

TaxLiv

Det här är *Historien om Alf* som tog sin början i april 2010 då långhåriga normalstora röda taxen Alf flyttade in hos oss. Vi var då två vuxna i 30-års åldern som bodde i lägenhet men sedan flyttade till hus. Uppfödaren hade önskat få följa honom under livet och då vi bodde över 100 mil ifrån varandra så kom husse på idén att skapa en blogg för att dokumentera Alfs liv.

Det här är utdrag ur den bloggen från 2011 och framåt, där ni får följa det som sedan kom att bli två taxliv, när lilla Theo, som såg ut som en kopia av Alf, flyttade in i februari 2013. Ni får följa dem genom lycka, glädje och kärlek till sorg, utmaningar och frustrationer. Som den gången vi städade bort Theo eller när Alf fick en cykel över ryggen.

I boken kan man följa med på många taxäventyr, på utställningar, kurser och tävlingar i rallylydnad. Från att få ovälkomna råd till att hitta sitt eget förhållningssätt och träningsinställning som hundägare. Om åsikter, tankar och rädslor som kan finnas när man är ny som hundägare.

De flesta dagar har präglats av energi, glädje och kärlek men även sjukdomar har kommit och gått. Så följ med genom utredning, diagnos, rehabilitering och friskförklaring ända till slutet när det inte längre gick och där kärleken till våra älskade vänner tvingade oss att fatta det svåra men bästa beslutet att ge dem ett värdigt avslut, i mars 2022.

Tack vare att vi skaffade dessa två underbara taxindivider så lever *Historien om Alf* kvar, i ett nytt sammanhang. Allt det som vi lärt oss tillsammans gjorde att matte valde att utbilda sig till klickerinstruktör/CTDI (trickhundsinstruktör) och starta eget företag. Fler djur kommer säkerligen in i vår familj i framtiden.

Oavsett anledning till att du vill läsa denna bok så hoppas jag du finner inspiration, lär känna taxen eller får tips om nya träningstekniker eller aktiviteter. Funderar du på att skaffa tax och vill veta hur vardagen med tax kan se ut? Ja då finner du ett exempel här. Oavsett så är du välkommen att dela vårt taxliv.

Luleå 2023-06-08

Matte Sofia Sundvall

TigerTheo

Coola Alf

Innehåll

TaxLiv	1
Om SEvCH RLN AtoZ NTD ITD ATD ETD SSH Alf	9
Om NTD ITD ATD ETD AtoZ SSH Theo	9
2011-06-10 Anlagsprovet avklarat!	10
2011-07-12 Hemma Agility!	10
2011-07-12 Alf börjar bli vuxen	10
2011-07-13 Muddus Nationlapark (och Bälinge)	10
2011-07-19 Tillbaka till verkligheten	11
2011-07-20 Observandum	11
2011-08-06 Vanliga kommentarer	11
2011-08-07 Ordinarie viltspårprov i Altervattnet	12
2011-08-15 Utställning igen	12
2011-08-21 SSRK Inoff Utställning	12
2011-08-24 Idag firar vi Alfs tredje spår etta!	12
2011-08-28 Kalashunden	13
2011-09-01 Kurskväll	13
2011-09-18 Hundvänner	13
Bloggutmaning Dag 1-20	14
2011-09-03 Sista utställningen för i år	17
2011-09-11 Fördomar mot tax	18
2011-09-20 Blivande jakthund	18
2011-10-07 Histocytom	18
2011-10-08 Jaktdag 1	18
2011-10-09 Jaktdag 2	18
2011-11-28 Min hund är bortskämd men	18
2011-12-31 Årets sista dag	19
2011-12-31 Klicker inköpt	19
2012-01-05 Klickerträning steg 1	19
2012-01-28 Leksakstestare finnes	20
2012-01-31 Utmaningen	21
2012-03-16 Alfs nya kompisar	21
2012-04-19 Vinst!	21
2012-05-06 Grans inofficiella utställning	21
2012-05-19 Piteå nationella utställning i Sjulsmark	21
2012-05-21 Taxar väcker uppmärksamhet	22

2012-07-01 Gula hund	22
2012-07-16 Utställningshelg.....	23
2012-07-16 Vinst.....	23
2012-08-09 Information om diskbräck (hund)	23
2012-08-11 Tänkvärt.....	24
2012-08-12 Alfs rehab går framåt	24
2012-08-16 Alf har tråkigt.....	24
2012-08-19 Ett nytt spår	24
2012-08-28 Hipp hipp hurra!	25
2012-08-29 Frisk?	25
2012-09-19 Kan en hund få träningsvärk i svansen?	25
2012-10-07 Missförstånd?.....	25
2012-10-30 Doggipilates första försöket.....	25
2012-12-29 Ingen hund är perfekt.....	26
2013-01-27 Skvallerkurs	27
2013-02-16 Theo har kommit till oss	27
2013-02-16 Att lära sig nytt	27
2013-02-17 Betydligt lugnare idag	27
2013-02-7 En dag att springa fritt	28
2013-02-19 Visa vem som kan	28
2013-02-20 Börja om från början	28
2013-02-24 På kurs med Theo.....	28
2013-02-27 Alf i tidningen.....	28
2013-02-28 Ensamhetsträning påbörjad	28
2013-03-16 Världsrekordförsök	28
2013-03-16 Bakslag	29
2013-03-17 Alla råd.....	29
2013-03-23 Hundsim.....	29
2013-04-25 Theo tuggtand.....	29
2013-07-29 En hälsning från brorsan.....	30
2013-08-20 Veterinären ringde	30
2013-10-28 Nära döden upplevelse!	30
2013-11-15 Hemma och nerbäddad	30
2013-11-24 20 Anledningar att skaffa hund	31
2013-11-30 Sabla Stenkross!	31
2013-12-10 Provsvar från biopsin	31

2013-12-17 Har Theo börjat känna sig hemma?	32
2013-12-20 En följde med hem den andra stannade.....	32
2013-12-30 Sammanfattning av 2013	33
2014-03-19 Idag opereras Alf.....	34
Uppdatering:.....	34
2014-03-28 kom svaret via mejl från veterinären:	34
2014-03-29 Skvallerträning	34
2014-04-24 Om att inspirera	34
2014-04-27 Nyttiga läxor.....	35
2014-05-28 Att ha kul och aktivera sig och hunden	36
2014-06-26 Äntligen långhelg.....	37
2014-07-12 Framsteg med ensamheten	37
Note to self	37
2014-08-19 Socialträning.....	37
2014-08-28 Hålla fokus på målet	37
2014-08-29 Dålig start inför morgondagen	38
2014-08-30 Vi tog oss igenom vår första tävling.....	38
2014-09-11 Taxarnas hälsa.....	39
2014-10-20 Kom på mig själv.....	40
2014-10-27 Agerat rasrepresentanter	41
2014-10-29 5:1	41
2014-11-26 Förhoppningsvis sista operationen.....	42
2015-01-02 Saker man borde kunna räkna ut själv	43
2015-01-03 Söta marodörer	44
2015-01-05 Taxar och lydnad	44
2015-01-06 Omvända problem	45
2015-01-08 Tävlingsförberedelser	46
2015-01-13 Djurplågeri att klä på hunden?.....	46
2015-02-12 Ingen bra dag som hundägare	47
2015-02-15 Theos stress	47
2015-02-22 Rally Alf har börjat säsongen	48
2015-03-14 Rally-Alf!	49
2015-03-16 Bowling för hundar	50
2015-03-28 Vad lägger du fokus på?.....	50
2015-03-31 Nu kör vi hela Alfabetet.....	50
2015-04-11 Nosework dag 1.....	58

2015-04-12 Nosework dag 2	59
2015-04-14 Tänkvärt gällande omplaceringar.....	59
2015-04-26 Några funderingar kring att använda halsband	61
2015-05-02 När man lyckas städa bort en hund	62
2015-05-29 Påverkan av väder och vind.....	63
2015-06-22 Curlade hundar	63
2015-07-18 Nya utmaningar	63
2015-07-19 Byta taktik	64
2015-08-21 Kursstart.....	64
2015-09-05 Att stå upp för det man tror på	65
2015-09-23 Flockhantering 2 träff 2.....	65
2015-10-06 Det är skillnad på muta och belöning.....	66
2015-10-26 Sista träffen på Flockhanteringskursen del 2.....	66
2015-11-1 Theo har blivit rädd för sin sele.....	67
2015-11-07 Att bidra	68
2015-11-08 Taxträff	68
2015-11-22 Alfs veterinärbesök.....	68
2015-11-29 Rallykurs/träning med Theo.....	69
2015-12-17 Vad kan man göra med en tax?	70
Rallylydnad.....	70
Nosework.....	70
Dogparkour.....	70
Doggy-pilates	70
Agility	71
2016-01-02 Hundträningens nyårslöfte.....	71
2016-01-10 Ny taxträff.....	71
2016-01-27 Akutambulans mitt i natten	72
Theo på väg hem	72
2016-02-07 Uppdateringar om Theo	73
2016-03-25 När hunden blir äldre	74
2016-04-21 Frustration och vardagslunk.....	75
2016-05-15 Lära gamla hundar sitta i fyra steg	75
1.Tålamod	76
2.Positiv förstärkning	76
3.Gör det inte svårare än vad det är	77
4.Var nyfiken	77

2016-06-01 Kollar upp Theo	77
2016-06-16 Att se framåt	78
2016-07-07 Handledning i Do As I Do träning	78
2016-08-13 När dom inte kan tala	78
2016-08-14 Slöa rökare!	79
2016-08-15 Försiktig Dogparkour	79
2016-09-12 Balanskudde	80
2016-09-15 Theos tass och nya insikter	80
2016-09-23 Ny inspiration	80
Klickeranvändning	81
Klickerträning	81
2016-09-27 SKK eller privat	81
"Dressyr"/riktad träning	81
Etik	81
2016-09-28 Om jakthundar och jägare	83
2016-10-07 När kroppen inte är formad i samma mall	83
2017-04-27 Tandläkaren	83
2017-05-13 Faror från ovan	83
2017 Man tager vad man haver	84
2017-08-17 Mina älskade vänner	85
2017-08-17 Theos ögon	86
2017-09-02 Theo friskförklarad	86
2017-09-02 Vunnit en bok	86
2017-09-17 Ett ynkligt gäng taxar	87
2017-10-29 Taxbromsen	87
2018-01-01 Nya tider	88
2018-01-25 Att engagera sig i rasklubbens arbete	88
2018-02-07 Dålig start på året	89
2018-02-08 När trickträningen visar sig ha mer nytta	90
2018-02-11 Pest och pina	90
2018-02-18 Uppdatering om sjuklingen	91
2018-03-01 Att rehabilitera en ADHD tax	92
2018-03-07 Theo utan rehab	93
2018-03-23 Theos rehabmöte	93
2018-04-08 Äntligen på kurs igen	94
2018-05-18 Återfall för theo	94

2018-05-19 Värsta tänkbara	95
2018-05-28 Äntligen en undersökning.....	95
2018-06-16 Theo ger en skrämmselhicka.....	96
2018-06-25 Svaret på Theos ryggröntgen	96
2018-07-19 Värme och torka	97
2018-10-03 Stadshund på landet	97
2018-12-30 Mellandagsnöje	97
2019-01-25 Kyla och inaktivitet	98
2019-02-26 Gett upp.....	98
2019-04-17 En annan vardag.....	98
2019-05-12 Träningsstorka.....	99
2019-06-01 Vem och varför?	100
2019-06-07 Ok stämpel i rumpan	100
2019-06-10 När det blåser.....	101
2019-08-11 Gamla hundar	101
2019-08-18 Börjar slutet närma sig.....	101
2019-09-08 Att få glädja andra.....	102
2019-10-13 Alfs nya titel NTD.....	102
2019-12-01 Föreläsning	103
2019-12-24 Händelserik julafton	103
2020-07-02 Bloggtystnad och nytillskott.....	104
2020-07-23 Allt blir inte bara sämre med åren	104
2020-07-29 Efter solsken kommer regn	104
2020-08-04 Theo har ont i ryggen igen	104
2020-08-05 Theo hemma igen	105
2020-08-22 Theos titel!	106
2020-09-25 Ny medicin för Theo	107
2020-10-08 Alf har piggat på sig.....	107
2020-12-27 Alf min Alf.....	108
2020-12-29 Alfs mående.....	108
2021-01-11 Hundsnacks	109
2021-01-12 Alfs uppföljning hos vet	109
2021-01-16 Viftande svansar.....	109
2021-02-27 Alf har bra dagar	110
2021-03-17 Ny trickutmaning - Alfabeth challenge	110
2021-04-04 Alfabetutmaningen godkänd	110

2021-04-22 Alf har inte haft ångestattacker på ett tag.....	110
2021-05-15 Theo på check hos veterinär	110
2021-08-26 Att anpassa sig	111
2021-09-09 Mysteriet med soffan	111
2021-11-07 Idag är det magen, imorgon något annat.....	111
2022-03-03 Det är dags nu.....	112
2022-03-04 Nu sover dom tillsammans	112
2022-03-05 Stöd och tröst	112
2022-03-11 Nu är taxmaffian tillsammans	113

Om SEvCH RLN AtoZ NTD ITD ATD ETD SSH Alf

Alf köpte vi från en uppfödare i Skåne. Vi hade haft kontakt med en uppfödare i vår hemstad men den tiken fick tyvärr ingen valp åt oss. Vi hade bestämt oss för en hane. Då gick vi in på rasklubbens valphänvisning och hittade Alf via en annons. Han var då ca 6 månader. Uppfödaren hade önskat ha kvar honom men skulle behålla tikvalpen i stället. Så den 2 april 2010 åkte vi och hämtade honom med flyg till Stockholm och hyrbil ner. Resan hem gick mycket bra. Vi åkte bil tillbaka till Stockholm och stannade där ett dygn innan vi åkte hem med flyget hem till Norrland. Alf hade precis vikten inne för att få åka med oss i kabinen. Alf var renrasig och registrerad i SKK.

Alf var mycket vänlig och snäll. Han var intelligent och klok. Han älskade att gosa och ligga i knät men han var osäker på främmande människor och klarade inte av hundmöten på promenad. När vi varit bland mycket hundar och rör oss så brydde han sig inte alls men att möta en annan hund i koppel gick inte. Alf är den klokaste hunden jag någonsin mött.

Alf har varit på utställning och fått varierande resultat. Han var rädd för domaren och kröp ihop på bordet, så vi valde att inte ställa ut honom mer. Tycker han inte om det så är det inte värt det. Vi hade ändå aldrig haft planer på avel så utställningsresultat betydde inget för oss mer än att det varit trevliga sociala tillställningar där vi kunnat träffa andra likasinnade.

Alf tränade rallylydnad och tävlade på äldre dar i Nybörjarklass. Sedan pga hans hälsa så gick vi inte vidare i nästa klass. Alf var godismotiverad men brydde sig inte om leksaker. Han älskade att förstöra kartonger/förpackningar. Han har aldrig bitit sönder något hemma, inga skor eller något sådant. Däremot kunde han komma bärandes på sockar eller annat han hittar i tvätten. Favoritplatsen var i soffan. Alf var skottfast och väldigt ljudtålig. Han reagerade inte på plötsliga ljud eller smällar. Han var en hejare på att spåra och han släpps även på hare.

Alf kastrerades av medicinska skäl (tumörsjukdomen histiocytom) på inrådan av veterinär.

Om NTD ITD ATD ETD AtoZ SSH Theo

Vi vet inte så mycket om Theos historia mer än att mattes kompis (småtaxarnas matte) skickade en annons från blocket där Theo sökte nytt hem i februari 2013. Uppfödaren skrev att han inte hade haft det så bra hos sina första ägare och att hon ville att någon som förstår taxar skulle ta honom. Mattes hjärta blödde! Så efter lite samtal med hundvakter och husse så ringde matte upp uppfödaren. Trodde väl inte att hundvakterna skulle gå med på att ha en till hund men reaktionen blev "Var finns han? Jag åker och hämtar honom själv!" Många hade hört av sig men uppfödaren ville komma och träffa oss.

Det vi har hört är att någon som uppfödaren kände hade signalerat att Theo (som då hette något annat) inte hade det bra. Familjen tyckte inte om honom och var elak med honom. Han var utestängd på en balkong. Uppfödaren försökte få kontakt och erbjuda sig att köpa tillbaka honom men fick inte det förrän efter hot om polisanmälan. Vi har fått bekräftat denna historia från två olika håll, som inte känner varandra, vid olika tidpunkter. Mer än så vet vi inte. När uppfödaren hämtade honom sa hon att hon aldrig sett en hund som tryckt sig så platt mot backen. Han var även mager och strykrädd. Theo veterinärbesiktades innan vi fick honom och var då en frisk krat. Uppfödaren hade fått upp honom lite i vikt.

Vi märkte i början att han var rädd för höga röster och om man gick mot honom så kröp han ihop. Vi tog det väldigt lugnt i början och lät han ligga där han själv valde, en plats i hallen med sin filt där han fortfarande ligger. Eftersom tiden gick så sökte han mer kontakt. Nu är han som vilken glad lite skit som helst. Han har inga rädslor mot människor vilket vi är glada för.

Theo snarkar så fort man har honom i famnen. Han älskar när man bär honom och han biter och naffsar i kläderna när han vill ha uppmärksamhet.

Theo är en vänlig och glad vovve med extrem energi. Han har alla tecken på ADHD men vi älskar honom lika mycket ändå! Han hälsar gärna på människor men har lärt sig av Alf att skälla på andra hundar. Theo är snäll och livlig. Han är godismotiverad och har kort uthållighet. Han är ljudlig och skäller på alla ljud han hör. Han har svårt att koppla av ibland, även hemma. Han tycker om att bli kliad och klappad och äter allt han kommer över. Precis allt. Vi har fått ringa till veterinär efter att han ätit mattes medicin och andra gången då han tuggat på tvättmedelskartongen. Även äckliga saker utomhus slinker ner.

Theo är skottfast men kan reagera på plötsliga ljud med att skälla hejdlöst. Theo har ingen jaktinstinkt och spårar osäkert. Han tycker inte om älgklöven i slutet men spårar alltid fram till den. Vi tränar vardagslydnad och trick med Theo. Han är smart och snabb på att lära sig. Till skillnad från Alf så försöker Theo snabbt lista ut vad som ger honom belöningen i form av godis så shejping fungerar på honom. Theo älskar Nosework! Han är en superstjärna och söker så ivrigt och duktigt. Det är hans grej det

2011-06-10 Anlagsprovet avklarat!

Dagen började med att världens varmaste ryssvärme fortsätter. Lägenheten, aka "akvariet", var som en bastu/växthus. Alf skulle vara ensam hemma tre timmar på förmiddan så matte duschade hunden, drog igen persiennerna, la ut blöta handdukar att ligga på, såg till att vatten fanns. Hunden låg bara å flämtade.

Nu kommer vi till det roliga! I eftermiddag/kväll så klarade Alf anlagsprovet i viltspår! Grattis till husse å Alf. Så säkert. Trots värmen. Så nu får Alf gå i jaktklass på utställning, lillplutten!

På väg hem från provet såg vi två svanar i en sjö. Alf gnager på sin tjurmuskel å husse å matte ska gå å duscha av sig myggmedlet o räkna myggbetten. God natt!

2011-07-12 Hemma Agility!

Vad gör man om man har en uttråkad liten hund hemma? Jo man bygger en agilitybana! Man tager vad man haver. Ett lakan och lite ståltråd blev en tunnel, pinnar och klossar blev hinder och en planka blev en vippbräda. Alf kan ju trix också. Tex spela död. Eller som moster brukar heja på: "Skjut han då, skjut han då!". De flesta skrattar gott för det ser jätteroligt ut när han dör.

2011-07-12 Alf börjar bli vuxen

Ja äntligen! Nu börjar Alf bli lite grövre i kroppen. Han är på inget sätt tjock. Hans små revben är väldigt tydliga fortfarande men nu börjar man se att han i kroppen blir grövre! Det känns så skönt. Han har ju sett ut som en lite mager fågelunge (i mattes ögon). Så nu börjar min oro släppa. Han äter bättre nu också. Vackra fina lilla Alf!

2011-07-13 Muddus Nationlapark (och Bälinge)

Idag har vi varit och vandrat i Muddus nationalpark utanför Jokkmokk. Det var bra väder, inte så varmt och växlande molnighet. Fem timmar känns i benen. Den 5/7 var vi på Bälingeberget och gick.

2011-07-19 Tillbaka till verkligheten

Då var det vardag igen för husse och matte. Jobbet har börjat igen. Upp tidigt på morgonen och sova tidigt på kvällen. Dock har Alf fortfarande sommarlov med hundvakterna och får vara ute i stugan på dagarna. Idag när matte ringde och frågade var de var för hon skulle hämta Alf så var dom ute och åt varmkorv på stan! Bortskämda lilla hund.

Igår köpte matte c-vitamin till Alf. Han hade pinkat inne en gång igår hos hundvakterna trots att han var rastad innan, två gånger. Hundvakten tyckte att pinket luktade lite illa. Vi misstänker början till UVI. Han hade ju detta förra våren när han kom till oss. Då tog vi urinprov med oss till veterinären som analyserade provet. Då kunde de bara se spår av UVI och de trodde att den var på väg bort, så det blev ingen medicin utan rekommenderade c-vitamin och mycket vatten. Idag verkar Alf bättre så vi avvaktar med att ta ett nytt urinprov om han inte visar några tecken på UVI. Vi vet att det är ovanligt att hanhundar får UVI så vi är uppmärksamma om han visar tecken. Då ringer vi veterinären igen. Just nu verkar han då helt okej.

2011-07-20 Observandum

Bara för att man är en liten hund som inte når många cm ovanför gräset så betyder det inte att man ser vad man ha framför fötterna. Idag gick Alf på en igelkottbebis. När matte ropade "Se upp" och Alf uppmärksammade den lilla kotten under magen hoppade han högt! För att vara jakthund är han rätt ouppmärksam ibland.

2011-08-06 Vanliga kommentarer

Man får ju höra en hel del tokigt och vint när man är hundägare och möter andra på promenaderna. Tänkte ta några exempel jag själv varit med om eller som jag hört genom bekanta och kommentera dessa.

Det har ju hänt flera gånger att en hund kommit rusande mot oss (lös) och ägaren ropar långt bakifrån - *Han är snääääääll!*

Jo det må så vara att du har världens snällaste hund. Men JAG vill inte träffa din hund och min hund kanske blir rädd och agerar därefter. Dessutom kan en stor dundrande klump vara rätt skrämmande oavsett hur snäll den är. Min hund kan vara sjuk och smitta din hund, min hund kanske tidigare har varit med om hundbråk och antingen går in i kamp eller är livrädd i situationen. Så nej, det är inte okej att din hund kommer dundrande. Be om ursäkt, koppla din hund och gå. Det är mitt råd.

Anda gånger har man stöt på ägare som tycker att hundarna ska "göra upp" själva utan inblandning.

Men det är otroligt onödigt att göra så. Någon av hundarna kommer att få skador och en stor hund kan använda för mycket våld mot en liten som kan dö. Vad lär sig en hund av att "göra upp"? Jag tvivlar på att det är något hunden bär med sig i efterhand. Det är viktigt att man som ägare/ledare visar hunden hur man uppför sig bland andra. Har man en dominant hund som gärna "mopsar sig" mot andra så får man hålla den kopplad och inte släppa den med andra. Då får den leka med dom hundar den redan känner.

Ett skräckexempel som jag hörde var: Kurser är för osäkra hundägare (?)

Va? Hur tänker man då? Att man själv är den perfekta hundägaren? Den farligaste hundägaren är den som tror att den vet allt och inte gör misstag, att deras sätt är det enda rätta. Sådana ägare är inte lyhörda för hunden eller omgivningen, kommer garanterat ha en övertro på sig själv, sin hund eller på omgivningen. Så nej, alla har nog nytta av en kurs. Med det inte sagt att man MÅSTE gå hundkurs. Vi tror dock på hundkurser för seriösa tränare. Det är så många som skaffar hund, som är vårt vanligaste husdjur, utan kunskaper. För de flesta går det väl bra men det vore ju utmärkt om alla kunde ha grundkunskaper innan köpet.

Vi människor hälsar inte på alla vi möter på stan. Det behöver inte heller hunden göra. Det kan leda till stress om hunden förväntar sig att leka/hälsa på alla den möter. Det är bättre att ha några hundkompisar som hunden känner väl och sedan tränar man på att passera andra utan att bry sig.

2011-08-07 Ordinarie viltspårprov i Altervattnet

Idag har vi varit till Altervattnet för ÖNTK:s ordinarie viltspårprov. Alf fick en 1:a! Dock var han på gränsen till för snabb med sina 13 minuter så vi får träna på ett lugnare tempo. Med Alf på spåret var två aspiranter, som ska lära sig av mästaren för att kunna döma fler hundar i framtiden.

2011-08-15 Utställning igen

I helgen har vi sovit hos mormor och morfar. Mattes morbror var och hälsade på. Han är hunddoktor i TV med Fredrik Steen. Alf passade på att visa sin sämre sida och skällde ut honom. Vi fick lite tips och råd för att råda bot på Alfs osäkerhet kring nya människor. Så nu får vi jobba på!

På söndag var det dags för KLKK:s inofficiella utställning. Det blev en lång väntan, inomhus. Dock var det strålande augustisol ute så vi gick på promenader för att fördriva lite tid. Alf hade medhjälpare i form av grannens barnbarn Josef. Han var jätteintresserad. Han hjälpte till att hålla i Alf, lekte med Alf och såg till att peppa honom. Domaren, Lena, gav Alf tid på bordet och på golvet så att han fick vänja sig vid situationen. Han stod upp på bordet men darrade. Han vågade fram till domare och hälsade. Han fick ett BIR och HP. Han gick inte vidare i BIS-finalen men det gör detsamma. Två nya rosetter!

Omdöme: 2 år gammal maskulint vackert huvud. Mörka fina ögon. Lång vacker hals. Välvinklad fram och bak. Raka fina ben. Fina proportioner. Rör sig trevligt runt om välvisad. Behöver lära sig slappna av.

2011-08-21 SSRK Inoff Utställning

Idag var vi till Boden på SSRKs inoff utställning. Domare: Maria, Kalix. Omdömet: *Mycket bra huvud och uttryck. Härlig hals och resning. Mycket välvinklad fram och bak. Bra rygg, rör sig med ett bra steg. Gillar inte sin roll som showhund. Behöver mer träning.*

2011-08-24 Idag firar vi Alfs tredje spår etta!

Alf har spenderat hela onsdagen med husse som varit ledig. Sen på eftermiddagen åkte vi mot skogarna. Där träffade vi på Alfs farbror XL och dom tycktes trivas med varandra. Efter det var det dags för spårprovet. Alf höll lite lägre tempo denna gång så det slutade med en ny spår 1:a! Heja Alfen! Heja husse! Så vi är mycket stolta, glada och trötta ikväll. Alf kom hem och glufsade i sig maten sen har han däckat i soffan. Han är värd en skön vilopaus. Han måste ladda batterierna för imorgon startar vardagslydnadskurs del II.

2011-08-28 Kalashunden

Alf har firat sin födelsedag hela dagen! "Mormor" kom redan kl 11 och hade med sig lite köttrester som han fick små bitar av till frukosten. Sen var människorna på stan i två timmar. När de kom hem så fick Alf öppna sina presenter! En stor mjukisapa och en hundmatburk med skopa som håller maten fräsch. Sen kom "moster" med en mjukisgiraff! Lycka! Alf älskar mjukdjur som piper. Det bjöds på tårta, dumlekakor och hundkex. Alf fick smaka av jordgubbstårten och grädde.

På en morgonrunda idag mötte vi en golden som låg på sin gård. Den sprang ut mot Alf som skällde, då gjorde den utfall. Matte högg tag i hundens bakben och drog ifrån den. Matten som såg allt detta kom lugnt gående på håll och ropade tillbaka hunden. Men hallå! Man har väl inte hunden lös på gården om man inte har pli på den och vet att den inte drar mot andra hundar?! Typiskt att man inte kommer på nåt att säga i stunden och säger ifrån. Vi vände bara och gick hem.

2011-09-01 Kurskväll

Då är det dags att ladda för vardagslydnad II träff 2. Första gången fick vi träna slalom med lösa hundar. Sen fick vi läxa att träna kontaktövningar med vovvarna. Ska bli kul att se om det går bättre denna gång.

Hundhuset ska ordna småhundsträffar. Perfekt. Då behöver inte matte oroa sig för stojiga lekar. Sen ska rallylydnadsträffar komma igång på tisdagskvällar (då matte rider) så vi kan inte gå med på de. Man kan inte vara med på allt roligt. På lördag ska vi på utställning på HH. I går var husse och Alfen på utställningsträning inför detta så hoppas Alf nån gång ska vänja sig vid främlingar. Han behöver inte gilla dom men han behöver acceptera hanteringen utan att krypa ihop och skaka.

Idag fick vi träna på att inkallning lös bland andra hundar! Oj va spännande. Matte undrade hur instruktören vågade. Två större vovvar började gruffa och vi rusade dit. Så skulle man inte göra utan springa därifrån, då slutar de gruffa för de var inte arga på varandra. huj va svårt att avgöra sånt?! Det låter ju som att de slåss och inte hade jag velat vänta och se om de blir skadade eller inte. Jag vill ta bort min hund fortast möjligt. Vi fick även tips på hur hundmöten ska gå till samt läxa - träna inkallning med störningar. Matte måste lita mer på Alf. Alf verkar även vara mer dominant än vi trott. Vi har ju trott han är mer osäker men han svarar upp på mycket och orsakar bråk. Det är ju inte bra men det är ju bra att vi blir medvetna om det.

2011-09-18 Hundvänner

Många hundar är ju glada i alla och det är inget större problem att hälsa på allt som går förbi men man måste tänka på den man möter. Fråga först. Jag kanske tränar min osäkra hund på att just inte hälsa på alla. Då vill jag inte ha en annan hund i ansiktet.

Alf har ju sina favoritkompisar Neo och Gimli (lilla Leia har han inte umgåtts så mycket ännu). När de leker ihop så vet vi hur dom leker och att inga skador uppstår. De förstår varandras språk och kan även slappna av med varandra. Allt är frid och fröjd. Riktigt roligt att se på. Sen har ju Alf sina tre taxkompisar, Flora, Elsa och lilla granntaxen Lexie. Finns inget härligare än att se hundar av samma ras leka.

Bloggutmaning Dag 1-20

Dag 1 Presentera dig själv

Matte: snart 30, sambo och taxägare. Hästtämjare, vinternjutare, semesterplanerare, slösa och hobbyidrottare. Ja det är väl jag idag.

Alf: 2 årig bushund med världens största hjärta och goaste pussar. Elitidrottare enligt egen utsago, älgarnas fiende nr 1 och harnas skräck! Soffpotatis och livsnjutare.

Husse: 30 +, hobbyhantverkare, sömnforskare, McGyver-kopia och soldyrkare.

Dag 2 Presentera din hund

Hunden Alf. En självständig, glad och pigg taxkille. Han älskar att sova och busa. Hans favoritkompisar heter Lexi (taxtik), Neo, Gimli och Leia (Bishon Havanaiser). Alf tycker om att bestämma själv, det är inte lika populärt när husse och matte har börjat styra leken eller talar om var man ska gå på promenaden. Affe gillar att vara nära, helst i knät. Är han på rätt humör kan han lära sig vilka trick som helst. Han kan t.o.m ett filmtrick! (Spela död). Alf kan vara osäker till en början på nya personer men de han känner älskar han högt.

Dag 3 Berätta om din hunds ras

Det har inte hänt så mycket spännande senaste dagarna så vi fortsätter med listan. Idag ska jag presentera vår ras: Taxen.

Ja taxen. Vad ska man säga? En unik ras med specifika egenskaper som gör den tålig, stadig, kraftfull och stabil. Taxens rasstandard hittar du här: [Rasstandard](#)

Taxen, med ursprung i Tyskland, även känd som Dachshund eller Teckel. Rasen är känd sedan medeltiden då man från tyska stövare kontinuerligt avlat för att få fram hundar speciellt lämpade för grytjakt. Taxen är ansedd som en av de mest mångsidiga och användbara jakthundsraserna. Taxen kan även fungera utmärkt som drivande eller stötande hund och som eftersökshund.

Den äldsta rasklubben för tax är den tyska "Deutsche Teckelklub e.V.", som grundades 1888. I decennier har uppfödning av tax skett i tre storlekar (normalstor, dvärg- och kanintax) och tre hårlag (kort-, sträv- och långhårig), totalt 9 varianter.

En lång jaktdag i skogen ställer stora krav på hundens kroppsbyggnad och funktion och därför är en funktionell, sund och riktig exteriör viktigt för att taxen ska kunna användas i jakt.

Även om intresset för grytjakt i Sverige har minskat ska man inte glömma bort att många av rasens särdrag och formatet avlats fram för att få en användbar grythund. De korta benen, den långsträckta kroppsformen, det kraftiga käkpartiet med ett välutvecklat bett och framför allt de psykiska egenskaperna är viktiga karakteristika för en grythund. En sund tax ska alltid utstråla mod och självsäkerhet samt vara envis och energisk. Tack vare sitt fina luktsinne är taxen en mycket användbar eftersökshund på skadat vilt.

Taxen är ju en liten hund och ska inte väga mer än 9 kg. Storleksmässigt är det bröstomfånget som avgör om hunden är en kanin-, dvärg- eller normalstor tax. En kanintax är under 30 cm i bröstomfång, en dvärgtax är mellan 30 och 35 cm medan en normaltax är över 35 cm vid 15 månaders ålder.

Man får blanda de tre olika storlekarna och även hårlagen. När hunden är 15 månader bestäms vilken typ hunden tillhör genom mätning och bedömning av päls kvalitén. Några taxägare vi pratat med säger att de långhåriga taxarna i dag avlas mer för sällskapsbruk och mindre på jaktegenskaper. Hur väl det stämmer överens med verkligheten vet vi inte men vi valde en långhårig tax av den anledningen då Alf i första hand är vår sällskapshund men ska givetvis få utlopp för sina avlade instinkter, så som viltspår/eftersök och prova på harjakt.

Taxen har tydliga könsdrag, hanen är lite grövre i ansiktet medan tiken har ett lite mindre feminint huvud men bredare bakparti. Så man kan se på hunden om det är en tik eller hane. Hanen har ofta tydligare muskulatur än tiken som är lite rundare i musklerna.

En tax får enligt rasstandard inte vara skydd, aggressiv eller ängslig. Den ska vara lugn och stabil i psyket.

Taxen tillhör rasgrupp 4 och har krav på arbetsprov för att kunna ställas ut med möjlighet till certifikat/titlar.

Taxen ses som en generell frisk och långlivad ras som inte behöver veterinärvård i större utsträckning än någon annan ras, om de inte får diskbråck. Dock är rasen drabbad av diskbråck som rasspecifik sjukdom och en stor riskfaktor för en tidig död. En annan stor riskfaktor för dödsfall är trafikolyckor där taxen tyvärr ligger högt i statistiken. Det är viktigt att tänka på att taxen är en jakthund och tar instinkten över så rusar den gärna efter olika djur.

Mer läsning: <http://www.taxklubben.org/>

Dag 4 Din första hund

Alf är vår första hund.

Dag 5 Andra husdjur i ditt liv

Tja ska försöka komma ihåg här. Första husdjuret måste ha varit en grå kanin vid namn Tusse, sen kom en vit kanin som hette Kajsa men fick byta namn till Dimma. Som vuxen skaffade matte två katter, Max och Ida. Ida lever inte mer men Max bor hos moster och mår prima skinka. Sen kom Alf. Husse är uppväxt med Buster, en goldenhane.

Dag 6 Renras eller blandras

Vi valde att skaffa en renrasig hund för då vet man mer om bakgrunden, hälsokontroller och att uppfödaren ska följa vissa regler vilket känns tryggt. Jag har inget emot individer av blandras men allt för många valpkullar av doodlar och annat blandat finns det ju miljoner av på blocket. Får verkligen alla dessa valpar ett bra hem? Så tycker inte om de som avlar utan kunskap, bara för att de har en gullig och snäll hund. Hälsa och mentalitet är jätteviktigt, även bakåt i leden. Däremot om vi skulle skaffa en till hund kan jag tänka mig att hjälpa en hund via t ex hundstallet som behöver ett hem.

Dag 7 Hundsport

Hm, undrar vad som menas med den rubriken? Hundsporter är ju alltid roligt. Vi har gått kurs i Rallylydnad för nybörjare och det var riktigt roligt. Alf imponerade tom på instruktören ett par gånger (med tanke på att han är tax så har många låga förväntningar på samspelet. Viltspår räknas nog inte som en hundsport va? Är väl lite sugen på att prova agility nån gång, vi gjorde ju en egen bana i somras och matte har planerat på att göra en bana i snö i vinter.

Dag 8 Har du och din hund tävlat?

Tävlats och tävlat. Viltspår och utställning är ju inte tävlingar men ändå ger det ju en viss tävlingsinstinkt att vara med. Med rätt godis i fickan skulle vi kunna tävla i rallylydnad, om Alf orkar behålla fokuset.

Dag 9 Viktiga egenskaper när du väljer hund

En hund ska vara mentalt stabil och ha ett glatt lynne, inga rädslor eller aggressioner. Hunden ska vara lätt att ha att göra med (behöver inte vara lättmotiverad men inte omöjlig att lära saker) och lätt att ta med. Utseendemässigt ska hunden likna rasstandarderna så mycket som möjligt inom normala gränser, inga överdrivna tolkningar. Min hund måste ha en egen vilja, en personlighet och självförtroende. En tax helt enkelt.

Dag 10 Ett roligt ögonblick med din hund

Förra julen hade Alf tråkigt. Han tyckte husse och matte var urtrista! Så han började voffa. När vi hade gått ut med honom, gett honom mat, lekt med han och han fortfarande inte var nöjd visste vi inte vad vi skulle göra. Matte satte sig på golvet och frågade Alf "vad vill du göra då?" Då började Alf visa trick vi hade lärt honom, han gav tass, rullade och spelade död! Då förstod vi! Efter lite trickträning var taxen nöjd och glad! Han är så klok Alf.

Dag 11 Hur valde du kennel

Vi började med att besöka två kennlar i stan för att bara få information om taxen, så att vi visste om vi valde rätt. Först träffade vi en kennel som föder upp black and tan/merle dvärg och kanintaxar. Jättefina, snälla och sociala hundar. Nästa kennel föder upp röda normalstora taxar. Då föll vi. Lika härliga, glada och sociala men lite mera hund. Det sa klick. Vi fick en bra kontakt med uppfödaren och hon planerade valpar ett halvår senare. Så vi ville stå i kö för en hane. Tyvärr fick den tiken endast en hane och fem tikar. Vi hade säkert tyckt om en tik lika mycket men nu hade vi bestämt oss för en hane. Så då letade matte på taxklubbens hemsida, där hittade hon en hemsida som hade två hanar kvar till salu. Vi mejlade och ställde lite frågor. Alf fanns kvar. Vi bestämde att han skulle bli vår, trots att han bodde 200 mil ifrån oss. Uppfödaren fick ett bra intryck av oss och sa nej till ett par som bodde närmare för att hon tyckte vi skulle ge Alf ett bättre liv. 2 april 2010 hämtade vi en liten krabat, mager och lite blyg. Han hoppade upp famnen på oss nästan direkt. Uppfödaren sa att han valt oss för han hade inte gjort så med någon annan som varit där tidigare och tittat på valparna. En kanonstart helt enkelt!

Dag 12 En ras du skulle vilja ha

Husse skulle vilja ha en vorsther för att dom är fina. Matte skulle kunna tänka sig en Heeler eller en kelpie, Afghan för att dom är vackra, drever för att dom är urgulliga, blodhund för att spårintresset finns, ungersk vizzla för den vackra pälsen och färgen eller kanske allra bäst: en korthårig chokladfärgad normalstor tax! Det är mattes drömhund!

Dag 13 En ras du inte vill ha

Jag skulle inte vilja ha någon amstaff eller likande hundras. Jag tycker inte om utseendet, jag vet inte vilken aktivitet jag skulle ägna mig åt och jag gillar inte "klängiga" hundar – alltså hundar som bara älskar allt och alla och ska vara på en hela tiden. Jag gillar självständiga individer med mycket egen vilja

Dag 14 Det här älskar min hund

Vår hund älskar att sova. Han älskar att busa med hundkompisar i samma storlek. Man ser att han blir lite orolig när hundarna är för stora. Han älskar att pussas. Han pussar på alla som han känner och som han blir glad att se.

Dag 15 Det här tycker inte min hund om

Alf gillar inte vatten så mycket.

Dag 16 Visa en rolig bild på din hund

> Alf springer med studs i steget!

Dag 17 Ett favoritminne med din hund

Mitt favoritminne med Alf är när vi har gått hundkurs. Alf har varit den som skällt mest på första träffen men utvecklats mest under kursen. Han har varit snabblärd och imponerat på en och annan med sin inlärningsförmåga. Allt hänger ju på hur rolig husse och matte är.

Dag 18 Tik eller hane

Ja vi valde hane efter att ha pratat med flera taxägare som sa att hanarna upplevdes jämnare i humöret och bättre som förstagångshund. Tikarna är ju precis lika fina men vi ville gärna slippa löpperioderna. Vi är väldigt nöjda med vårt val. En taxpojke är precis vad vi behöver

Dag 19 Varför har du hund

Ja, vad svarar man på det? Har alltid älskat djur. Vi har dock inte kunnat ha pälsdjur på grund av allergi i familjen men sköldpaddor, fiskar, kaniner (som bott ute) har ju funnits. Sen har jag haft katt och fortsatt med ridningen. Erik är uppväxt med hund men är allergisk mot katter så då var ju valet lätt när vi diskuterade husdjur. Vi ville ha sällskap och någon att aktivera oss med ute i skog och mark. Vi ville göra mer aktiviteter tillsammans. Djurägare är friskare och väger mindre sägs det ju. Sen kom husse på den fantastiska idén att en tax skulle passa. Och det gjorde han ju!

Dag 20 Ditt mål för 2012

Ja vi har väl svårt att toppa året 2011 då Alf blev svensk viltspårchampion på några månader! Inte illa för oss nybörjare. Men vi ska fortsätta med vardagslydnaden och ska prova på klickerträning och skvallerträning. Får vi bort Affes skällande när vi möter folk har vi kommit långt. Sen ska vi definitivt anmäla oss till spårprov igen då det blivit nya regler from 1/1 2012. Sen får vi se. Vi ska ha roligt! Mattes förhoppning är att träna Alf i momenten i lydnadsklass 1, inte för att tävla utan för att Alf ska klara momenten alt kör vi på att klara följande moment i hundmedborgartestet, vilket alla hundar i Sverige borde klara! Har vi alla det som mål så borde vi minska risken för hundar som skadas/skadar och olyckor. Så kom igen nu kör vi!

2011-09-03 Sista utställningen för i år

Då har vi avklarat årets sista utställning på Hundhuset. Alf fick ett BIR och HP. Han höll sig kvar länge i BIS finalen men åkte till slut ut. Alf skötte sig bra idag. Han stod upp på bordet och såg inte lika osäker ut. På lotten vann vi en borste. En kall men trevlig dag. Många hundar och mycket folk.

2011-09-11 Fördomar mot tax

Vi möter ofta ett glatt och överraskat "ja titta taxen kan" när vi har träffat på olika människor. Många verkar förvånade över att Alf ändå (till största delen är väluppfostrad) och kan trix. Det känns som att många har haft fördomar mot taxar. När vi skaffade Alf var det många som sa: Ska ni verkligen ha en tax? Taxar bara bits och skäller osv. Från folk som aldrig ägt tax eller träffat tax. Kul att Alf kan vända fördomarna i så fall.

2011-09-20 Blivande jakthund

"Morfar" har erbjudit sig att ta med Alf i skogen och kolla om han vill jaga vilt. I så fall vill morfar prova jaga hare med Alfen. Taxen är en jakthund och det är bra för Alf att få prova olika saker men mattes hjärta blir så blödigt! Tänk på alla farorna i skogen! Vilda rovdjur, ramla ner i diken å drunkna, bli påkörd.... Ett nytt snyggt reflexhalsband ska han då få, som syns ordentligt. OM Alf sen har anlag för att jaga på riktigt, då ska vi köpa en pejl.

2011-10-07 Histiocytom

Alf kan vara sjuk. Han har fått en knöl på benet. Hårlös och liten, ingen svullnad eller så. Känns som en fettknöl typ. Vi fick tips på att det kan vara något som kallas för histiocytom, som är en ofarlig hudtumör på unga hundar. För att vara på säkra sidan så ringde vi till veterinären som tyckte att vi skulle avvakta om inte hunden är påverkad eller att knölen växer/förändras. Men usch så hemskt det känns. Nu ska vi göra oss klara för att åka till morfar. Han ska ta med Alf på jakt imorgon! Spännande.

2011-10-08 Jaktdag 1

Min far jagar älg och har licens för även harjakt. Han ville pröva om Alf kan driva hare, som taxar ska göra. Så i morse klev vi upp kl 06 och åkte ut i skogen. Första två timmarna var vi bara runt kring eldstaden och gick med han så han fick vänja sig att vara lös i skogen och själv hitta harspår. Han spårade några meter men tappade sen. Men, kl 10 så drev vi upp en hare och Alf satte efter! Ett kort drev hann det bli. Han skällde precis som han skulle och han hittade tillbaka till eldstaden där jag hela tiden stannade kvar för att han skulle hitta mig. Vi ska göra nytt försök imorgon för att se om det blir någon jaktchans för pappa. Duktiga lilla vovve!

2011-10-09 Jaktdag 2

Inga harar idag. Inte ens en skymt! De hade försovit sig tror jag....

2011-11-28 Min hund är bortskämd men...

Ja min hund är nog bortskämd som har tre familjer som tar hand om honom, men han slipper vara ensam hela dagarna och sova bort sitt liv

Ja min hund är nog bortskämd som får uppmärksamhet när helst han påkallar, men han slipper sitta och undra varför ingen vill umgås med honom eller varför ingen ser honom.

Ja min hund är nog bortskämd som sover i husse och mattes säng, där han själv valt, men han slipper ligga i ett annat rum, ifrån sin flock, vara bortskickad.

Ja min hund är nog bortskämd som får smaka mat från människornas bord och vara med trots att han med blicken tigger mer, men han slipper bli schasad och bestraffad i matsituationer.

Ja min hund är nog bortskämd som får ligga i knät när helst han vill, men han slipper ligga i ett hörn och bli ignorerad när någon hälsar på.

Ja min hund är nog bortskämd som får godis nästan varje promenad för att inte dra i kopplet, men han slipper bli ryckt i nacken eller skälld på för att han ser nåt intressant.

Men vi älskar vår hund och han ger lika mycket tillbaka. Han behöver aldrig vara rädd eller osäker kring husse och matte, för blir det fel blir ingen arg, vi gör bara om och gör rätt! Skulle du vilja byta liv med din hund? Skulle du bli sedd, förstådd eller lyssnad på?

2011-12-31 Årets sista dag

Ja idag är det årets sista. Årets sista promenad. Årets sista måltid. Årets sista sovmorgon. Årets sista.

Årets sista morgonpromenad. Vi gick en långsväng nu på förmiddagen. Ikväll kommer ju raketerna och då vill vi inte vara ute mer än nödvändigt. Även om våra hundar inte är skotträdda/smällarrädda. Vi tränar ju på sånt året runt. Inte bara kring nyår. Jag tror det är viktigt att jobba med rädsorna i tid, inte droga ner hunden över nyår varje år.

Snön kom också lägligt till årets sista dag. Nu är det nästan inte halt alls. Bara ibland, som överraskningsmoment! Snart är "snöhagen" nog stor för Alf att vara i på gården. Då kanske vi kan ha han lös där innanför snövallarna. Vi har ju så sjukt många harar här som springer över gårdarna.

Det går rätt bra när dom håller sig på sin sida av vägen.

Alf är ju dammsugaren. Han går konstant med nosen i backen. Sen ser han ut som en snögubbe med massa snö över ansiktet när han tittar upp. Alf letade nog rådjur. Om två veckor börjar jägarexamen!

2011-12-31 Klicker inköpt

Så nu kan vi börja träna på riktigt. Ska bli kul att se hur Affe reagerar på den. Vi har även köpt en kamprasa i skinn å den gillade Affe riktigt mycket. Han gillar ju inte annars leksaker så mycket, bara mjuka pipdjur som han kan "döda". Många är de leksaker som kommit in och sen dött ett kort tag senare i Alfs käft. Tack vare att vi skaffade Alf, för sällskap, men som visade sig ha sina jaktinstinkter intakta så valde vi till slut båda två att ta jägarexamen! Så kan det gå när man har hund. Man hittar nya intressen och ser hundens kapacitet.

2012-01-05 Klickerträning steg 1

Ja nu har vi kört igång efter canis gratis mejlkurs i klickerträning!

Men så svårt det är för matte att hålla alla grejer i händer, vara snabb med godiset och klicka i rätt sekund! Puh. Mycket träning för matte.

Hemläxa ett:

Smaktest av Fyra olika godbitar som rangordnas:

1. Små bitar basturökt falukorv
2. Biffsticks
3. Frolic
4. Energy bars från RC

Utprovning av tre olika hundleksaker:

- Kamptrasa i skinn
- Pipleksak
- Boll

Den nya kamptrasan i skinn verkar populär och funkar ute. Boll och pipleksak är lite sisådär när Alf själv vill leka men ofta vill han ju bara nosa ö v e r a l l t.

Tre miljöförstärkare:

- Pinkfläckar
- Harspår/djurspår över lag
- Springa fritt på äng

Nu övar vi på steg två, targetstick. Svårt att hålla reda på alla grejer och vara snabb med godis.

Matte har upptäckt att man kan göra fotoböcker! Superenkelt nu mer på nätet att göra själv och beställa hem. Kommer bli dyrt om matte får fortsätta. Men en fotobok om ALF hade ju varit nåt.

2012-01-28 Leksakstestare finnes

Ja det här med hundleksaker är ju spännande. Alf slaktar alla leksaker han har inom 1 vecka-1 månad. vi har köpt dyra saker på Djurmagazinet (100 kr och uppåt) och vi har provat billigare leksaker. Allt ryker! Så om det finns någon leksakstillverkare där ute som vill tax-säkra sina leksaker så ställer vi mer än gärna upp som produkttestare!

Den enda leksaken som hittills överlevt är en bitring som är gjord för typ rottweilers och ska vara tigertestad. Dock är den lite för stor för Alf att släpa på. Han försöker men tappar intresset efter ett tag.

Alfs favoriter är: Mjuk (gosedjur) som gärna ser ut som honom själv. Favoriten var en apa som var lång, brun och smal. Dock trasade han sönder den ganska snabbt. Pipleksaker med knutar, gummidjur som piper. Mjukdjuren sover Alf med. Han hämtar dom från sin leklåda på kvällen och släpar upp dom i sängen. Där ligger han och smågnager på den. Man hör ett pip är och ett pip där. Sen somnar han med den i munnen. Vi väntar med spänning på uppdrag! Överlever de en månad hos oss då är de nog taxsäkra.

2012-01-31 Utmaningen

- a. **Vad gjorde du i hundväg för 5 år sedan?** Då hade jag ingen hund. Då var inte ens Alf påtänkt. Eller jo lite i tankarna fanns ju en vovve.
- b. **Vad gjorde du i hundväg för 1 år sedan?** Då var vi nyinflyttade i vår bostadsrätt och gjorde oss bekanta med den. Vi tränade inför utställning och gick rallylydnad.
- c. **5 snacks dina hundar gillar?** Korv, blodpudding, frolic, leverpastej, biffsticks
- d. **5 hundraser du kan det mesta om?** Långhårig normaltax, långhårig dvärgtax, långhårig kanintax, korthårig normaltax och strävårig normaltax?
- e. **5 saker du skulle göra i hundväg om du var miljonär?** Öppna hundcenter som jobbade för att informera och utbilda människor.
- f. **5 dåliga vanor i hundväg?** Matte köper för mycket hundprylar (leksaker, godis, ben, kläder, koppel...), Husse trissar upp Alf när han kommer hem, Alf skäller på mötanden (ibland, det blir bättre), Alf äter dåligt. Alf får för mycket godmat.
- g. **5 saker du gillar att göra i hundväg?** Spåra, Trickträning, Jakt, Kurser, Mysa
- h. **5 hundsaker du inte skulle klara dig utan?** Koppel, Sele, Hundgodis, Täcke, Pipleksak
- i. **Hundens 5 favorit leksaker?** Mjukapa, Grön pipleksak, Kamptrasa, Mjuk kanin, Pinnar

2012-03-16 Alfs nya kompisar

Vi har hittat två nya taxkompisar åt Affe på området. Det är dvärgtaxen Elsa och kanintaxen Alma. Affe har nu 5 taxkompisar på området! Det gillar vi! Vi tog en 2 timmars promenad under norrskenet. Nu är vi nöjda och ska slöa i soffan! Här började taxmaffians dagar.

2012-04-19 Vinst!

Idag vann vi 25:ans hund och katts tävling om boken Astrodogs av Meja (även signerad av Meja själv)! Alltid lika roligt att vinna. En glad överraskning så här på en annars vardaglig torsdag.

2012-05-06 Grans inofficiella utställning

Just hemkommen från en mycket kall dag i ridhuset på Grans. Alf skötte sig bra och fick HP och BIR. Domare Marjo Järventölä var mycket nöjd med Alfs fina rörelser!

Kritiken löd: *En hane av utmärkt typ eleganta linjer i kroppen. Rätt format långt huvud m vackert uttryck. Fin överlinje. Bra volym i bröstorg. Härlig benstomme. Rör sig utmärkt, vacker päls och färg. Stilig i helheten*

Det lät ju jättebra!

Alfs kompis Alma var med på sin första utställning. Hon skötte sig finfint och blev också BIR och fick HP. Både Alma och Alf fick gå i BIS finalen men åkte ut direkt med några andra. Lika glada är vi för det för vid det laget så frös vi extremt mycket. Matte måste lära sig att "inomhus" betyder i utställningssammanhang "kallt, dragit och fuktigt ridhus". Det innebär att vinterkläder alt underställ måste tas på! Fina Alma väntar på sin tur! Båda taxarna hade rätt bra tålamod under dagen. Alf skällde på nån hund här och där men inget bråk.

2012-05-19 Piteå nationella utställning i Sjulsmark

Äntligen kom solen tillbaka lagom till utställningsdags! Så skönt att sitta ute i sol istället för regnrasket. För säkerhetsskull hade vi med tältet. Alf tog det lugnt i buren inför bedömningen. 8 normalstora taxar var med idag.

Domare var Roger Vanhoenacker. Alf var extra fjantig idag på bordet. Han ville inte alls stå! Det som gick så bra sist på inoffen. Hans dagsform varierar verkligen. I rörelse gör han ju sig bäst.

Kritiken löd: *Good head. Sufficient strong topline, chest. Good forechest. Tailline a little bit high. Good ang in front. Sufficient in rear. Good coat. Could have more temperament. Moves fluedly, but crossing in front.* Ett Very good. Vi är nöjda med det och Alf får som vanligt beröm för sina rörelser och pälsen. Bara vi får han att bli lite mer avslappnad på bordet varje gång. Om man blir stabilare på bordet skulle han nog få fler excellent, vilket han fått tidigare.

Taxar ska ju inte vara osäkra kring människor men inte heller människokära som t ex labradorer. Taxen ska vara familjekär mot sina nära och ganska obrydd om andra men Alfs osäkerhet måste vi träna bort på nåt sätt. Men han är ju världens bästa och vackraste hund ändå! I våra ögon. Kan inte leva utan denna lilla hårboll. Alf trivs bäst hemma på altanen där han får lapa sol! Nu förmiddagslur!

2012-05-21 Taxar väcker uppmärksamhet

Det är roligt att gå på promenader när man stannar och pratar med helt okända människor. Idag kom vi gående med taxmaffian, Alma, Elsa och Alf. Det stannar en äldre kvinna och bara beundrar taxarna och säger hur fina dom är! Hon har haft tax själv och vi konstaterade allihop att taxar är speciella. Det kändes som att hennes dag blev lite bättre efteråt.

På utställningen i helgen kom också en kvinna fram och bara måste få hälsa på Alf. Hon hade också haft tax och sa att om man haft en tax så glömmar man det aldrig! Nej det kan jag verkligen tänka mig!

2012-07-01 Gula hund

Har ni sett detta?

"En del hundar behöver utrymme! Om du ser en hund med gult snöre, gul rosett eller något gult på koppellet ge den hunden utrymme. Gå inte fram till hunden eller matte eller husse. De har markerat att hunden inte kan vara nära andra hundar. Vad som är för nära, det vet bara den hundens matte och husse.

Varför behöver en del hundar mer utrymme?

- Den kan vara sjuk.
- Den kanske är under utbildning till t.ex. servicehund.
- Den kanske är under rehabilitering.
- Den kanske är adopterad eller omplacerad, för dem kan omgivningen vara skrämmande.
- Hunden kan ha dålig erfarenhet av andra hundar och kanske inte tycker om andra vänliga hundar som bara vill hälsa.

Det finns många olika anledningar till att de behöver lite extra utrymme, så visa respekt, ge dem plats eller ge dem tid att förflytta sig. Gul markering på hund betyder kort och gott: Min hund behöver lite mer utrymme än andra! Tack! Alla mattar och hussar till gula hundar uppskattar din hjälp och din respekt."

2012-07-16 Utställningshelg

Vi åkte till Piteå på fredagkväll för att vara med på Piteå Internationella utställning på lördag morgon. Vädret höll sig ändå hyfsat, det kom några droppar regn men luften var varm.

Domare på SNKK:s ställning hette Martin Johansson. Han gav Alf ett Very good och han blev 2 placerad i konkurrenssklass. Kritiken blev: *Maskulin hane med bra proportioner. Välskapt huvud med bra uttryck. bra skuldror. Bra längd på bröstorg. Lite brant kors. Lite veka mellanhänder. Nystar fram. Lite kort och underställd i sitt bakställ. Kunde ha lite mer attityd. Vacker färg och päls.*

Men vi är jättenöjda och Martin sa att det var en bra kritik han fick ändå. Alf stod jättefint på bordet och var inte rädd för domaren denna gång. En stor seger för oss!

Alf fick också träffa på pappa Billson från Yam-yams kennel! Det var jätteroligt och Bills sons matte tycker att Alf är så fin och att han har det bra hos oss. Även farbror XL visades för Martin.

På lördagkväll hade ÖNTK grillkväll på Fårön. Vovvarna fick vara med. Vårt resesällskap skulle kanske ha rivit stugan annars. På natten förde taxarna lite oväsen så hoppas de andra campinggästerna inte hade allt för svårt att sova. Alf fick prova på konstgrytet de hade med sig men det var inte hans grej. Han ville inte jaga en rävs vansk genom en tunnel.

På söndag ställde vi ut på ÖNTK:s nationella taxspecial! Superroligt att se alla fina taxar i olika färger och former. Charlotte Jacobsson dömde och Alf fick ensam i sin jaktklass. Söndagens kritik: *Hane av bra storlek. Vackert maskulint huvud. Något kort hals. Framskjuten skuldra för annars bra front. Bra bröstorg behöver volym. Blir lite flat. Stram överlinje välvinklad bak. Rör sig trångt fram. Bra bak. Väl från sidan utmärkt päls.*

Han fick ett Exellent och blev då 1:a i konkurrensen. Han stod lika fint på bordet idag så jag tror träning har gett han lite bättre självförtroende med nya domare. Vi är så stolta över lillAlfen!

När det droppade regn utanför så kröp vi in i tältet och myste med vår hejjarklack. Man lär känna nya kompisar på utställningar.

2012-07-16 Vinst

Idag fick vi ett mejl att Alf har vunnit ett fint halsband från DOGartist!!! Wiho! Alltid kul att vinna och alltid roligt att få nåt nytt. Hoppas det är i rätt storlek. Det snyggaste halsbandet och kopplet vi sett! Det blev vårt tävlingshalsband. Vinsten kommer från tidningen Härliga Hund.

2012-08-09 Information om diskbråck (hund)

Alf hade börjat halta. Ja vi kan ju passa på att lära oss något om diskbråck då, om det skulle vara det Alf har. Matte har googlat på olika veterinärhemsidor och forum. Det alla verkar vara överens om är:

- 1) Det finns olika grader (skalor) av symtom på diskbråck, allt från de hundar som får smärta men ingen annan påverkan, till de som har så stor nervpåverkan och smärta att de inte kan gå eller göra sina behov.
- 2) Vid lindrigare fall (smärta men ingen annan påverkan) verkar alla vara överens om att vila/stillhet i några veckor (endast pinkpauser) har bäst effekt. Ofta i kombination med smärtstillande. (Här verkar Alf ligga)
- 3) Vid svårare fall är operation nödvändig och oftast lyckosam men som med alla ingrepp så lyckas inte detta till 100 %. Några få vovvar får helt enkelt somna in då förlamning och/eller smärtan inte försvinner efter en operation. (Hemsk tanke!).

Men på vissa punkter skiljer sig åsikterna lite. Några menar att en hund som fått diskbråck alltid kommer att ha det, mer eller mindre. Att återfall är vanliga och att hunden måste leva begränsat resten av livet. Andra har exempel där hundar blivit helt återställda och återgått till rätt krävande aktiviteter. Resultaten är givetvis varierande från individ till individ men några menar att en diskbråckshund aldrig mer får gå i en trappa t ex.

Vi får helt enkelt vänta och se hur det går för Affe. Men vila ska han. Oavsett hur det går så vill vi bara att han inte ska ha ont! Han behöver inte klara att jaga för att vara hos oss. Vi har inga högre krav än att han ska trivas med livet. Så snälla Alf bli frisk nu!

2012-08-11 Tänkvärt

"Hunden domesticerades för sin förmåga att samarbeta

– inte för sin förmåga att underkasta sig."

- Per Jensen, professor i etologi

2012-08-12 Alfs rehab går framåt

Trots några små missar av husse och matte som inte klarar av att leva med en hund i hagen. Han får komma ut och vara med oss om vi tex är i köket, så ligger han där med oss. Tyvärr har han ju lyckats smita upp i soffan i obehövligt ögonblick! Ajabaja husse och matte! Skärpning!

Alf tycker vi är tråkiga som håller honom i stillhet. Han vill ju ut och springa. Ett gott tecken men det är sagt koppelpromenader och det håller vi på. Alf fick ligga ute med oss på gräsmattan idag då det varmt och soligt. Vi hoppas på det bästa.

2012-08-16 Alf har tråkigt

Oj va Alf börjar bli uttråkad nu. Trots många ben att tugga på och mycket kli och gos så skulle han ju gärna busa med kompisarna. Alma och Elsa har åkt till Finland och kommer vara borta några veckor, vilket är lika bra det just nu. Vi gick förbi Lexis hus och Alf ropade på henne. Hennes husse och matte kom ut och frågade hur det var med honom. Hela kvarteret hoppas att Alf ska bli frisk snart.

2012-08-19 Ett nytt spår

Vi har ett nytt spår vi ska kolla upp. Bukspottkörtelinflammation. Bara för att utesluta det. Det innebär att kroppen inte kan bryta ner fett i maten och kroppen börjar bryta ner bukspottkörteln vilket leder till en inflammation. Symtomen varierar från olika individer men brukar vara:

- Kräkningar (gula, slemmiga)
- Diarréer
- smärta, hunden står med kutad rygg
- Darrningar/skakningar
- matvägran (dock kan hunden även äta normalt trots inflammationen)
- avmagring
- orkeslös

Sen finns det akut- eller kronisk sjukdom. De behandlas olika. Vid akuta fall behöver hunden ofta ligga på djursjukhus och få dropp och medicin. Den kroniska varianten blir ofta bättre med dietmat och medicin (tillför enzym i maten). Googlat på pancreatitis.

Nu hoppas vi ju att Alf bara har en sträckning men för säkerhetsskull ska vi fråga veterinären om detta. Det kan uteslutas genom att ta blodprov på analys (som säkert kostar massor men det får det ju vara värt).

Nä nu ska vi gå och sova. Husse och matte har campat med Alf på golvet men i natt ska vi försöka med att ha Alf själv på golvet bredvid sängen. Finns viss risk för ylande hela natten men Affe brukar ju självmant gå ner under natten och sova på nån tröja eller på något annat mjukt som ligger där. Så vi har hopp om att få slippa sova på golvet nu :-) Får se hur det går!

2012-08-28 Hipp hipp hurra!

Världens bästa Alf fyller tre år idag! Det ska givetvis firas med "tårta". Han fick dock stå ut med en kloklippning idag *inte populärt* men det var välbehövligt.

2012-08-29 Frisk?

Husse pratade med veterinären i morse som tyckte att eftersom Alf blivit bra så snabbt efter han varit till veterinären och fått medicin + att han nu varit utan medicinen i 5 dagar utan att visa tecken på smärta så kunde vi avvakta. Om Alf visar några tecken på att få tillbaka smärtan så skulle vi bara ringa in så får vi tid för utredning. Så skönt! Alf är frisk tills han visar något annat.

2012-09-19 Kan en hund få träningsvärk i svansen?

Det har vi undrat. Alfs svans viftar konstant. Så fort man pratar med honom, tittar på honom eller han väntar på att vi ska kliva upp. "Klapp klapp klapp" hör man på morgonen i sängen. Där ligger han och tittar på en, svansen går. Ibland som en propeller när han kommer springande! Borde inte det ge träningsvärk?

2012-10-07 Missförstånd?

Jag kan ju förstå varför man kan uppfatta taxar som lata och som trivs inomhus. Men taxen är ju faktiskt en jakthund ursprungligen. Att man på Animal planet Dogs 101 uppger att taxar gärna trivs inomhus och att man kan lära dom gå på låda är så korkat! Alla hundar behöver utevistelse och motion/aktivering för att må bra. Om man ser till att taxarna också kan ha problem med diskarna i ryggen så är det än viktigare med motion och rörelse. Att sprida det som en sanning att taxar funkar som sällskapshundar utan behov av aktivering är fel. Man får både olyckliga taxägare och hundar om man köper en tax med den inställningen...

Att Alf sover och tar det lugnt inomhus är ju en effekt av att han aktiveras utomhus och får motion i den utsträckning han behöver. Han kan gott nöja sig med att vissa dagar blir mer inomhusvistelse utan några superlånga promenader, t ex när matte hade diskbråck. Han mår bäst när han får lagom av båda.

2012-10-30 Doggipilates första försöket

Vi har testat Doggie-pilates idag. Bra balans- och styrketräning för hundar. Matte letade fram sin egen stora, oanvända pilatesboll. Med en kartong under så passade det Alf. Vi har inte skaffat en "platta" än.

Grundpositioner:

- 2 framtassar på "plattan"
- 4 tassars på "plattan"
- 2 baktassar på "plattan"
- Sitt på Bollen/plattan
- Ligg på bollen/plattan
- Stå på bollen/plattan
- Fronten (Underarmar + bröst) på bollen
- Framtassar på bollen

Det är viktigt att hålla koll på att hunden har huvud, nacke och rygg i linje och att det utförs balanserat och med ryggen plan. Husse klämde fast bollen mellan sina ben så den inte rullade iväg. Sen fick Alf "känna på" bollen. En godishand över bollen och vips så åkte tassarna upp! :-)

Lätt som en plätt tyckte nog Alf. Sen fick han prova på att stå 5 sekunder på bollen med alla fyra tassarna (med stöd av matte såklart). Inga problem det heller. Han försökte till och med hoppa upp på bollen själv i ett obehagligt ögonblick! Kul! Det blir korta pass i början, några minuter bara.

2012-12-29 Ingen hund är perfekt

Inte ens Alf! Det är så frustrerande men han vaktar husse och matte. Med "farfar" går han lös, lyssnar, stannar, väntar, springer inte fram till andra osv, som en perfekt hund. Men med husse och matte - skäller ofta mot andra hundar, springer fram om han inte är i koppel och vill inte alltid lyssna.

På vardagslydnadskursen fick vi veta att han utmanar andra hundar och att vi ska markera genom att inte låta han höja svansen och att vi går först. På kurs sköter han ju sig bra men att träna detta i vardagen är inte lika lätt. Vi har honom alltid i koppel så att han inte får chans att springa mot någon annan hund. När han är lös är han med oss eller sina tjejkompisar. Ibland hör man ju att hundarna "ska få göra upp". Men det känns ju inte ok? Dom kan ju skada varandra! Att smågruff uppstår i lek är ju normalt men de får ju inte slåss. Vi får jobba vidare.

Uppdatering:

Har googlat och kom över lite smarta saker. Självklara men som vi alla vet så är det självklara inte alltid så självklart.

1) alla hotfulla signaler är avståndstagande - ökar man avståndet avtar signalerna

2) en hund som morrar eller visar hotfulla signaler (höja svansen) är beredd på konflikt och om ägare gormar, hotar, bestraffar får ju hunden just det, alltså kommer hunden lära sig att lösa problem på samma sätt.

Hmm, vi bestraffar ju genom att säga till (aldrig slå eller skrika eller så) men bli arg, det ska vi sluta med. börja träna på håll och träna på att passera utan att hälsa kan Alf. Så fort man sätter upp ett mål att medvetet träna på något så funkar det. Det är när man bara går en vanlig promenad och slappnar av som han betar sig... Kanske däri problemet ligger. Gå alla promenader som om det vore kurs?

Obs! Vill tillägga - Vi berömmar alltid när han gör rätt, även spontant på vanliga promenader, så får han belöningar så fort han ignorerar eller bara går förbi andra hundar! Stolt är han då.

Avledning har alltid funkat - godis alltså. Så fort man för en godis framför nosen på han och vänder honom mot en så försvinner allt annat runt ikring. Nackdelen är att husse och matte är glömska och ofta glömmar att ta med godis på vanliga rastningar. Längre promenader åker ofta en leksak eller godis med för då kan man stanna på nya platser och busa/träna...

Längtar väldigt mycket till Svallerkursen nu i januari som vi fått bekräftat att vi är med på! Jippi!

2013-01-27 Skvallerkurs

Idag har vi varit på skvallerkurs på Hundhuset. Det är så roligt att träffa engagerade och nya hundägare varje gång! Alla borde verkligen gå kurs med sin hund!

Det vi tar med oss är att Alf behöver betydligt längre avstånd till andra hundar än vad vi har förstått. Att han tokstirrar på oss och vill ha godis är ett sätt för honom att komma undan den andra, obehagliga hunden, inte ett avslappnat sätt att passera hundar. Vi måste skapa positiva minnen och situationer så att han slappnar av allt mer. Vi har förhoppningen om att han ska tycka det är helt ok att passera andra hundar, avslappnat och avspänt.

Vi ska börja på en nivå där Alf tycker att det är okej. Från och med nu ska alla hundmöten bli positiva och går det inte att få dom positiva så ska vi avsluta positivt efteråt iaf. Nu är d snövallar och d går inte alltid att gå undan eller vända om men då kan vi avsluta och fortsätta när Alf fått lugna ner sig och är glad igen.

Alf ska inte heller behöva utsättas för situationer han inte tycker om, även om han gör lekinviter så behöver han inte leka med alla hundar. Han får ha sina kända kompisar och i övrigt ska vi bara träna på att vara lugna och avslappnade kring andra hundar. Mattes lilla ♥

2013-02-16 Theo har kommit till oss

Vilken fart det har varit idag! Alf har svårt att slappna av och måste övervaka varje steg lilla Theo tar. Theo har gjort sig hemmastadd. Det känns som att han alltid har bott här. Han hittar vattenskålen och han har gått mot dörren när han ville ut. En enda olycka inne men det är ingen fara. Theo har också hittat alla ben som låg i Alfs låda. Så nu ligger alla framme och så går han och väljer ett emellanåt. Han bär dom mest, tuggar ibland och lägger sig i soffan med oss. Han är ju söt som socker!

Vår största utmaning just nu är att få Alf att varva ner. Förhoppningsvis är båda grabbarna nu så trötta att de får en god natts sömn och så är vi alla utvilade imorgon.

God natt!

2013-02-16 Att lära sig nytt

Det dom här underbara små varelserna lär mig varje dag är att ju mer jag tror mig kunna desto mer inser jag hur svårt det är att gå från teori till praktik! ♥

2013-02-17 Betydligt lugnare idag

Morgonpromenaden gick utmärkt idag. Alf har nog fått sova en god nattsömn för han skötte sig bra. Ingen stress eller konkurrens. Theo har varit uppe och vandrat i natt och sedan kommit till sängkanten för att bli uppburen. Vi har visat honom "trappan" upp men han har hoppat ner från sängen utan den. Det måste vi lära om! Lille kan ju skada sig med dom där hoppen. Hoppas dagen fortsätter i lugnets tecken. Det ska bli soligt och fint så vi ska ta en tur ut på isen med långlina på Theo så han får springa "fritt". God morgon!

2013-02-7 En dag att springa fritt

Idag tog vi bilen ut på isen och lät hundarna busa av sig. Så roligt dom hade! Sen åkte vi till "farmor och farfar" där vi fick mat och värmda oss vid brasan. Nu klipper husse klorna på Theo som inte uppskattar det men mutor funkar alltid. Dock använder Theo sina tänder när han inte får som han vill!

2013-02-19 Visa vem som kan

Husse försöker lära Theo lite smågrejer som sitt, ligg, tass osv. Alf är jättesöt. Han sitter en bit ifrån och när husse säger "tass" och petar på Theos tass så sitter Alf och skrapar med sin tass för han vet ju hur man gör det tricket och vill också ha godis! (Vilket han får för husse gör trick med Alf också).

2013-02-20 Börja om från början

Theo är fortfarande väldigt energisk och i gång. Ute drar han i Alfs täcke och ska bära sitt koppel själv. Vi försöker få honom att varva ner emellanåt. När han blir för uppspelt och inte klarar att dämpa sig så har vi gjort en hage av kompostgaller där han får vara några minuter med sin filt, ben, vatten. Lite pip i början men nu börjar han förstå att varva ner.

Idag köpte matte en likadan matskål som Alf har så nu kan Theo känna sig som en i familjen.

Theo har inte riktigt koll på det här med toaletten. På natten klarar han att hålla sig men har både kissat och bajsat inne några gånger. Vi har börjat om från valpträning med att gå ut ofta och berömma när han gör ute. Inne ignorerar vi bara. Hoppas polletten trillar ner snart.

Idag provade vi första gången att lämna dom i ca 1 minut själva (matte stod på gården för att lyssna om de skällde) men det gick bra.

2013-02-24 På kurs med Theo

Idag har Theo varit på sin första "kurs" - småhundsträff med fokus på balansövningar och kroppskontroll. Inte så lätt att få alla tassar på plankan.

2013-02-27 Alf i tidningen

Alf är med både i senaste nr av Taxen, sista sidan tror jag och i senaste nr av Härliga hund! Kändis.

2013-02-28 Ensamhetsträning påbörjad

Idag har husse och matte tvättid vilket innebär ett perfekt tillfälle att påbörja ensamhetsträning. Första passet gick jättebra. Inga pip eller gnäll men två hundar som låg vid dörren och undrade var vi var. Förhoppningen är att vi ska kunna ha dom ensamma, tillsammans, i alla fall 4 timmar (när husse slutar kl 12) nån gång i månaden. Alf klarar just nu max 3 men med en kompis så borde han ju inte känna sig lika ensam.

2013-03-16 Världsrekordförsök

Idag besökte vi norra hamn tillsammans med tusentals andra människor. Kommunen skulle göra ett världsrekordförsök i att bilda världens största gilla-tumme. 2493 personer dök upp. Vi tog tillfället i akt att socialträna Theo bland massor av folk, barnvagnar, hundar, ungar, lukter, stöj och stim, trängsel och skotrar. Även ett hundspann kom förbi. Theo vågade sig ut på "djupt vatten". Alf är ju en fegis och lägger sig i kanten. Till slut vågade även fegisen ut på den mörka isen. Säkert 50 cm tjock is.

2013-03-16 Bakslag

Vi tränar, går kurser försöker på alla sätt och vis men hela tiden misslyckas det när vi tar ett steg längre.

Idag hade vi bara tur. Vi tog hundarna på promenad och ska gå 50 meter ner på isen. Vi tänker att ok vi kan ha dom lös bredvid oss. Nej då, dom ser en hund och denna gång ska dom fram. Nu hann dom inte ända fram men vi inser att vi hade tur. Hade den andra större hunden varit aggressiv och slitit sig så hade det gått illa. Hann inte ens be om ursäkt för kvinnan gick i väg. Jag förstår henne. Det blir ju som fördomarna blir om småhundar utan uppfostran. Utan kontroll. Jag förstår om hon blev skitsur, arg och irriterad. Vi skäms. Vi fick säkert höra ramsor efter att hon gick och det är helt rätt. Det var vi som inte kontrollerade situationen. Men varför funkar det för det mesta men inte vissa gånger? Jag blir inte klok!

Hälften av gångerna går allt bra, hunden kommer på inkallning och lyssnar på "stanna". Men ibland är det knäck i lurarna. Jag är så trött på att aldrig kunna lita på honom, att polletten aldrig trillar ner, att allt arbete vi lägger ner med skvallerträning osv inte ger resultat.

Vi har gått på flockpromenader och försöker träffa andra hundar lite då och då för att träna, då funkar allt perfekt. På kurs har Alf kunnat gå lös mellan alla möjliga stora hundar utan att ens blinka eller utmana. Bara blicken ner i backen och följer matte. Så den gången man vill utmana och göra det lite svårare så faller allt tillbaka på ruta ett.

Alf är verkligen den perfekta hunden, förutom att han skäller på mötande hundar. Går han med massor av hundar i flock bryr han sig inte men möter han hundar så ska det skällas och stojas, ibland. Så får man bort det så har man en perfekt hund! Så irriterande! Fast ingen är väl perfekt? Det är väl så livet är.

Så hur många kurser, hur mycket träning med godis och belöning tar det? Ibland blir vi less och ryter till. Fast vi vet bättre. Men det går inte att alltid vara glad och positiv och belöna till tusen när hunden gör precis tvärtom! Idag är ingen rolig dag att vara hundägare. Vi sover på saken så känns det bättre imorgon.

2013-03-17 Alla råd

Det är så svårt att sälla bland alla goda råd man får som hundägare. Gör si gör så, det där funkar inte, det här funkar perfekt. Man blir snurrig och glömmer nog bort att se vad som faktiskt funkar på min hund. Att det funkar på någon annan hund är ju ingen garanti, vi är alla olika. Att ha godis i fickan funkar ju bra, för så länge han matas med godis så bryr han sig inte om hunden. Dock om man glömt eller fått slut så kommer ju samma beteende tillbaka.

2013-03-23 Hundsim

Theo får prova på hundsim för första gången. Han har talang. Han simmar jämt och med alla tassarna. Alf har svårare, han far i sidled och har inte stabilitet i baken. Han kan inte vända i vattnet men han kämpade på bra.

2013-04-25 Theo tuggtand

Oj oj oj. Idag har Theo haft en riktig bitardag. Först tuggade han sönder mattes bettskena. Den kostar 3500 kr att göra ny! Sen har han naggat på "farfars" träskor och en trälist. Ni kanske tror att han inte har några ben att tugga på? Han har massor av ben, säkert 10 st att välja på. Han går å bär och tuggar mest hela tiden. Trots 2 timmar aktivering och lek utomhus så var han inte trött. Matte körde lite lydnad när vi kom hem och sen har vi lekt lite spår och sökövningar i 40 minuter. Är hunden trött? Tveksamt. Något lugnare inne men trött? Nej han sover inte. Lilla tiger Theo.

Men det är ingen idé att bli arg på honom. Vi får ha bättre koll på våra grejer helt enkelt. Matte har fått tandläkartid den 14/5 för att gjuta en ny mall.

2013-07-29 En hälsning från brorsan

Alf har fått mejl, från sin bror Assar och husse som bor i Skåne. Assar kallas för Basse av sin familj. De besöker tornedalen ibland, nära oss. Basse tycker om att bada, sova mjukt och jaga insekter. Han verkar vara en snäll och busig hund, precis som Alf.

2013-08-20 Veterinären ringde

... bara för att kolla om allt var bra med Alf efter olyckan (Alf fick en cykel över bakbenet men det blev "bara" en mjukdelsskada, typ en lårkaka). Vilken service! Så kul och skönt att veta att dom bryr sig och vill att allt ska bli bra. Matte tycker att Alf är lite lite stel på bakbenet ännu men annars rör han sig som vanligt. Veterinären bad oss hålla koll och om han verkar halta eller fortsätter vara stel så kan vi få komma in och undersöka det.

2013-10-28 Nära döden upplevelse!

Herrejösses vilken kväll! Husse o matte kommer hem från bion och tror att allt är frid och fröjd. Hundarna släpps ut från sovrummet för dom hålls bakom kompostgaller när dom lämnas ensamma. Terrorist Theo har ju en förmåga att annars gå loss och bita sönder saker när han får tråkigt. Sovrummet är hund säkrat. Plötsligt skriker husse " kom hit fort! Theo har ätit medicin!!!"

I sängen hittar Vi en karta av mattes blodtrycksmedicin! Ett och ett halvt piller finner vi också! Matte kastar sig på telefonen och ringer giftcentralen -Agrias nattjour kostar 60 kr. Ringa djursjukhuset kostar 200 kr på natten. I väntan på att bli uppringd av veterinären på Agria så går vi igenom fynden. Hur mycket kan han ha fått i sig? Vi konstaterar snabbt att bara två piller saknas å vi har 1,5. Så 10 mg kan han ha ätit. Veterinären ringer och vi får beskedet att det är ingen fara. Dosen är låg. Tack gode gud!

2013-11-15 Hemma och nerbäddad

Nu har Alf fått komma hem efter sin biopsi av såret vid analöppningen. Han är uppenbart påverkad av det lugnande han har fått. Han är lite låg och sömnig. Jag har bäddat ner honom i vår säng med husses tröja nära. De har skickat provet för analys och svar kommer om 10-14 dagar. Han har fått en kräm utskriven som vi ska smörja regelbundet. Och så måste han ha sin trätt på. Hoppas han kvicknar till snart. De sa att jag skulle ge honom mat om jag tyckte han verkade normal. Just nu är han väldigt trött så han får sova lite tror jag. Någon som haft en hund efter operation hemma? Kan man göra nåt för att få ur det lugnande snabbare? Vill att han ska bli sitt vanliga jag.

2013-11-24 20 Anledningar att skaffa hund

1. Hundar är empatiska och tröstande
2. De kan upptäcka cancer
3. De minskar stress
4. Kan upptäcka anfall (t ex epilepsi) innan de händer
5. Hjälper små barn att vara friska genom att vara smutsiga
6. Hjälper dig att hålla dig i form
7. Kan upptäcka lågt blodsocker
8. Hjälper dig att upptäcka farliga allergiframkallande ämnen i mat
9. Hjälper dig vara mer social
10. Hjälper krigsveteraner överkomma PTSD
11. Förebygger eksem hos barn
12. Helar sår genom att slicka på dig
13. Hjälper äldre att hålla god hälsa längre
14. Minskar risken för hjärt- och kärlsjukdomar
15. Hjälper mot depression
16. Hjälper stressade elever klara skolan
17. Lugnar barn med autism
18. Motverkar mobbing
19. Underlättar för personer med fibromyalgi genom kroppsvärme
20. Hjälper personer med demens till högre livskvalité

2013-11-30 Sabla Stenkross!

Matte klädde på sig och hundarna för en skön promenad. Vi kommer inte långt så haltar båda hundarna varav Theo har ett sår i tassens. Kommunen har de senaste åren föredragit att sanda med någon sorts stenkross i stället för sand. Detta skär in i hundarnas tassar rätt rejält! Dessutom får man in det med skor och hundfötter vilket gör repor på parkettgolvet. Nu blir det till att författa ett mejl till tekniska förvaltningen och vädja att de börjar sanda igen! Inte använda grus. Sen sandar dom hela cykelbanan och jag ser många äldre som vill kunna ta sig fram med spark. Det upplevs inte som någon förbättring av halkan heller. Dessa stora stenar lägger sig bara ovanpå som ett kullager så man rullar över dom istället.

2013-12-10 Provsvar från biopsin

Veterinären ringde nyss och berättade att de fått provsvaret från Alfs biopsi. Han har en godartad förändring i körteln vilket leder till denna typ av sår/svullnad. I Alfs fall sitter den så illa till att det inte går att ta bort själva körteln men med att hålla rent (så att det inte blir en ingång för bakterier) och sköta om så kan detta bli bättre. Det kan även komma och gå i perioder, vilket vi upplevde att det gjorde då vi sett denna knöl två gånger tidigare men den försvann själv. Veterinären sa att det påverkas av hormoner och att vi kan fundera över om vi ska kastrerar Alf då detta kan hjälpa mot denna körtelförändring.

Alf hade ju, när han var ca 2 år gammal, histiocytom som är en godartad tumöråkomma som endast drabbar unga hundar och som försvinner av sig själv inom 3 månader. Det försvann för Alf och han har inte haft något sådant sedan dess. Han verkar vara känslig för detta med hormoner. Vi ska överväga kastrering, även om vi hade önskat slippa ingrepp men vi vill ju se till Alfs bästa. Hon rekommenderade även en "provkastrering" med chip först om vi vill avvakta.

Theo ska kastreras på fredag den 20/12. Det har också varit ett svårt beslut. Han var chipkastrerad när han kom och är väldigt livlig. Vi har rådgjort med veterinär och eftersom de fungerar så bra ihop nu så ville vi inte riskera att de börjar konkurrera om t ex tikar vid löp, så att det uppstår bråk. Så vi har tagit beslutet att kastrera honom.

Ingen av våra hundar ska avlas på så av det skälet har vi inga betänkligheter men en kastrering är ändå ett ingrepp och med det kommer alltid risker. Så vi får fundera hur vi kan hjälpa Alf. Skönt att veta vad det är och godartad låter ju ändå positivt. Tråkigt om det leder till att vi måste kastrera honom.

2013-12-17 Har Theo börjat känna sig hemma?

Theo har nog hittat hem äntligen. Han har bott hos oss i 11 månader och första tiden ville han inte vara så nära oss. Han låg mest på sin egen filt i hallen eller försökte få igång bus. Vi lät honom vara och tvingade inte honom till att ta kontakt. Vi vet ju inte så mycket om honom men vi vet att han varit utestängd på en balkong, varit undernärld och rädd för beröring när han hittades. Han hetsdrack och åt i början men det lugnade sig snabbt när han såg att det alltid fanns vatten och att vi alltid serverade mat. Tror han fick hjälp av att Alf just då var rätt ointresserad av mat så han hade aldrig konkurrens. Nu har det vänt.

Nu söker han mer kontakt och vill vara nära. Han började med att dra, bita och slita i oss för att få uppmärksamhet. Vi sa lugnt men tydligt åt honom att inte göra så. Sen tyckte han om när vi klappade, masserade och strök på honom. Vi har alltid försökt stryka och kela med honom när han lugnat ner sig så han får en skön stund och får känna på hur det är att vara avslappnad. Nu snarkar han så fort man håller i honom. Han gillar att bli buren och ska gärna ligga på en, så nära det går. I soffan lägger han sig som en halsduk runt halsen på en eller gärna med ansikte mot ansikte. Han slickar och knorrar om vartannat.

Han vart nog också chockad också av att han fick sova med oss, i sängen. Oj så han njuter. Han somnar och snarkar direkt man går och lägger sig. Han upptäckte även att han kunde puffa in sig under täcket! Där är det varmt och skönt. Så fort han märker att man vaknar kryper han fram ur täcket och kommer och lägger sig på huvudkudden och stirrar in i ögonen. Sen börjar han ösa en med pussar. SötTheo! Det känns som att han blir lugnare och tryggare för varje dag. Ute måste man ibland säga till honom på skarpen. Han får il då han bara skäller och skäller på allt och inget. Ibland ut i tomma intet ibland mot folk och hundar. För det mesta går han utan att göra några ljud men när han får sina utbrott får man ta tag i honom och säga åt honom. Men han är en så skön hund, så härlig livsglädje.

2013-12-20 En följde med hem den andra stannade

Då har vi varit in på djursjukhuset igen. Alf fick ett chip i nacken och Theo fick stanna då han ska kastreras. Alltid svårt att lämna dom där men Theo följde så glatt med sköterskan med viftande svans. Innan dess hade matte förklarat att man måste vara snäll med Theo fast han kan busbita då han inte haft det så bra och inte vet att han är hårdhänt. Att han skäller om han får tråkigt och gärna vill vara nära. Matte är alltid orolig när dom ska sövas. Sköterskan sa att hans värden var bra (hjärta och lungor) och att han verkade rätt lugn trots allt. Modiga lilla Theo. Alf gjorde inte en min när han fick chipet i nacken trots en stor hemsk nål.

Det blev ju inte som vi hade tänkt oss. Vi hade ju gärna sluppit skicka dom på dessa operationer men nu har vi medicinska skäl och det viktigaste är att vi har två friska hundar som går bra ihop. Matte frågade även om det fanns något milt lugnande ifall Theo-terrorist vaknar och är sitt vanliga excentriska jag.

Vi fick tips om ett medel som finns att köpa på apoteket om han efter två dagar blir galen med tratten på. Då kan vi dämpa honom lite under tiden han måste leva med tratten. Inte så kul julklapp för honom.

Theo är hemma: Kl 15 ringde dom och sa att Theo får komma hem. Vi åkte och hämtade medicinen och sen hämtade vi Theo. Vi trodde vi skulle få hem en trött, vinglig och slö hund. Istället är det första jag hör Theos skall och sen kommer en vinglig och alldeles vindögad liten tax men i full trav genom korridoren. Ögonen stod i kors men igång var han. Så fort han kom i bilen somnade han. När vi kom hem så hade han svårt att slappna av. Han går runt och gnyr, försöker få av sig tratten och vill slicka på såret. Matte har bäddat på golvet och så länge jag stryker honom över ryggen så ligger han stilla och har somnat till och från. Alf är stressad, och vill nosa på Theos sår så fort matte inte är i närheten så det blir punktbevakning alt instängning i sovrummet för Alf så Theo får vara i fred. Om Theo inte lugnar ner sig och kan slappna av måste vi nog hämta ut sån där lugnande tabletter som sköterskan föreslog.

2013-12-30 Sammanfattning av 2013

Här kommer en roligast och tråkigast lista för året. Om vi börjar med det tråkiga.

Årets tre tråkigaste händelser

3. Årets alla besök på djursjukhuset. Allvarliga som mindre allvarliga. Alltid tråkigt när ens vän behöver besöka djursjukhuset (i annat fall än vaccinering möjligtvis). Theo har chippats och kastrerats under året. Alf har utretts för sin konstiga böld som visade sig vara en körtelförändring och som leder till att även han ska kastreras.

2. December månads envisa halka! Vi har knappt tagit oss ut den sista månaden. Man känner sig alltmer isolerad. Varken hund eller människa vill gå ut. Det är blött, blåsigt, halt och grått ute. Inte ens solen vill vara framme!

1. Alfs cykelolycka. Det skrämde verkligen upp oss. Tankar om diskbråck, höfter ur led, avlivning snurrade på väg till veterinären den 1/8. Alf hade änglavakt och klarade sig med en natt på djursjukhuset med smärtlindring och en muskelskada. Den läkte som tur var på några veckor och han är helt återställd! ♥

Om vi sen går till årets tre roligaste händelser

3. Theos utveckling hos oss. Från en hårdhänt liten avståndstagande kille till en vänlig, kärleksfull och försiktigare tax. Fortfarande full av energi!

2. I februari då matte valdes till sekreterare i Övre Norrlands taxklubb. Så inspirerande och lärorikt att få vara med och påverka och lära sig av alla duktiga taxmänniskor! Vi har ordnat roliga föreläsningar och hjälpt till på utställningar.

1. 16 februari då Theo flyttade in till oss! Vår kompis som mejlade en blocket annons om en lite taxkille som sökte nytt hem pga att de som först tog honom inte var snäll. Inte nog med att det var en söt lite taxkille på bilden, han var ju precis på pricken lik vår egen Alf! Blödiga mattehjärtat satte igång och ordnade så att han skulle få komma och besöka oss med sin uppfödare och taxmamma. Sen dess bor han här ♥

2014-03-19 Idag opereras Alf

Husse har precis åkt och lämnat Alf på djurkliniken Öjebyn. Han ska opereras på förmiddagen då den sjuka körteln ska tas bort helt med hopp om att såret läker ut. Han ska få komma hem idag vilket känns skönt men så orolig jag kommer vara hela dagen! Tycker det är så jobbigt när dom inte är friska och hemma där dom ska vara, att lämna honom ensam i en ny miljö och han inte förstår varför. Det finns inget jag kan göra så bara vänta och vänta tills jag får besked hur det gått.

Uppdatering:

Husse har nu varit och hämtat hem Alf. Veterinären sa att körteln satt närmare tarmen än vad de trodde så det var lite svårt att få bort men det ska ha blivit bra. Han får antibiotika och smärtlindrande och så klart trätt. Theo är uthyrd till svärföräldrarna idag och imorgon så Alf får kvickna till. Nu hoppas vi att Alfs problem en gång för alla är bort. Så glad att vi har försäkring också. Vår del blev 3200 kr med självrisk men hade vi ingen försäkring hade det blivit närmare 8000 kr.

2014-03-28 kom svaret via mejl från veterinären:

"Hej Sofia! Provsvaret på knölen har kommit. Den var lika godartad som tidigare, denna gången är den bortplockad i sin helhet så nu ska vi bara se till att såret läker som det ska så borde problemet vara ur världen! Med vänlig hälsning ... "

2014-03-29 Skvallerträning

Idag har det gått 10 dagar sedan Alfs operation. Det är sista dagen han går på antibiotika och smärtstillande. Såret såg lite geggigt ut idag men vi tvättade med koksaltlösningen och hoppas att det läker som det ska. Blir det tveksamheter så ringer vi veterinären på måndag. Men det var yttligt torkat var så såret ser ändå rätt ok ut. Stygnen sitter kvar.

Vi vågade oss ut på en längre runda, ca 6 km i medeltempo, nu då Alf också börjar bli lite rastlös. Ute får han ju gå utan tratten också. Solen sken och snön smälter. Dock fortfarande väldigt mycket grus på vägarna så inte så kul att gå på.

Vi mötte under promenaden 10 hundar och tränade skvallerträning. Alf skällde inte ens på en hund! Trots både stora hundar och en schäfer! Halleluja!

Det svåraste har varit att få alla möten att gå bra. Ofta har det slutat med att det sista mötet innan vi är hemma går åt pipsvängen. Då får hundarna avsluta med ett sådant möte som sen sitter i vid nästa promenad. Men idag lyckades vi alltså med ALLA hundmöten! Fantastiskt! Hoppas vi lyckas hålla i detta nu.

Theo fick en egen artikel på Agrias hemsida angående vår telefonkonsultation med dem när han ätit

Sen vi ordnade ett nytt bibliotekskort efter ca 15 års frånvaro så har vi använt det flitigt. Det började med kursböckerna:

2014-04-24 Om att inspirera

Har pratat med en person om hundträning lite till och från. Det framkom att personen inte var nöjd på den kurs denne hade gått med sin hund. Mest på grund av att träningen inte kändes bra, ingen ögonkontakt med hunden, mycket krav och regler men lite belöning. Det kändes inte rätt. Varken för ägaren eller hunden.

Jag tipsade om skvallerträning, hur det funkar och hur man skulle kunna träna. Personen har nu provat på och upplever att det är en mycket roligare och bättre metod där ögonkontakt belönas och där godis är ok att ge.

Hundträning ska kännas rätt i magen. Känns det inte rätt så kommer metoden nog aldrig fungera. Man ska strunta i vad andra kallar metoder ("köttbulledressyr" eller annat) och gå på sin egen magkänsla! Det är inte dom andra som ska uppfostra din hund. Det är du.

När jag gjorde praktik på barn- och ungdomspsykiatrien så sa en psykolog åt mig att vilken metod man använder har mindre betydelse för resultatet -det är relationen man får som är avgörande för om en behandling lyckas eller inte. Metoder använder man dels för att stärka sig själv och förmedla en trygghet i vad som kommer att hända men delvis också för att metoder är beprövade och har visat effekt i något avseende. Effekter kan man uppnå på bra och dåliga sätt.

Så tror jag det är med hundträning också. Hittar man en metod som man själv känner sig trygg och bekväm med så förmedlar man också det till hunden.

Ingen metod passar för alla. Det gäller att hitta det som passar för en själv. Det är verkligen inte lätt men när det funkar så blir träningen så mycket lättare och roligare!

Jag skäms inte att säga att jag gärna matar mina hundar fulla med godis. Dom är godismonster. De jobbar lätt för små godisbitar. Jag når resultat. De tycker träning är roligt. Vi hamnar aldrig i någon kamp (där den ena försöker tvinga och den andra försöker fly/undvika tvånget). Vår relation bygger på glädje och godis. Låt så va att någon tycker det är mutor. Vi når de resultat vi önskar. Andra får nå sina mål hur de vill.

2014-04-27 Nyttiga läxor

Gårdagens flockhanteringskurs gick väldigt bra. Goda råd och praktisk handledning. Vi hade alla gjort vår läxa. Alf och Theo uppförde sig väldigt bra i början men till slut visade Alf sitt "vanliga" jag - han skällde på de mötande hundarna, vilket var skönt då kunde få vägledning i situationen.

Matte har alltid tränat hundarna i att gå fint i koppel (att inte dra i koppel). Vi har tagit fasta på att man ska gå avslappnat och aldrig ha spänt koppel då man kan överföra spänningarna till hunden som då kan gå igång på vad den uppfattar vara något farligt. Så vi har ju tränat hundarna i att gå med löst hängande koppel och de får gå å strosa och lukta över allt så länge de inte drar. Det är ju trevliga promenader men man kommer ju ofta inte så långt då det tar tid när de stannar varje meter. Matte har ju trott att hundarna blir trötta av att gå och lukta och nosa hela tiden. Nu har vi fått lära oss att hundarna mår bäst av att faktiskt gå i raskt tempo och fokusera framåt, inte åt sidorna på allt som luktar. Det förstärker istället taxens jaktbeteenden som man inte vill ha just under vanliga promenader. Så matte har fått i läxa att börja promenera med hundarna i kort koppel och låta dem rasta och lukta men sen fokusera på att gå framåt. Övningarna kommer leda till att hundarna kommer att kunna gå i längre koppel men att utan att gå och lukta på allting.

Vi fick vägledning i hur vi ska gå på raska power walks med hundarna! Så kul det ska bli. Matte älskar ju att promenera och om det här nya sättet hjälper oss att få upp pulsen och få lugnare hundar så är det ju perfekt!

Alfs jaktradar är ju alltid på så att få honom att fokusera framåt och inte alltid på jakt är ju jättebra.

Theo toktass är fortfarande unghund och hoppig så han får vi styra upp allt eftersom. Överlag går båda bra i koppel. Även denna gång fick vi höra att Alf har god kontakt och söker kontakt, vilket är jättekul eftersom vi la ner mycket tid på det i början när vi hade Alf.

Det har blivit mindre sådana aktiviteter med Theo dels pga hans bakgrund så har vi inte velat ställa så stora krav på honom och dels så är det svårare att få egentid när man har två hundar. Theos förflutna får vara i det förflutna och så får vi tänka framåt med honom från och med nu.

Matte har fått dom svåraste läxorna: sluta prata och inte analysera varför taxarna gör som de gör, eftersom vi troligen aldrig kommer förstå det helt och hållet. Svååååårt när man är utbildad i att förstå människors beteenden och hur man kan hjälpa dem i kriser. Men det är ju skillnad på folk och hundar så det är bara stänga av den rationella hjärnan och acceptera att allting inte alltid går att förstå.

Det kommer bli fler filmer här på bloggen nu då vi har fått i läxa att filma oss själva när vi gör ett par övningar. Vi kanske börjar redan idag...

2014-05-28 Att ha kul och aktivera sig och hunden

Som jag tagit upp en del om i tidigare inlägg så är aktivering av både hund och ägare viktigt för att mår bra och ha en frisk kropp. Särskilt taxar behöver ju hållas i god kondition med tanke på riskerna för eventuella överbelastningar och diskbräck.

Generellt ser man många som är ute och joggar med sina hundar nu när snön smält. Andra cyklar med hunden och några simmar och går i skogen. Tror de flesta hundar motioneras på ett bra sätt, även om de är sällskapshundar. Att bara gå koppelpromenader bygger inte upp hundens kropp tillräckligt, speciellt om man går på asfalt så kan det slita mer på hunden än vad det ger i motionssyfte. Vissa hundar märker man direkt om de är understimulerade, de kan börja bita på saker eller som Theo, skälla och dra i en. Andra hundar visar inte lika tydligt att de behöver motion. De kanske till och med tycker om att ligga "på sofflocket" :-). Alf föredrar ju att sola framför att röra på sig. Det är dock lika viktigt att även dessa hundar får motion. För att öka motivationen krävs att man är lite påhittig, kanske provar olika aktiviteter och ser vad man fastnar för.

Vad som är bra och tillräcklig aktivering beror mycket på vilken hund man har, ras och aktivitetsbehov samt om hunden är ung och frisk eller äldre och stelare. På den föreläsning som Öntk ordnade i samband med årsmötet fick vi veta av en sjukgymnast att det bästa för de flesta hundar är att gå promenader i skogen. Och då ska det vara skritt. Hunden ska använda sin "fyrhjulsdrift".

Själv försöker vi hitta bra aktivitet vilket inte alltid är lätt. På vintern får vi mycket snö vilket innebär att det blir begränsningar i var man kan gå och vad man kan göra. Samtidigt öppnar det för nya möjliga vägar som att springa på isen! Det älskar våra taxar. Själv får jag inte jogga pga diskbräcket. Har testat inlines men är för ostadig för att våga åka med hundarna. Ska till nästa vinter prova åka skidor men sjukgymnasten varnade för att den vanligaste skadan på norrländska hundar vintertid är avkapade senor pga vassa stälkanter på skidorna! Vi har ju försiktigt börjat cykla med hundarna nu. Vi är extra försiktiga eftersom Alf fått en cykel över ryggen tidigare i en olycka (dock stillastående cykel).

Det som vore roligt att prova är ju Canicross (men då måste man kunna löpträna) som är en tävlingsform där hunden springer före husse/matte i en lina i terräng. Ser jätteroligt ut. På Häromi kan man hitta bra aktiveringsgrejer, tex midjebälte för den som vill träna med sina hundar.

På fredag ska våra hundar simma på hundsimmet och i sommar ska dom få simma med oss ute när vattnet är nog varmt. I övrigt är vår favoritsysselsättning att gå mycket i skogen! Över stock och sten. Precis som sjukgymnasten rekommenderade.

2014-06-26 Äntligen långhelg

Så där då har matte jobbat färdigt på jouren och får en långhelg som belöning. Det händer massa spännande i helgen. Ikväll kommer småtaxarna och grillar med oss (ja så klart deras husse och matte också). Imorgon ska vi förbereda fika och godsaker till Taxens Dag på söndag i Fällfors! Det händer massa spännande under dagen och finns fika och hamburgare på plats.

2014-07-12 Framsteg med ensamheten

Sen Theo slutat att tugga på saker och förstått att det är hundbenen han får tugga på så har vi låtit dom vara i hela lägenheten när vi lämnar dom hemma. Nu verkar det vara tyst och lugnt när vi kommer. Alf ligger i sängen eller på soffan och Theo ligger i sin bädd i hallen. De ser nöjda ut när vi kommer och Alf är inte lika stressad när vi kommer hem. Han hälsar lugnare på oss nu. Igår klarade dom att vara hemma 4 timmar utan problem! Efter lite letande har vi nu hittat en flytväst åt Theo också. Han har testat den i sjön idag och den funkade. Det är svårt med små långa taxkroppar. Många flytvästar blir för stora i halsen eller förs små i flytförmåga. Denna satt då bra kanske lite stor men den sitter åt runt magen och bra i halsen. Han ska ju ha den när han åker båt å förhoppningsvis aldrig ramla i vattnet.

Note to self

Om du saknar något, t ex glasögonen, hudkräm, t-shirt eller annat så leta först i Theos bädd under madrassen.

2014-08-19 Socialträning

Idag tog matte ut hundarna efter en kort ensam stund hemma då husse fick åka och jobba extra. De började med att skälla ut en dam på cykel. Bestämde då att vi går upp till centrum och bara sitter där så de får stirra sig trötta på alla som går förbi och runt.

De skällde till att börja med på en pojke på cykel och Alf tyckte tre tonåringar runt hörnet var läskiga. Sen började de slappna av. Tonåringarna satte sig bakom oss och började prata och leka i en klätterställning. Men hundarna brydde sig inte mer om det.

Så klart går allt mycket bättre när man själv är lugn och när matte inte pratar så mycket med dom. "Nej! Nu går vi lugnt här, inte bryr vi oss om dom som går där...." osv. Idag fick matte jobba mycket med sig själv. Att behålla tålamodet och hela tiden tänka på att inte bli irriterad på deras beteenden. Vi har i a f slutat bry oss om vad andra tycker och tänker och det är ju ett stort steg framåt bara det. Däremot är det otroligt frustrerande att de bara gör så här med oss och inte med hundvakterna. Med dem kan de gå lösa vid vilket hundmöte som helst och säger inte ett pip. De stannar och väntar in och kommer på inkallning. Funkar det med oss? Inte på det sättet nej. DET gör mig frustrerad. Vad är det hundvakterna klarar som inte vi lyckas förmedla?

Efter ca 35 minuter gick vi vidare. Tror de behöver fler såna här "ligga och titta" stunder. Alf bryr sig inte om folk eller cyklister eller hundar om vi går mitt inne i stan och trängs. Då är det som att han inte orkar bry sig. Inte heller på hundutställningar skäller han på andra hundar. Men när de kommer en och en då kan han skälla och göra utfall. Konstig kille det där.

2014-08-28 Hålla fokus på målet

Nu närmar sig tävlingsdebuten. Matte har läst igenom alla regler och gått igenom alla moment för nybörjar rally. Vi är mer eller mindre säkra på 25 av 30 moment. De svåraste är snurrarna. Att ta dom från rätt håll och ge Alf tillräckligt med utrymme. I övrigt är det mest yttre saker som kan påverka om Alf kommer fixa skyltarna eller inte, om en hund går för nära banan och han blir rädd å gör utfall eller om något doftar för gott osv.

Då kommer tankarna. "Tänk om..." Tänk om vi skulle lyckas klara godkända poäng! Men det gäller att hålla fokus på målen. Vi ska inte sätta höga mål på vår första tävling.

Det ska bli ett övningstillfälle. Att se hur Alf klarar en tävlingssituation. Att se hur matte klarar att läsa en bana och komma ihåg alla små detaljer om hur nära skylten man ska gå, hålla kopplet i rätt hand, om att ge Alf tillräckligt utrymme runt konorna så vi inte välter något och såna saker.

Det ska bli ett tillfälle att se och lära av andra. Hur de värmer upp, förbereder och håller fokus. Att bara ta in själva tävlingsmomentet i det hela. Vilka moment behöver träna mer på? Var gör matte rätt/fel på banan? Kommer vara stolt över Alf hur det än går. Har gjort färdigt lite specialgodis som han verkligen inte kan motstå. Hoppas kunna muta honom att göra sitt bästa. Nervositeten börjar komma...

2014-08-29 Dålig start inför morgondagen

Jäkla skit. Husse berättade just att Alf och Theo fått frispel på en samojed av nåt slag idag. Trots att hundvakten var här (som dom annars alltid lyder). Det var så illa att Theo lyckats nafsas efter hunden och fått päls i munnen!

Det var inte bra inför imorgon då jag och Alf ska tävla. Alf behöver inte fler hundmöten som går åt pipsvängen just nu.

Håller på att bli tokig på allt detta. Det går inte att ordna tillräckligt många planerade hundmöten under så lång tid att deras beteenden går att ändra på. Det går inte att alltid vända om eller gå en annan väg när det blir hundmöten. Vi tar ut svängarna, håller oss på avstånd så gott det går men det hjälper inte. Skvallerträning funkar fram till ett visst avstånd, sen låser sig båda två på mötet. Det blir så många misslyckade möten att det känns som att problemen aldrig kommer ta slut!

I den bästa av världar hade vi tid att alltid träna dom enskilt. I den bästa av världar hade vi inte tagit en till hund innan Alfs problem var borta. Men Theo kom ju oplanerat in och vi älskar honom. I den bästa av världar kunde man styra omgivningen så länge man tränar.

På vardagslydnadskurs 2 som vi gick när vi bara hade Alf så fick vi koppla lös hundarna och gå slalom mellan varandra. Det klarade Alf utan att attackera någon. Hur fasiken får man till det fokuset hemma? Med en Theo som drar igång allt med sitt jäkla okynnesskällande. Han är ju inte ens rädd för hundar, han bara skäller för att.

Jäkla skitdag!

2014-08-30 Vi tog oss igenom vår första tävling

Kl 12 skulle det vara anmälning på tävlingsplatsen. Vi kom dit i god tid och solen sken. Det var dock förseningar i klasserna som gått före oss så vi fick vänta. Och vi väntade och väntade.

Vår klass delades upp i två så vi fick vänta ytterligare på att gå banvandringen tills de 20 första startande gått sin bana. Inte lätt att hålla i gång en tax lagom mycket. Inte för mycket, då ledsnar han, inte för lite då somnar han. Sen, efter 2 timmars förseningar så var det äntligen vår tur. Det var en bra nybörjarbana.

Tror ni vi är stolta?! Han fick med sig godkända poäng!!! Lilla fina Alfen. Han kan han! Tack till alla som hejat på oss. Vi hade ju en egen hejjarklack på plats bestående av sheltisar och en korthårig collie.

Å vädret kan vi inte klaga på. Soligt och sommarvarmt ute! Bästaste Alfen ♥ Det var riktigt kul att se flera jakthundsraser som tävlade i de högre klasserna. Rally är en jättebra sport för ALLA. Verkligen ALLA.

2014-09-11 Taxarnas hälsa

Idag blev jag mycket förvånad när jag läste senaste numret av tidningen Taxen (nr4 september 2014) som kom idag. Taxarna finns med på SRD-listan (SRD= Särskilda rasspecifika domaranvisningar). Jag har inte hört något om detta tidigare, att de ens pratades om att taxarnas hälsa behövde särskild uppmärksamhet. Så väldigt intresserad började jag läsa.

Om vi tar det från början. Vad är SRD listan för något?

SRD- listan är en lista över raser som behöver uppmärksammas för osunda exteriöra överdrifter.

Det står på sidan 20 i TAXEN: "En exteriördomare ska ansvara för att de olika hundrasernas typiska särarter bevaras med de mål och ramar som rasstandarden fastslår. Detta får dock aldrig ske på bekostnad av hundars hälsa. SRD som har tillämplats vid länsklubbarnas utställningar sedan 2009, identifierar riskområden och förebygger att de utvecklas till problem. SRD är ett kommenterande komplement till rasstandarden och har som målsättning att öka domares medvetenhet om exteriöra överdrifter och sundheter".

Man har tagit fram SRD listan i samarbete mellan ras- och specialklubbar, veterinärmedicinska sakkunniga och exteriördomare bland andra.

"Bakgrunden till detta arbete som SKK och NU har genomfört är de allvarliga hälsoproblem som många raser på grund av utställningsaveln har premierat hundar med överdrifter, till exempel allt för kort nos som ger andningsproblem".

Man menar att en rasstandard beskriver aldrig exteriöra överdrifter men rasstandardens formuleringarna av rastypiska detaljer kan missleda domare och uppfödare till sådana tolkningar som resulterar i att hundar med extrema typdrag tas fram vid utställning och avel.

Varför är då taxarna med i SRD?

I de första arbetena med SRD var det på förslag att taxen skulle finnas med bland annat på grund av att krokiga framben och uppbruten bröstorg skulle kunna vara riskområden. Svenska taxdomare och svenska taxklubben höll inte med om detta, utan tyckte att taxen var en sund ras där det inte förekom att exteriöra överdrifter som kunde påverka hälsan eller att dessa skulle premieras på utställning.

Förra året kom ett nytt förslag från NKU (Nordisk kennelunion) som ville ha med taxarna på grund av följande riskområden:

1. Front. Krokiga framben följer den kondrodystrofa konstitutionen. Standarden skriver "frambenen skall vara torra och bra henstomm. De ska vara parallellt ställda och framtassarna rakt framåtriktade".
2. Markavståndet. Otillräckligt markavstånd som följd av allt för korta ben kan leda till fealktiga röresler och negativ påverkan på rasens arbetsfunktion.
3. Bröstorg. Dålig utvecklad, kort bröstorg med kort bröstben. Defekta och deformerade revben.

Svenska taxklubben har en annan åsikt och har skrivit ett svar där det framgår att man inte upplever stora exteriöra defekter inom rasen och att bland annat kravet på jaktmerit för att bli utställningschampion säkerställer att hundarna är tillräckligt sunda för att användas till sitt ändamål. Många använder taxen i jakt och därför har de behållit en god hälsa och sund kropp. De framhåller också att rasstandardens proportioner framgår tydligt och detaljerat och att problem med krokiga framben inte har ökat eller att hundar har premierats på utställning trots defekter.

Ja hur ska man tolka detta? Första reaktionen blev för mig; Oj är det så illa med taxarna, det trodde jag inte. Sen tänker jag att allt det här förarbetet har lett fram till detta beslut och tanken i grunden är ju faktiskt att hundarna ska vara så friska och sunda som möjligt. SRD ska ju även uppmärksamma risker och förebygga innan det blir problem. I det avseendet känner jag att det är bra att man diskuterar frågan och gör allt man kan innan det blir stora problem inom rasen.

Själv är jag inte insatt i avel överhuvudtaget och kan inte uttala mig huruvida taxuppfödare väljer bort taxar som bedöms vara allt för avvikande från rasstandarden för att utgöra en risk för framtida generationer.

Det jag kan tycka är att "jaktmerit" för utställningschampionat innebär som lägst att hunden gått anlagsprov för viltspår. Det är inte en särskilt svår uppgift för en hund kan jag tycka. Det är ett kort spår, om man jämför med vad ett riktigt eftersök kan innebära, som många hundar klarar på första försöket. Så att tycka att det "säkerställer" att problem med exteriöra överdrifter inte finns tycker jag är att överdriva. En hund som har problem med t ex frambenen skulle nog kunna klara ett anlagsprov utan att det där upptäcks att hunden har problem.

Man kan ju lätt bli "hemmablind" och inte vilja se att den egna rasen har problem. Just gällande taxar är det ju framför allt, om inte uteslutande, diskbråcksrisken som diskuteras flitigt. Så det är ju bra att andra riskfaktorer också uppmärksammas. Ja det ska bli spännande att följa vad detta kommer att innebära för rasen framöver. Allt som är i syfte att förbättra och föra rasen framåt ska välkomnas anser jag!

Har börjat titta på mina egna hundar. Alf har lite krokigare framben än Theo. Alf har lite trängre mellan frambenen som är svagt böjda utåt när han står rakt framifrån. Theo står lite rakare tycker jag nästan så han är åt andra hållet, bred mellan tassarna.

2014-10-20 Kom på mig själv...

.. med att skriva någonting klokt. Frågeställningen handlade om "hundpiskaren" (som jag hört att hans nya namn är) även känd som CM på TV.

Mina ord om detta:

"Jag tycker man ska tänka så här i alla hundträning. Om du ska hjälpa din hund i olika situationer hur skulle du själv bäst lära dig? På skolan, på jobbet? Hur är en bra lärare/Chef? När du gör fel, får du skäll då och känns det bra? Eller skulle du prestera mycket bättre och med glädje om du fick uppmuntran och stöd när det blev svårt?

En hund gör inget för att jävlas. Den behöver, i min värld, inte åthutningar eller "nu skärper du dig". Hunden reagerar på en situation den inte kan hantera genom att göra något du som ägare uppfattar som oönskat beteende. Hunden talar tydligt till dig - hjälp mig jag klarar inte det här själv. Vad gör du då? Rycker i kopplet? Hänger hunden i kopplet tills den slutar skälla på grund av syrebrist? Trycker ner den tills den inte vågar tala om för dig längre att den inte klarar av en situation.

Jag tycker hans metoder inte fungerar. De tar tillfälligt bort ett oönskat beteenden men kommer antagligen skapa fler oönskade beteenden eftersom hunden kommer sluta tala om för dig när den inte klarar av en situation.

Kom ihåg det där med kroppsspråket. Hunden kan inte med ord säga hur den uppfattar saker den visar ju det! Om vi är nog lyhörda så förstår vi det. Jag jobbar med mig själv hela tiden för att inte bara reagera - utan att tänka till innan. Jag gör misstag, jag blir less och "förklarar" för taxarna ibland varför man inte gör så eller så, när jag istället borde visa, stötta och uppmuntra. Det är inte lätt att vara hundägare, men jag känner att mina grundprinciper är positiva och vänliga.

2014-10-27 Agerat rasrepresentanter

I lördags fick våra troll agera rasrepresentanter då en av hussens kompisar funderat på att skaffa tax men ville komma och träffa några. Ja, nu är ju inte våra direkt rasrepresentativa i och med Alfs osäkerhet och Theos hyperaktivitet. Men utseendemässigt är de ju taxar.

Nä då vi utgjorde ett gott urval. Fick förklara vad som vad rastypiskt och vad som är individuella skillnader. Människan bestämde sig inom kort för att "det blir en tax", så dåligt intryck kan vi ju inte ha gjort.

Om man bara är på det klara varför man skaffar en tax (vilka egenskaper man önskar eller vill ha) och vilka behov de har så går det nog finfint.

Taxar är envisa ja, men taxar är inte obildbara. Allt hänger på hur engagerad och påhittig man är som ägare.

Taxar är jakthundar ja, men det finns många taxar som lever aktiva liv utan jakt, t ex med viltspår, rallylydnad och agility som aktiviteter.

Taxar är familjehundar ja, och man måste ha med i beräkningen att alla inte klarar av att vara ensamma så länge. En hund ska inte sova bort sitt liv pga att den lämnas ensam hela dagar.

Taxar är små ja, men de ska ha samma uppfostran som om de var stora. Å nej de är inte "stora hundar i liten förpackning" ?! vad nu det betyder.

Taxar lever länge och är friska ja, men det är viktigt att ta hand om sin tax för att undvika skador och olyckor. Ett tacks för att hålla ryggen varm kalla vinterdagar, uppvärmning för jaktsläpp, simning för friskvård är några enkla sätt att hålla taxen långlivad och frisk. Än viktigare är att välja valp från en seriös uppfödare som gör alla hälsotester.

Taxar är reserverade ja, ofta lite nonchalanta mot främlingar men de ska varken vara rädda eller osäkra på främlingar. Socialisering är viktigt från valpstadiet.

Ha med taxen på så mycket äventyr som möjligt, var med en så mycket som möjligt och umgås med den som mycket som möjligt så får du en kär vän och trogen kamrat.

2014-10-29 5:1

Nej det är inte en ny diet.

Det är vetenskapligt bevisat och i forskning påvisat att man måste berömma och ge 5 gånger mer positiv uppskattning än vad man tillrättavisar, korrigerar eller på annat sätt ger negativ uppmärksamhet.

Varför är det så negativt laddat att var snäll och vänlig när det faktiskt är den enda förhållningssättet som vetenskapligt bevisat fungerar? Metoder hit och metoder dit, inget fungerar så länge du inte gör det utifrån en vänlig inställning. (Kolla gärna upp Hilmar Hilmarsson så har ni massor av läsning som även funkar med hundar).

Hur många bråkar inte med sina hundar? Ja det är att bråka när man hela tiden sätter regler och tar tag i hunden när man själv är i ett upprört eller bestämt tillstånd. Jag bråkar på mina hundar ibland. Jag jobbar stenhårt på att förbättra det hos mig själv. Att inte agera för att jag själv blir stressad och "vill få tyst på dom" vid hundmöten t ex. Då är jag inte vänlig. Det enklaste är ibland svårast men vill man nå nånstans där hunden känner sig trygg och kan lära sig något i mötet så kommer man ingen vart med att bråka. Det är bra att påminna sig om det ibland.

2014-11-26 Förhoppningsvis sista operationen

Nu på morgonen har vi lämnat in Alf på djursjukhuset igen. Nu är det, förhoppningsvis, sista operationen på grund av hans tumörsjukdom (godartad körtelförändring på svenska. Sen har det något latinskt namn som jag inte kan). Sen ska allt vara borta och enligt veterinärerna (två olika djursjukhus som bedömt) ska det vara ytterst liten risk att det återkommer. Hela historien började 2011 med en knöl som kom och gick, vid analöppningen. Efter flera besök hos veterinär under flera år så beslutades att göra en biopsi i november 2013. I mars 2014 opererades en knöl bort då det hade bildat ett sår som inte ville läka.

Det är tredje gången Alf sövs. Hittills har han gjort en biopsi och en operation för att få bort en stor knöl/sår som inte läkte. Känns inte kul att söva honom igen men det är ju för hans eget bästa. Vi har även haft tur med försäkringsbolaget som stått för de mesta av kostnaderna hittills. Agria har även direktreglerat kostnaderna utan krångel. Det tackar vi för! :-). Veterinärerna har även varit hjälpsamma och pratat med Agria i förväg så vi har fått tydliga besked om vad försäkringen täckt och inte. Första chipkastringen vi gjorde gick inte på försäkringen t ex. Nu var inte det någon stor kostnad men det känns skönt att veterinären och försäkringsbolaget har en snabb kommunikation. Det blir lättare att planera ekonomiskt för oss. För oavsett vad det kostar så ska han ju få den vård han behöver. Tänk vad mycket djursjukvården kan göra och hur duktiga dom är?

Stackars Alf, han gillar ju inte att vara ifrån oss. Han är ju osäker kring nya människor men alltid vänlig. Lilla hjärtat.

Jag är lika nervös varje gång jag lämnat honom där. Även om jag vet att dom är proffs och tar bra hand om honom. Nu väntar jag bara på att dom ska ringa och säga när vi får komma och hämta honom. Som tur är får vi hem honom i eftermiddag redan. Ska bädda ner oss på golvet med honom när han kommer hem. Vi har bokat tvättid och ska tvätta filter så dom är rena också.

Inte kul när dom små är sjuka men det går ju inte att undvika. Varför det blir så för en del hundar får man säkert aldrig svar på. Han hade ju histiocytom när han var liten också, kanske har han haft högre hormonproduktion än andra hundar? Eller så har han varit mer känslig för hormoner eftersom både histiocytom och den nuvarande tumörsjukdomen är hormonpåverkade? Ja, egentligen spelar det ju ingen roll, bara han blir frisk.

Hoppas att eländet är över snart och att såret läker snabbt denna gång. Förhoppningsvis slipper han stygn denna gång, för de irriterade i det förra såret. Sen fick matte en chock när husse kom ut och hade lämnat Alf till veterinären. Han hade vägt honom för att få exakt vikt. Sist vi vägde honom låg han på 9,6 kg. Senaste gången han vaccinerades tyckte veterinären att han kunde gå ned lite grann i vikt för att må så bra som möjligt.

Vi höll med om att vi kunde öka motionen och minska maten (eller främst godis vid träning, byta till nyttigare). När husse vägde honom idag låg han på 10 kg! Inte konstigt att veterinären tyckte han kunde gå ner lite i vikt!

Ett hg på en liten hund kan motsvara flera kilo på en människa som jämförelse. Det visar också hur viktigt det är att regelbundet väga sin hund. Vi har inte sett att han ökat i vikt men svart på vitt så har han ju det. Så nu blir det en översyn av motion och kost. Det främjar även husse och mattes hälsa om vi motionerar mer ;-)

Till råga på allt så är matte jätteförkyld och febrig men som tur är är husse ledig idag och imorgon. Vår boxer till TV:n gick sönder igår också men husse kom ju på att vi kan se basutbudet via analoga nätet så vi har i alla fall några kanaler att se på.

I november har det frusit på i sjöarna kring Hertsöträsket. Husse och matte vågade inte gå ut men Alf och Theo provade isen. Söta grabbar poserar för årets julkort i december 2014.

Det här är vår Theo tax. Han är alltid i gång, nästan. Korta stunder sover han i sin bädd eller tuggar ben men så fort man rör sig så snurrar han runt.

Det bästa med Theo är:

- Hans glädje
- Hans tokigheter
- Hans vänlighet
- Hans tillgivenhet
- Hans mysiga sida när han bara ligger mot en och snarkar
- Hans busiga sätt

2015-01-02 Saker man borde kunna räkna ut själv

Vissa saker borde en fullt normal fungerande människa räkna ut själv. Visst finns det saker man får lära sig med tiden när man skaffar hund men man behöver inte vara hjärnkirurg eller gå en kurs för att förstå:

1. Man tar inte med sig en valp ut vid nyårsfirandet kl 00.00 eller ens timmarna innan/efter. Man lämnar inte heller en hund i hundgård eller ensam en sådan kväll. Varför? HUNDEN KAN BLI RÄDD och det kan du inte veta i förväg. Hunden har heller inget nöje av att se hela himlen lysa upp till då av mullrande raketer. Även en hund som tidigare inte reagerat kan bli traumatiserad (inte rädd utan traumatiserad) och det är inte värt det.
2. Man släpper inte fram sin hund till vem som helst som man möter. Varför? Den mötande hunden kan skada din hund, din hund kan skada den mötande (ingen kan till 100 % veta i förväg hur hundarna kommunicerar med varandra), den mötande hunden kan vara sjuk och smitta, den mötande ägaren kan vara rädd för din hund.
3. Att plocka upp bajset efter sin hund gäller även ägare som har hunden lös (och hunden går 40 m framför eller bakom). Varför? Hundbajs ser äckligt ut, luktar illa och sprider sjukdomar. Därför ska alla plocka upp efter sin hund där det kan antas ge upphov till olägenheter. Har du hunden lös får du faktiskt ha uppsikt över vad hunden gör om den går bakom dig. Ytterst provocerande för en som går med kopplad hund att bli anklagad för att lämna bajset när det man själv ser att den framförgående hunden bajsar men ägarna ser ju inte detta då de går i sin egen lilla värld.

4. En hund som krampar (stannar/hoppar på tre ben/ovilja att gå) i tassarna på promenad när det är kallt har ont i tassarna. Ta på hunden sockar eller håll hunden i rörelse. Lämna den inte sittande utanför butiker. Varför? Hunden lyfter på benet av smärta. Om man fryser och har ont ökar risken för skador. Hunden lider också pga detta och det är man som ägare ansvarig för att förebygga. En hund utanför en butik kan bli utsatt av de som går förbi. Har själv bevittnat hur folk agerar tokigt mot uppbundna hundar. En hund som sitter still fryser än mer och får än mer ont i sina krampande tassar. En minut i kyla kan kännas som en evighet.
5. Man lämnar inte hunden i bilen när det är hög värme eller stark kyla ute. Varför? Bilen kan bli en dödsfälla. Risken att hunden lider och dör en plågsam död är stor, även om ditt ärende är av "snabb" karaktär. Det räcker med en kort fördröjning, du möter nån du känner och stannar och hejjar så kan din hund må mycket dåligt och plågas i bilen. Bilen är heller ingen förvaring där man lämnar hunden när man arbetar eller är på andra uppdrag.

Det var allt jag kom på nu. För mig finns det få ursäkter som fråntar ägaren ansvaret för "olyckor" av dessa slag. Orkar inte läsa om fler bortsprungna valpar på nyårsafton, fler döda hundar pga överhettning i en varm bil eller möta fler hundägare som skiter i att vi inte vill möta dem...

2015-01-03 Söta marodörer

Vi tog en sväng ut till stugan ikväll för att kolla till att allt var som det skulle. Vakthundarna höll span och lekte med snöbollarna. När vi skulle gå ner och kolla om isen frusit till så gick vi förbi huset där deras stugkompis, hunden Asta bor. Astas ägare stod ute på altanen och rökte så vi stannade och pratade en stund. Vips så har Theo smitit in och lyssnar inte när vi ropar.

Ägarna har besök men de skrattar bara och säger att det inte är någon fara alls. Sen smiter han in i köket, husets katt kommer också hem. Nu brakar helvetet lös tänkte matte men icke. De brydde sig inte om varandra. Theo smiter längre in i huset och vid det här laget har även Alf dragit in ett varv, snöiga och blöta! Ägarna fortsätter att skratta åt dom och förklarar att Asta drar in mer snö, hon är ju långhårig. Matte hittar till slut Theo glupskandes i kattmatskålen. Ja skämmas får man när de har knäck i lurarna! Tur dom är söta annars hade dom varit billiga på blocket. Sen fick vi höra att d inte var första gången som Theo smitit in hos dom men han var så välkommen.

2015-01-05 Taxar och lydnad

Återigen lever myten om att taxar inte kan vara lydiga hundar kvar. Nu kanske någon tänker att vi inte ska uttala oss eftersom våra inte är världens mest vädresserade hundar, men jag har träffat många mycket fina och trevliga taxar med god lydnad och inkallning. Anledningen till att våra är som dom är, har mer att göra med att vi tagit dem som "tonåringar" och inte varit med och format dem från början. De har inte fått den socialisering de behövde och vi har inte lagt ner den tiden som krävs för att få dem att funka i flock.

En viktig anledning till att det ofta ser ut så här, att man tror att hunden inte går att lära, är för att man lever kvar i gamla tidens skola - där hunden ska åtlyda order oavsett vad den får ut av det. Ovillkorligt och utan att ägaren i någon större mån behöver anstränga sig för att få med hunden. Du får inte en självständig ras som taxen att lyda då och vill du var en sån ledare? En som kräver total lydnad utan någon belöning för hunden? I extrema fall anses avsaknaden av bestraffning vara "belöning" vilket det absolut inte är! Besträffning/korrigerig ska inte ens förekomma. Med lydnad menar man ofta inkallning i huvudsak. Sen kan jag även tänka mig att det varit så att en del taxägare inte ens försöker få lydnad på dom och istället skrattar bort deras beteende som något rastypiskt.

Hur får man då en tax att lyda? Ja du måste börja med att ställa dig frågan, hur rolig är du egentligen? Varför ska hunden vilja följa dig? Vad har du att ge som gör det värt för din hund att vilja vara med dig? Att du är den som ger mat eller låter den rastas duger inte. Det är grundläggande behov och det är liksom inte en anledning i sig.

Om du vill att din hund ska se dig som en stark, tydlig person som löser situationer som hunden känner sig osäker i, så måste du agera därefter. Du kan alltså inte utsätta hunden för situationer den inte klarar av, som t ex mycket av CM (hundpiskarens program går ofta ut på detta) och andra TV-coacher använder sig av. Du ska inte provocera fram en situation där du sedan korrigerar när hunden gör fel. Tvärtom. Du som ledare ska ju skydda hunden från vad den är rädd för och bygga upp en trygghet och träna i sådana steg att hunden lär sig att komma över sin osäkerhet.

Som valp kan man börja med att lära hunden sitt namn och namnet ska alltid vara positivt betingat! Man ska aldrig använda namnet när man är arg på hunden. Säg valpens namn och belöna med lek/godis/beröm/klappar. När hunden kan sitt namn kan man börja träna hunden i att följa dig. Alltid ropa på hunden när den redan är på väg mot dig, belöna med lek eller godis. Låt hunden förstå att varje inkallning innebär mer kul, inte slut på det roliga. Vem vill komma då? Så kalla in, lek, släpp iväg igen osv. Sen börjar man utan störningar, inomhus t ex. Fick ett bra tips från en jakthundsägare att använda visslan varje gång hunden får mat. Sedan kan man använda visslan för att kalla på hunden och ge den belöning. Men man måste börja i liten skala, inte på 30 m avstånd när hunden redan jagar grannens katt. Lina på ute tills man börjar få kontroll på inkallningen. En hund som under jakt ska lära sig avbryta och komma tränar man ofta på samma sätt - kalla in, berömma/belöna och släppa tillbaka. Så att hunden förstår att jakten inte är slut. Man kan även koppla hunden gå till ett annat ställe och släppa igen.

Vi ska börja om inkallningsträningen på Alf och Theo då vi har slarvat en del. Vi använder vissla och det har funkade bra på Alf. Theo har inte samma relation till oss, ännu, så han tycker många saker är mer intressanta än husse och matte. Till vår hjälp håller vi på att göra eget, nyttigt men smaskigt hundgodis. Så mitt råd till taxägare är börja tidigt och tänk om! Du kommer mycket längre om du hela tiden är en vänlig människa för din hund. Nej, man behöver inte använda bestraffning, alls i sin hundträning. Det har sällan effekt överhuvudtaget. Hunden förstår inte varför den blir bestraffad och den kan heller inte generalisera.

Förbudsträning behöver man i den form att man lär hunden ordet "nej", för att undvika att hunden äter saker den inte ska, eller på andra sätt drar iväg. Även förbudsträning lärs in med belöning. Sätt en skål med godsaker i, hundra hunden med handen framför från att nå den om den försöker - säg nej. När hunden sätter sig eller inte längre vill fram till skålen, belöna med annat godis från handen eller på annan plats. Hunden lär sig att den alltid får något för att göra det du säger. Det här är Alf och Theo rätt bra på. Theo är dock så snabb utomhus att vi sällan hinner säga nej innan han svalt nåt. Som tur är är det inte så ofta han tuggar på saker.

2015-01-06 Omvända problem

Ibland blir jag så irriterad på hur korkade en del människor kan vara. Ser ett TV program om kända hemmafruar där en av fruarna har bestämt sig för att hennes hund behöver uppfostras. Då skickar hon i väg hunden på kurs. Men vänta nu, hur funkar den logiken? En hund likväl som ett barn, agerar bara utifrån den miljö och utifrån de relationer som den omgivits och formats av. Du kan skicka en hund på vilka kurser du vill, en om inte DU som ägare förändrar dig kommer du få samma resultat som tidigare.

Denna logik, att det inte har något att göra med en själv, gör mig tokirriterad. Det är inte någon annans fel att det är på ett visst sätt, och problemet kommer inte någon annan kunna lösa. Det åligger en själv att förändra sig och förbättra sig och lära sig.

För att vända detta inlägg till något positivt har vi idag varit och tittat på tomter och på husvisning. Det ser lovande ut för en egen liten stuga vid vattnet en dag. Bara banken kommer att hålla med oss om vår budget.

2015-01-08 Tävlingsförberedelser

Idag kom vår tävlingsväst, min och Alfs, med våra namn på. Passade bra. Tog en storlek större så man får plats med en tjock tröja ifall d är kallt eller utanpå en jacka. Har även gjort eget, nyttigt hundgodis genom att torka kyckling hemma, alltså utan några tillsatser alls. Vi ska på rallyträning på lördag och har bokat träningslokal ett par gånger fram till mars. Får se om det går lika bra på nästa tävling...

2015-01-13 Djurplågeri att klä på hunden?

Denna insändare var med i Kuriren i lördags (10/1). Personen har fått en tidning med stickbeskrivningar och blev förfasad över att det fanns med beskrivning på hur du stickar en hundtröja.

Personen menar att man klär ut hundarna i regntäcken för att de inte får skaka av sig inomhus och att denne till och med sett hundar med blöjor på vilket också då ska vara djurplågeri. Personen drar sedan alla över en kam och tänker att nästa steg är att vi hundägare piercar våra hundar och sätter på dem örhängen. Personen påstår att hundar idag är så felavlade att de inte klarar klimatet och tar Chihuahuan som exempel, en hund man helst då inte ska skaffa överhuvudtaget.

Intressant att en person som uppenbarligen inte äger en hund själv, eller möjligtvis äger någon välpälsad ras, har såna starka åsikter och kallar det djurplågeri att klä på hunden.

Jag tycker tvärt om! Jag ser fler hundar jag faktiskt tycker borde ha på sig mer kläder än de som skulle klara sig. Vi har -28 grader ute och stark kyla om det blåser. Personen har nog inte förstått att det är skillnad på hur vi håller hundar idag och hur det såg ut förr. Jag vill upplysa personen som skrivit detta att:

1. Förr skaffade man hund till ett specifikt syfte, t ex jakt eller drag. Dessa raser har en naturligt motståndskraftig päls. Idag skaffar man hund av fler orsaker än jakt/drag osv. Många vill ha sällskapet av en hund, det finns fler aktiviteter att ägna sig åt så hund passar idag fler ägare än förr.
2. Hundar hålls idag på ett helt annat sätt än förr. Idag bor hunden, i det allra flesta fall, inomhus med människan, som en familjemedlem. Förr fick hundar leva ensamma liv ute i en hundgård största delen av dygnet och kunde då utveckla och bygga den päls som vädret krävde. Dagens hundhållning bygger på fler variabler än att hunden ska klara av att leva utomhus. Det kan alltså vara en 40 gradig skillnad i temperatur mellan 20 plusgrader inomhus och 20-30 minusgrader utomhus! En hund som bor inomhus klarar inte av den skillnaden under längre tider. Köldkramp är något som drabbar många hundar på grund av kylan och det är mycket smärtsamt för hunden.

3. En hund som hålls varm om kroppen, t ex rygg, nacke och lår, har lägre risk att bli skadad på grund av sträckningar eller kalla muskler om den springer och leker utomhus. Vi ägare är måna om våra hundar på det sättet att vi kostar på det som behövs för att minska risken för skador och slippa veterinärräkningar. Kunskapen har ökat om hur man på bästa sätt hjälper sin vän att hålla sig frisk. En idrottsman värmer alltid upp innan en aktivitet för att minska risken för skador. Precis det behöver våra hundar också göra.
4. Det är skillnad på att "klä ut" sin hund och att "klä på" sin hund. Att klä hunden i kjolar, korvkostymer eller andra påhitt som man gör i t ex USA där man har maskerader för husdjur, är knappast något som hunden har behov av. Jag skulle inte dra det så långt som att kalla det djurplågeri då jag inte tror att hunden far illa av det. Däremot kan man ifrågasätta vilken syn man har på husdjur och på hundars behov om man klär ut dem på det sättet. Att klä på sin hund är att måna om hunden och att klä den efter väder. Som de flesta förstår ska hundar ut i ur och skur oavsett väder för att rastas, tränas, aktiveras eller motioneras. Vi hundägare gör detta oftast med glädje trots eventuellt dåligt väder. Vi vet att det finns kläder för alla väder!
5. Att dra slutsatsen att hundägare klär på hunden för att matcha eller för mode känns långsökt. Ja det finns säkert dem som köper modekläder och tycker om vissa typer av hundkläder. Självt ser jag inte min hund som en accessoar och kommer aldrig pierca, tatuera eller på annat sätt förmänskliga hunden. Jag vet att det är en hund jag har, en hund som inte är medveten om sitt eget utseende och förändringar i utseendet. Däremot vet jag att min hund har behov, precis som jag, av att hålla sig varm för att minska smärta och riskera sträckningar. Jag vet också att min hund uppskattar en promenad mer om den håller sig varm än att gå och hela tiden hoppa på tre ben för att den fryser om tassarna, eller darra hela tiden vilket orsakar spänningar.

Jag kommer inte börja klä på de vilda djuren men mina hundar är familjemedlemmar som lever med oss, därför att vi vet att de mår bäst av att leva med sin flock inomhus. De mår bra och kan vara ute länge och leka i snön men ibland behöver de kläder för att inte frysa. Nej att ha en tax i Norrland, med meterhöga snötäckan på vintern och - 27 grader kallt kanske inte är det mest optimala. Våra hundar lever mer ett stadsliv än ett jaktliv och klarar det då vi går efter skoterleder, plogade vägar och stigar. De passar vår livsstil bättre än en huskey och vi kan ge dem den motion de behöver trots vädret.

2015-02-12 Ingen bra dag som hundägare

Herregud vilket liv hundarna har fört idag. Från det dom klev upp tills vi går sista svängen så har dom skällt på allt. Verkligen allt. Skuggor, folk, hundar, påsar... Ingen kontakt, ingen hejd på skällandet. Så till slut fick jag nog, psykbryt, tryckte ner Theo i snön. Ingen bra metod, inget jag förespråkar, inget jag är stolt över men det fanns ingen stopp på det hela! Totalt kaos. Vi måste träna mer på att vara lugna innan vi går ut genom dörren. Sista hundmötet kunde vi till slut avleda Theo med en vante (han älskar att bära vantar). Vilken pärs! Å dom drar ju i gång varandra hejdlöst.

2015-02-15 Theos stress

Nu ska vi försöka ta tag i Theos stress. Vi har ju skojat mycket om att han har ADHD men det handlar nog mer om stress. Hans tokskällande, han kan knappt gå utomhus utan att skälla på det mesta som rör sig. Han är ju glad också och älskar allt vi hittar på. Han bryr sig mindre om hundmöten än vad Alf gör men han känns ändå mer stressig. Inne skäller han ju på alla möjliga ljud han hör, från grannar eller folk som går utanför. Känns som att han har svårt att slappna av.

Stundvis lägger han sig i sin bädd och sover så han kan ju koppla av ibland. Men hur kan vi hjälpa honom? Alla tips mottages taxamt.

Det största felet vi gjort är att många ivrar upp honom när han redan är uppvarvad genom att uppmuntra lek och bus när han kommer och sliter i en. Det har gjort att han ofta kommer och drar i en när han har svårt att koppla av. Han kan ligga och pipa på vår säng om han har tråkigt. Han snarkar och låter så fort man stryker på honom så jag har provat att ligga och massera honom stundvis vilket verkar hjälpa för stunden.

Theo hoppar ofta och drar i kopplet, han hoppar och drar i vantar och kläder, han drar ofta i kopplet och skäller hejdlöst. Så klart minskar dessa symtom när han varit ute på en längre promenad eller fått träna i grupp. Men jag tror inte bara det handlar om att han behöver mer motion. Jag har även märkt att han andas snabbare än Alf, även när han vilar.

Han verkar lugnare när han får ligga och tugga ben. Han har själv valt sin favorit plats så där har vi lagt hans filt som han hade med till oss. Vi låter honom alltid vara ifred när han lägger sig i sin bädd. Han springer dock upp direkt någon går i lägenheten, vilket inte Alf gör.

Hittade en bra sida om stress hos hund här. Tycker vi gör mycket på listan över vad man kan göra för att minska stressen. Vi använder sele för att inte belasta nacken för mycket så han får ont. Vi leker söklekar och tränar med honom och han älskar att lära sig trick men även där går han upp i stress och bara skäller. De har daghuss/matte så de är inte ensamma särskilt ofta eller länge. Vi har alltid ben framme och vi skriker inte hemma. Ibland har vi höjt rösten när han inte lyssnar utan bara sitter och tokskäller men han får alltid beröm när han är lugn och tyst.

Och bara för att jag skriver det här inlägget så kommer Theo och lägger sig i min famn och snarkar. Lilla sötnöte

2015-02-22 Rally Alf har börjat säsongen

I fredags åkte vi för att sova över hos mormor för att på lördag morgon starta som nummer 2 i KLKK:s nybörjarklass. Första gången i inomhusarena, trängre, högre volym och fler störningsmoment. Dessutom har vi inte haft så tidigt startnummer tidigare. Vi kom dit först av alla för att Alf skulle få en chans att lukta in sig och vänja sig vid miljön. Det blev minimalt med uppvärmning, matte hade uppenbarligen inte något riktigt gott godis (egentorkad kyckling) och så kom nerverna. Herregud så nervös jag blev. Varför?!

Jag är nöjd med poängen. Alf var orolig kring hundarna runt banan och han reagerade också på att husse stod och tittade på. Mest mitt fel i dålig uppvärmning och nervositet.

Kritiken från domaren var ju jättebra! Jag går alldeles för mycket och böjer mig ner. Och så tiorvar jag med kopplet. Jag tar medvetet ut vänstersvängarna eftersom han är så lång så kan han inte vända på en femöring, då backar han i stället. Så jag har pratat med min tränare om att faktiskt hellre ta en minuspoäng för att man gör svängen för stor (för långt från skylten) men det fick vi inte :-). Så fick vi reda på att de hade så få starter dagen efter att de skulle köra en till nybörjarklass så vi anmälde oss till den på plats.

På lördagskväll åkte vi förbi mattes kusin och hundarna fick leka med Messi. Den här gången gick det mycket bättre. De var goda kompisar.

Så på söndag fick vi komma kl 11.30 och hade startnummer 11. Vi hann värma upp och matte köpte en varmkorv i fiket och delade små bitar i fickan till uppvärmningen. Bingo! En mycket mer glad Alf. När vi gick banan kändes det bra, kontakten funkade och han var med mig hela vägen trots hundar runt i kring. Nervositeten kom men inte alls som dagen innan.

Fantastiska 92 poäng! Herregud! Han slog till ordentligt Alfen. Skönt att det mest är förarfel där jag själv trixar med kopplet och inte har koll på fötterna. Sådant får jag träna på men Alf han kan!

Det var snurriga banor båda dagarna, med många höger och vänster snurrar så det var svårt att hålla koll på åt vilket håll att gå. Jättestolt över oss och så kul att vi fick med oss en så skön känsla hem.

Theo har fått egentid med mormor och mormor har stickat så fina tröjor åt pojkarna så dom inte ska frysa!

Nu ser vi fram emot tävlingen i mars. Tänk om han kniper ett diplom?! Vi är inte alls redo för någon fortsättningsklass utan kommer nog köra på i nybörjarklass ett tag till. Alf behöver verkligen få vänja sig vid tävlingsplaner och att slappna av kring andra hundar. Annars kommer jag aldrig våga träna med honom okopplad. Vi har roligt och det är det viktigaste.

2015-03-14 Rally-Alf!

Klev upp i morse och gjorde oss klar för tävling i Rallylydnad nybörjarklass på Luleå brukshundklubb. Alf skulle få ligga i bur en stund, vilket han inte är van vid, därför att de har sådana regler vid tävling. Ekipagen på plan ska få tävla i lugn och ro och då får inte de andra tävlande springa runt, vilket är bra. Jag var knappt nervös alls. Det kändes bra hela vägen. Så klart kom nerverna när man väntar på att få sitt "varsågod" men nerverna höll sig i styr. Det var ändå en rätt bra publik på plats.

Alf klarade detta jättebra. Trots att det bara var han och jag. Vi hade startnummer 33 av 44 men gruppen delades i två så vi behövde inte vara där direkt på morgonen. Så efter banvandring blev det lite väntan innan vår uppvärmning. Alf kändes på G och var med hela uppvärmningen och tack vare att det inte fick springa runt hundar överallt så kunde han fokusera bättre. Det var konstgräsmatta, första gången för oss så han gjorde en klart godkänd insats. Jag tittar ner för mycket när jag går i snurrarna för att hålla kontakten och då tappar jag honom. Glad att Alf är typiskt tax på det viset att han inte bryr sig om folk, t ex att det står en domare och en sekreterare mitt på planen. Såg en del andra hundar som antingen tyckte domaren verkade superrolig eller som blev lite rädda.

Lite nosfel, fel övning på ligg (där han satte sig) men ett godkänt resultat på 79 poäng! Alf kan nu titulera sig RLD N :-) Vi ska ansöka om diplom och titel hos SKK. Jag är så stolt att jag kan spricka över min fina duktiga tax!

Luleå Hundungdom, Pluto 2015-03-14

Domare: Lisa Sandström

Startnummer: 33

Avdrag:

Moment 1: NOS 1p SK 1p SEN 1p

Moment 2 NOS 1p

Moment 3 SK 1p

Moment 4 SK 1p

Moment 5 FEL Ö (sitter först)

Moment 6 NOS 1p

Moment 8 SNED 1p

Moment 12 SEN 1p SK 1p

Moment 14 FF 1p

Helhetsintryck och kommentar:

"Bra tempo. Glatt och trevligt ekipage"

Totalpoäng: 79 och inget avdrag på helheten!

Placering: 17 av 44 ekipage.

2015-03-16 Bowling för hundar

Det finns så mycket kul man kan göra med sin hund. Idag har jag och Theo provat på hundbowling. Det går ut på att husse/matte står bakom en linje och inne på planen står tomma petflaskor uppställda som käglor. Sen är det fritt fram att försöka få hunden att välta kägglorna utan att gå in på planen. Rätt kul att se alla olika raser med sina olika förutsättningar försöka. Hussar och mattar som tjoar, visar och gestikulerar, så kul vi hade. Theo var så där intresserad, han gick mest och nosade runt efter godbitar att äta. Men han fick ner dom till slut! Brukar ni leka med era hundar?

2015-03-28 Vad lägger du fokus på?

Läste en smart grej idag:

"Inte undra på att hundar älskar att räcka vacker tass och snurra runt. Meningslösa trix är vi bra på att belöna men gå fint i koppel, ligga på plats, komma på vad inkallning det ska de göra bara för att vi vill...."

Hm..."

Ja, det ligger nog ganska mycket i det. Varför belönar jag inte lika ofta och mycket och är lika engagerad i vardagsträningen som när vi tränar specifika trick eller moment i rallyn?

2015-03-31 Nu kör vi hela Alfabetet

Vi har ju slarvat ordentligt med inkallningen och träningen. Så dags att börja om och för att ha ett fokus har jag skapat hela alfabetet med tips och övningar. Nu ska vi träna in inkallningen på olika sätt och göra det till roliga lekar i stället för tvång och arga röster som ingen lyssnar på. Här har jag en hel lista med saker att träna och öva på så nu ska det bli av! Jag har samlat alla tips och övningar som jag fått från de kurser vi har gått, från böcker jag läst och från bloggar jag hittat.

A - Belöningar

Vilka belöningar fungerar tillräckligt bra? Är det inte det, så kommer hunden dröja kvar, den kommer att springa långsamt och inkallningarna kommer inte bli så som du vill ha dem. Hunden måste få tillräckligt hög lön för arbetet. Det är olika från hund till hund hur mycket och vilken sorts belöning den föredrar.

Mat belöningar: Absolut högsta vinsten – kladdigt smarrigt godis. T ex: Korv, Köttbullar, Blodpudding, Skinka, Mjukost på tub, Ungnötslever i bitarr, Grillad kyckling

Snusdosa: Svärfar använder en snusdosa i fickan när han går ute med hundarna. Han säger att han bara behöver knacka på fickan så håller de sig nära. Jag har tiggat till mig två st av en kollega så jag ska också prova ha snusdosa i fickan.

För fler tips på vad man kan belöna med kan det vara bra att ha en snusdosa, där i kan man ha godsaker såsom leverpastej, kalvsylta, kattmat (blöt såklart!) eller köttfärssås, sådant riktigt kladdigt, som är svårt att belöna med utan att själv bli jätte kladdig. En annan fördel är att de flesta snusdosor också har två fack, så två belöningar får plats!

De går att kasta som belöning, och hunden får jaga efter och försöka öppna själv, eller bara hämta och sedan öppnar ni tillsammans. Jag kan belöna från handen, eller låta hunden jaga den i min hand, jag kan sätta snöre på den och kampa lite om den, ja, ni förstår många typer av belöningar går att göra, och framförallt så blir det en super belöning!

Jackpot

En jackpot är när du ger hunden flera belöningar (behöver såklart inte enbart vara godbitar) för ett beteende, du kan ge alla belöningar på en gång (såsom ett godisregn) eller en och en. Det är ett bra sätt att variera dina belöningar på. Det är också ett enkelt sätt för dig att lära din hund att det verkligen lönar sig att lyssna och vara följsam. Att använda sig av jackpot's lite då och då i träningen gör också att beteendet du belönar troligare uppkommer igen!

B - Ladda ordet

Välj först ut en signal du vill använda i inkallningen, och bara vid inkallningen. Därför är det bra att välja ett ord/signal som inte används i vardagen eller som kan förväxlas med vardagsord som "kom" eller "hit" som lätt slinker ur en.

När du valt signal så börja träningen inomhus eller i miljö med minimal störning. Enklast är att börja med hunden sittande framför dig. Ge signalen och belöna med godbit från handen. När hunden kopplat ihop signalen med godbiten kan man börja variera med att kasta iväg godbiten så hunden får jaga eller kasta upp den så hunden får fånga den.

När du är redo att ladda ordet med störningar, t ex utomhus så börja med att ha hunden kopplad.

Om du har en inkallningssignal som hunden inte alltid lyssnar på, byt signal och börja om. Inkallningssignalen måste bli så tydlig att hunden alltid lyssnar. Ge alltid signalen med ljus, lekfull röst (eller med ett vänligt kroppsspråk osv). Inkallningen får aldrig förknippas med tvång, hot, skrämsel eller att bli fasttagen.

C – Spontan inkallning

Att belöna varje gång din hund söker kontakt med dig (så länge den inte skäller för att få din uppmärksamhet) är en bra start på inkallningsträningen. Ha gärna en klicker till hands och klicka när hunden tittar på dig (förutom på dina händer), och belöna. Det viktiga i denna övning är att det är hunden som söker upp dig utan att du lockar, visar/håller i belöningen eller gör ljud.

För att få detta till en inkallning, vill du att hunden börjar röra sig mot dig för att den ska få sitt klick och sin belöning. Belöna rörelse mot dig, spontant, utan att du säger eller kallar på hunden på något annat sätt.

Steg 1	Steg 2	Steg 3	Steg 4	Steg 5
•Träna inomhus, utan några större störningar. Var stilla, håll tyst och håll händerna utmed sidorna. I första steget räcker det med att hunden tittar någonstans på dig.	•Gör samma sak ute på promenad, där blir det genast svårare pga störningarna runt omkring. Belöna spontan kontakt som hunden tar med dig och när den rör sig mot dig.	•Försök få till denna kontakt när både du och hunden rör er, du kanske ska börja med att gå baklänges från hunden, för att sedan gå framåt.	•Öka svårigheten genom att låta hunden vara lös, på en trygg och säker plats, när den tar kontakt med dig, oavsett avstånd och belöna med jackpott.	•Öka svårigheten med frestelser av olika slag och belöna rikligt när hunden, spontant väljer dig, istället för leksaken (börja om på steg 1 när du lägger på frestelser).

D – Whiplash vändning

Syftet är att hunden ska vänta sig mot dig spontant, så snabbt som möjligt. Börja med att stå stilla med hunden i koppel, hunden behöver stå lite framför dig. När hunden rör huvud och nacke åt ditt håll, klicka eller beröm och belöna hos dig. Det är beteendet att vända mot mig som du vill belöna.

När hunden börjar förstå detta koncept börjar du röra dig framåt och är snabb med belöningen så fort hunden vänder huvudet mot ditt håll. Sedan lägger du på avstånd och störningar. Lägg också till din inkallningssignal, och belöna när hunden vänder mot dig.

E - Collar Grab

För en del hundar innebär inkallningen att man blir kopplad varje gång. Då motbetingar man inkallningen igen därför att hunden inte vill komma om den blir kopplad. Att träna in Collar grab är en viktig del av träningen så att hunden inte förknippar inkallning med att det roliga är slut.

Denna övning jobbar man med för att få hunden att stanna kvar efter inkallningen. Hunden ska ju inte bara komma till dig, den förväntas ju också stanna tills du ger annat kommando.

Du tar helt enkelt i hundens halsband eller sele, och belönar hunden- Syftet är att lära hunden att det inte betyder något negativt.

Fundera över hur ofta du tar i hundens halsband, utan att koppla den, hålla fast den, lyfta den eller dyligt, utan att det faktiskt händer något riktigt roligt och trevligt i samband med det.

F - Fartträning

Som en variation på att träna att hunden ska komma kan man träna delmoment som t ex fart. Du vill belöna hunden när den har den snabbaste hastigheten (som är lämplig) mot dig, och detta gör du enklast med en klicker, eller ett ord, spela lite apa eller spring ifrån hunden, som belöning för att hastigheten är riktigt bra (istället för att göra det när hunden rör sig långsamt mot dig, eller inte rör sig alls).

Detta kan du göra både när hunden kommer spontant till dig eller när du ropar eller som variation. Men glöm aldrig att det är hastigheten du tränar, inte att hunden ska komma in och sätta sig vid sidan.

G - Skvallerträning

Du börjar träningen enkelt t ex vid möte av en person som promenerar. Börja med att belöna hunden (gärna med klicker) för att den bara stannar upp när den uppmärksammar detta. Belöna med en godbit hos dig. Succesivt kommer hunden uppmärksamma störningen och sedan vända sig mot dig innan du hinner klicka, och det är precis det du vill. I steg tre så stannar hunden upp, vänder sig mot dig och tar några steg mot dig. I sista steget får du en hund som stannar upp, vänder sig och kommer mot dig när den uppmärksammar en störning som den ska skvallra på. Går att överföra till cyklister, hundmöten, bilar...

Du får en hund som på promenaden stannar upp och skvallrar på saker som den tidigare kanske velat springa fram till, du förebygger alltså att behöva kalla in hunden.

H - Tittutinkallning

Du börjar med att locka hunden in mellan benen och belönar där några gånger innan du belönar framåt, sedan försöker du smita ifrån hunden, för att kunna kalla på den igen. Detta kan man absolut göra i koppel i början, för att verkligen få hunden med sig. En rolig variation av att komma till husse/matte som blir en lek.

I – Klara färdiga Hit

Håll hunden i halsbandet eller i kopplet och viska orden, "klaaaaaara, fäääääärdiga" och ditt inkallningsord (det ska vara lite mystiskt). När du sagt ditt inkallningsord släpper du halsbandet eller kopplet och springandes vänder 180 grader åt andra hållet och springer cirka 4-5 meter innan du sätter dig ner (med ryggen mot hunden) och belönar massor (med godis eller med leksak) när hunden kommer fram.

Varför? Värdet för inkallningsordet ska vara högt, och med denna lek kan du utnyttja hundens intresse av att springa.

Försvårande: Stanna inte upp, utan låt hunden komma ikapp dig, utan att du saktar in eller stannar. Ha hunden lös eller i lina, lägg på störningar, såsom andra hundar, leksaker eller andra människor.

J – Överraskningshit

1) Överraska hunden när den minst anar det med en inkallning. Du kan passa på när hunden är intresserad av något, när den har den högsta farten bort ifrån dig, när hunden leker med en annan hund eller vid någon annan händelse.

2) Du kan också överraska hunden, med att när du precis kallat in hunden och den är på väg så gör du något överraskande, såsom att "ramla" omkull, rusa så fort du kan ifrån hunden, börja hoppa på stället, ja, vad du nu kan komma på (som inte skrämmer hunden).

K – Betinga reflexen

Ett tips från en fågelhundsägare var att vissla varje gång du ger hunden mat. På så sätt förknippar hunden hela tiden visslan med mat inomhus och sedan kan man börja jobba med visslan utomhus också.

L – Inkallning från Frestelse

Lämna tre godbitar (eller sätt fast dem i ett träd), med lite mellanrum på marken, medan hunden ser på. Låt hunden få gå och ta en av godbitarna (vilken av dem den tar spelar ingen roll), när hunden har tagit den, kallar du på den. Den får alltså inte ta fler än en godbit, utan den ska komma till dig, och gör den det, blir belöningen att få gå och ta nästa godbit, och därefter kallar du in hunden igen, och kommer den får den gå och ta den sista godbiten.

Det kan vara bra att göra denna övning i koppel i början, då kan vi begränsa hunden, så att den inte kan ta alla godbitar på en gång, om den nu skulle försöka detta.

Blir det för svårt kan du också göra som så att du tar lite tråkigare godis och lägger ut och så belönar du hos dig med riktigt gott godis för att den kommer, och därefter låter den ta godbit nummer två.

M - Indianleken

Om du har en medhjälpare som kan hålla hunden, så låter du den få hålla hunden i kopplet (eller i halsbandet) medan du går ifrån hunden. När du kommit cirka 10 meter ifrån, vänd dig till hunden och säg din inkallningssignal, i samma stund som du ropar på hunden vänder du dig om och springer så fort du kan ifrån hunden. När hunden verkligen är sugen på att följa efter släpper medhjälparen kopplet (eller halsbandet). När du hör hunden bakom dig, sätt dig ner på huk (med ryggen fortfarande vänd mot hunden), och belöna hunden rikligt när den kommer hela vägen fram till dig.

Om du inte har tillgång till någon medhjälpare kan du göra nästan samma sak ändå. När hunden är ouppmärksam på dig, så lägger du försiktigt ner hundens koppel på marken, och smyger bort ifrån hunden (titta på hunden hela tiden, så du vet vad den gör) så fort du kan. När hunden upptäcker att ingen håller i kopplet och tittar åt ditt håll, använd din inkallningssignal, och samtidigt som du gör det springer du så fort du orkar ifrån hunden. När du hör hunden bakom dig, sätt dig ner på huk (med ryggen fortfarande vänd mot hunden), och belöna hunden rikligt när den kommer hela vägen fram till dig.

Tänk på att bara köra dessa två övningar i miljöer där du känner dig säker, och långt ifrån vägar med bilar och människor som kan bli rädda eller störda av en springande hund.

N – Premacks lek

Premack's lek betyder "gör du som jag vill, får du det du vill ha". Tränar: Impulskontroll, självbehärsknig, kontakt, relation och följsamhet. Kasta godbitar eller leksak som inte har jätte stort värde för hunden. Premack's princip: Hunden utför ett beteende den inte uppskattar för att få möjlighet att utföra ett beteende den tycker bättre om. Detta går så klart att applicera lika bra på inkallningsträningen. Istället för att hunden ska titta på dig eller gå lugnt, så ska den komma till dig, för att få ta det den vill ha.

O – Ta den

En enklare variant av "Titut leken". Denna lek går ut på att du kastar en godbit på armlängds avstånd åt höger, och säger "Ta-den", låt hunden gå och ta godbiten, när hunden har ätit upp den säger du signalen igen och kastar en godbit åt vänster istället. När hunden förstått vad leken går ut på kan du börja kasta längre.

Och sedan kan du lägga på inkallningsträning. Du gör som ovan, men istället för att bara kasta fram och tillbaka, så kallar du på hunden när den ätit upp godbiten, och först när den kommit fram till dig, kastar du nästa godbit.

P – Ping Pong

Hunden ska springa mellan två personer så du behöver en medhjälpare. Den ena kallar på hunden, för att sedan belöna rejält med leksak eller godbit, medan hunden leker eller får en godbit, kallar den andra personen på hunden och belönar på samma sätt när den kommer fram. Att springa fram och tillbaka mellan två personer brukar många hundar tycka är roligt.

Q – Familjeinkallning

Även denna övning kräver fler personer, men är väldigt nyttig. Ni ställer i er i en cirkel, med avstånd mellan er som passar hunden och så gör ni på samma sätt som Ping-Pong inkallningen, någon kallar på hunden och belönar rikligt, när hunden kommer. När den får sin belöning kallar en annan person på hunden, och belönar när den kommer, och så kan man fortsätta så ett par gånger. Det är viktigt att hunden inte blir stressad av leken, och avbryt genast i sådana fall.

R – Lydnadsinkallning

Du sätter hunden, går ifrån den på lämpligt avstånd, och kalla in den, hunden ska galoppa in till dig och helst ska den sätta sig vid din sida. Enklast är att träna alla saker för sig först, innan man sätter ihop dem till en hel inkallning.

S – Grupp med korsande inkallningar eller parallella inkallningar

När man tränar i grupp eller har flera hundar går det att utveckla inkallningsövningar till svårare inkallningar, och svårare stanna kvar övningar. Du kan kalla på dina hundar en och en, så att de andra hundarna måste ha impulskontroll och inte komma bara för en av de andra hundarna börjar springa. Ni kan ha två hundar bredvid varandra och samtidigt kalla på dem så de springer parallellt eller korsande beroende på var ni står i förhållande till den andra hundföraren.

T - Olika miljöer

När ni är ute på promenad och hunden är lite okoncentrerad, hala in kopplet något, inte så det blir sträckt eller så att hunden känner det i halsbandet, men så att det inte är en lång bäge på det. Kalla på hunden, och samtidigt tar du ett nytt tag på kopplet med den andra handen, lite längre ner på kopplet utan att det blir ett ryck, samtidigt som du börjar backa. Så även om hunden från början inte reagerade, kommer den att komma till dig ändå, då du "halar in" den, när den vänder upp mot dig, belöna rikligt, hos dig.

Det här är ett sätt att träna inkallning med säkerhet, så du kan använda dig av många olika typer av störningar, men anpassa svårigheterna efter vad hunden klarar av.

Träna inkallning
från en annan
hund.

Träna inkallning
från hälsande på
människa.

Träna inkallning
från fåglar

Träna inkallning
från intressant
doftfläck.

Träna inkallning
från ett annat
ekipage som leker.

U – Jaktinkallning

Någon håller i hunden och du springer i zick-zack framför hunden och i varje vändning sätter du dig på huk och klappar i händerna tre gånger och säger hundens namn. När du sprungit några zick-zack släpps hunden och den springer då mot dig och söker upp ögonkontakt – belöna rikligt.

V – Tunnelinkallning

Hundar i grupp radar upp sig på två led mitt emot varandra med några meters mellanrum. Din hund sitter på ena sidan och du på andra sidan. När du kallar släpps hunden och den springer mot dig mellan de andra hundarna. Belöna rikligt.

X – Visselpipa

Prova en rolig inkallningsövning med visselpipa inom armlängdens avstånd. Böra med att backat bakåt med hunden precis framför dig. Händerna med godis i har du knäppta i "skrevhöjd". När hunden visat sig lite pushig och aktiv blåser du i visselpipan, öppnar händerna och låter hunden ta godbitarna.

För att försvåra kan du vända ryggen till hunden utan att ge den något kommando. Ge inkallningssignalen med visselpipan och hunden ska skyndade sig runt till dina knäppta händer för att få godiset. Blås igen och snurra runt på stället så hunden får anstränga sig för att lyckas hamna framför dig.

Y – Två godbitar

Ta två godisbitar, en som är supergod och en som inte är riktigt lika god. Har du en hund som älskar leksaker kan du byta ut den supergoda godisen mot en rolig leksak istället. Det viktigaste är att den ena belöningen är bättre än den andra.

Du håller hunden i halsbandet och kastar iväg godisbiten framför näsan på hunden. Du kastar den bara någon meter så att hunden tydligt kan se den. När hunden tittar på godisbiten säger du varsågod och släpper halsbandet. När hunden springer fram och äter godisbiten ropar du hundens namn och springer iväg åt andra hållet. Hunden får jaga ikapp dig och när den kommit ikapp får den den supergoda godisbiten.

Z - Godistuva

När hunden går iväg låtsas du hitta något spännande på backen och kanske säger "Titta här", gräv och leta och låt glad. När hunden kommer springande kan du använda inkallningssignalen och lägga godis där du nyss grävde. Denna lek gör dig mer intressant för hunden att följa. Lägga in den på promenader.

Å - Stopp/Stanna/Ligg

I skarpt läge kan det vara svårt att få hunden att avbryta vad den har för sig (t ex om det kommer en annan hund mot er och hunden intresserar sig, kanske vill springa fram mot den andra hunden) för att stanna, vända och springa mot dig. Då kan det vara bra att ha en stoppsignal först, innan inkallningen, som fungerar som en broms. Att träna in stoppsignal t ex Ligg.

Träna in signalen Ligg. Träna in en fri-signal och öka svårigheten så att hunden klarar att ligga kvar även med störningar tills fri-signal ges. Variera belöningar och fri-signal från korta och långa avstånd. Träna aldrig i för svår miljö när andra hundar springer och leker i närheten som blir oräddvinst mot hunden som ska ligga kvar.

När hunden kan sin stoppsignal t ex "ligg" så kan man använda det på håll och få hunden att stanna och lägga sig innan man kallar in. Det blir som en stopp signal.

All inkallning behöver inte ske när hunden är på väg mot något den inte får springa fram till. Inkallning är även till för att kunna ha hunden under kontroll även på kortare och längre avstånd utan störningar. Då kan stopp/ligg signalen vara en variation. Kikopup har en bra video på youtube som förklarar bättre.

Ä - Träna hemifrån

Om du tränar i en miljö som är ny för hunden vill den ofta hålla extra koll på var du är. Det kan du utnyttja i inkallningsträningen. Åk till nya platser och träna med lina och utan lina, en plats där hunden tidigare inte varit.

Ö - Varför fungerar inte inkallningen?

Hunden kan ha lärt sig att den inte behöver komma när du ropar

Att komma när du ropar är inte roligt och förstärkande för din hund. Förändra dina belöningar

Det kan ha hänt något obehagligt i hundens tidigare träning, och nu vill han helt enkelt inte komma. Backa träningen, lägre svårighetsgrad.

Du kanske har kallat på hunden och den fått en "besträffning" när den kommit, som att bli uppkopplad istället för att springa lös, ska gå och lägga sig istället för att springa i trädgården och jaga fåglar etc.

Du har tjatat ut inkallningssignalen. Använd den bara i situationer när det lyckas.

Du har tränat för lite eller för sällan. Försök få in träningen i vardagen.

Du har inte tränat på störningar. Förvänta dig inte att hunden ska klara inkallningen om du påbörjar träningen av att kalla in hunden från ett springande djur. Börja hemma under kontrollerade former.

2015-04-11 Nosework dag 1

I sista stund ändrade jag mig och tog Theo med mig på kursen i stället för Alf. Tänkte att Alf har ju rallylydnaden men Theo behöver också få en uppgift som han är bra på. Vi är tre kursdeltagare (skulle ha varit 4 men en kunde inte komma).

Idag har vi fått presentera doften eukalyptus och träna på att lukta på doften = belöning. Med Theo är det svårt att hinna belöna innan han vill tugga eller krasa på tussen med doft på. Fick prova sätta doften i en låda och på konor och belöna när hunden nosade på rätt låda (ingen markering än så länge). Theo är väldigt ivrig och vi hann inte komma så långt som till två konor för så här såg det ut de flesta av gångerna:

Han tror han ska äta/bita/klösa på konen i stället för att nosa på lukten som sitter fastklistrad på konen. Vi skulle ha med både godisbelöning och leksak men Theo var inte sugen på leksaken (kaninpälsen) utan mer fokuserad på de andra hundarna. Så vi fick köra på godisbelöning. Hemma kanske leksak funkar bättre.

Till slut fick vi till det men det är inte lätt att belöna rätt, på rätt ställe och i rätt tid. När vi sedan avancerade till inomhussök så briljerade Theo! Han var ju proffs från början. Han nosade och sökte och luktade helt rätt. De andra två hundarna blev trötta så Theo fick visa flera gånger och imponera på hur duktig han är. Nu är han helt slut!

Theo lyckades charma in sig hos en deltagare som hade torkad blodpudding i fickan. Det var populärt!

Imorgon ska vi prova utomhussök. Ska bli spännande och lärorikt. Det här är helt klart vår gren. Passar nog alla hundar men Theo och Alf kommer verkligen till sin rätt i luktgrenar. Passar ju Theo som är rädd för klövar och inte vill spåra fram till älgklöven i viltspår. Vi ser fram emot morgondagen!

2015-04-12 Nosework dag 2

Dag två på Noseworkkursen och Theo var lite trött sedan gårdagen. Vi fick börja med upp diskrimineringsbana och störningsdoft (i form av gamla godisar). Glasburkar med innehåll ligger i hålen i banan och hunden ska söka och belönas för rätt doft - eukalyptus. Theo var ivrig!

Det svåraste för oss är att matte ska gå uppsträckt och inte böjd över, att belöningsplaceringen ska vara på doften, att se på hunden när den är på rätt. Theo tryckte ner nosen i botten på alla burkar men man hörde när han var i rätt burk då han siffade mycket mer intensivt.

Sen fick vi prova utomhussök. Det var också roligt och svårt med alla störningsdofter.

Så imponerad av alla deltagare och hundar! Man ser direkt hur polletten trillar ner och hur stolta och glada dom blir av belöning och beröm! Bra jobbat alla! Vi fick lägga spår till oss själva och till varandra - både veta var gömman var och inte. Mycket svårare att inte veta var men samtidigt så litar man mer på hunden.

Det vi har fått med oss från kursen:

- Träna in doften (lukta-belöna)
- Belöningsplacering ALLTID på doften
- Träna med kona/låda inomhus
- Inomhussök - komma ihåg att hela tiden röra på sig och inte stirra på hunden eller ge ledtrådar. Träna både med att veta och inte veta var doften är.
- Studera hunden
- Diskrimineringsbana - träna med störningsdoft och utan - inte gå böjd över hunden - belöningsplaceringen!
- Utomhussök - Belöningsplacering, röra på fötterna.
- Behållarsök

Materialet som man behöver för att köra nosework är inte kostsamt eller platskrävande:

Detta gäller för inomhussöket och utomhussöket

- möbeltassar
- doft (eukalyptus hydrolat)
- sugrör
- tops
- tejp

Vi har beställt doft av Isabella också så vi kan träna hemma. Efter två dagars kurs så filmade vi Theo en sista gång på inomhussök. Han är trött och har kört hårt men han tycker det är så kul!

2015-04-14 Tänkvärt gällande omplaceringar

Theo är ju en omplaceringshund, en hund som fick ett hem som inte var bra för honom och som tack och lov fick komma därifrån. Att ta hand om en hund man inte själv haft från valpstadiet kan vara trixit. Man har inte fått lära känna den lilla individen eller varit med och format valpen till vuxen. Både Alf och Theo kom till oss som unghundar. Alf bodde kvar hos sin uppfödare fram till vi hämtade honom så han kallar vi inte omplacering. Alf har inga hemska upplevelser med sig, han blev bara kvar hos uppfödaren längre än vad som är vanligt.

Med en omplaceringshund ska man inte bara lära känna en ny individ. Den individen har med sig minnen/upplevelser som vi ofta inte vet så mycket om, både positiva och negativa.

Att dessutom byta familj/flock är ett svårt steg för en hund som knyter ann till oss människor, oavsett hur vi är mot dem. Så själva miljöombytet påverkar hunden, liksom de nya människorna som hunden förväntas lita på. Därför måste man ha tålamod och förståelse för den nya hundens situation.

Vi lät ju Theo vara mycket ifred i början. Han visade lite intresse för oss, ville helst vara för sig själv. Så vi lät honom välja en plats där vi la hans filt och så fick han vara ifred när han låg på filten. Ju längre tiden gick desto mer intresserad blev han för oss andra i familjen, av Alf och av oss människor. Han sökte aktivt upp oss och ville bli kliad. På det sättet tror jag att vi lyckades bygga upp ett förtroende för oss. Vi ville honom inte illa och han fick själv ta initiativ till kontakt i början.

Här är några tankvärda tips från Agria, när man tar emot en omplaceringshund:

Hundar är flockdjur och att byta hem är en av de värsta saker som kan hända en hund - även om det nya hemmet är bättre enligt Elin Sandström, utbildad hundpsykolog. Att byta hem kan jämföras med att flytta till ett nytt land där alla talar ett främmande språk. Vardag och vanor förändras i hundens liv när den måste anpassa sig efter sin nya flock. Hundens tillit sätts på prov och en hund som tvingats flytta tappas automatiskt lite förtroende för människor och måste ges tid att bygga upp nya relationer.

Ofta tar det mellan sex och tolv månader innan hunden känner sig hemmastad och "bott in sig", och först då kan man börja se lite beteenden hos hunden. Man kan därför inte kräva så mycket utav hundarna under det första året utan hellre lägga tiden på att bygga upp en bra relation. Under tiden får man respektera att hunden kan visa oönskade beteenden och aldrig bestraffa hunden för det.

I början bör man fokusera på att ha kul, att aktivera hunden med sådant den tycker om. De flesta hundar älskar spår- och nosarbete som visar att du litar på hundens kapacitet.

Hunden behöver få vara med så mycket som möjligt men ges en lugn och trygg plats att gå undan till där den får vara ifred.

"Förändringarna i en omplacerad hunds liv kan leda till osäkerhet som kan visa sig på olika sätt. Separationsångest är inte helt ovanligt och grundar sig i att en hund som blivit utslängd ur en tidigare flock inte vet om den nu kommer bli lämnad ännu en gång.

– Träna hunden som den vore valp och lämna den bara korta stunder även om den blivit lämnad ensam tidigare. Ge den gärna något hårt att tugga på och en begränsad yta. Kom ihåg att inte ömka hunden utan säg ett glatt hejdå när du går, rekommenderar Elin.

Tyvärr är det ganska vanligt att omplacerade hundar blir resursbenägna. De kan vakta både saker och flockmedlemmar eftersom de blivit så viktiga för dem.

– Att utöva byteshandel kan vara en lösning på den sortens problem så att hunden får en positiv känsla när den släpper ifrån sig något.

Aggression, rädslor och fobier som bottnar i överlevnadsinstinkt kan också förekomma. Det kan vara bra att ta hjälp av en hundpsykolog eller duktig instruktör för att få förståelse och hjälp med sådana beteenden.

Ibland går det så långt att hundar hamnar i depression eller rent utav chock vid en omplacering. Då kan man även behöva uppsöka veterinär eftersom medicinsk behandling kan vara nödvändig".

En hund som omplaceras går ofta på helspänn hela tiden i den nya miljön, för att försöka förstå situationen. Den typen av stress kan vara skadlig.

"En hund som är stressad kan visa det genom att ständigt vara uppe i varv, sluta ta godis, hässja och vara svår att få kontakt med. Men den kan tvärtom också visa det genom att bli apatisk och deprimerad vilket kan förväxlas med lugn men skillnaden syns ofta i ögonen.

– Aggressivitet och rädslor kan också vara tecken på stress. Hunden kan även få nedsatt immunförsvar av att gå omkring och vara stressad, berättar Elin.

Att låta hunden vara i fred och ge den tid för återhämtning är jätteviktigt för att dämpa stressen. Det går också att träna en hund att vara passiv genom att belöna lugnet.

– Är hunden väldigt stressad kan man prova att ge den lugnande örter som till exempel Valeriana och Tranquill".

Det finns inte så mycket information om hur man hjälper en stressad hund att varva ner, speciellt om det är en omplaceringshund. Det jag hittat som man ska tänka på är att

- Försöka undvika alla situationer som ökar hunden stress
- Aldrig arbeta med korrigeringar eller bestraffningar, det ökar stressen hos hunden. Arbeta alltid med belöning av önskvärt beteenden och ignorera oönskat beteende.
- Massage kan hjälpa att lugna och öka välbefinnandet
- Balans mellan vila och aktivitet är viktig, att inte arbeta hunden dödstrött utan ge den tid att återhämta sig
- Låta hunden vara med mycket och ordna hundvakt om hunden inte kan vara med på dagarna
- Att tugga på ben kan verka lugnande på vissa hundar
- Öka avståndet till det som stressar hunden (t ex hundmöten)
- Prioritera att koppelpromenader fungerar lugnt och avslappnat. Annars blir varje promenad ett stort stressmoment.

Theo är ju högreaktiv. Han kan ligga till synes avslappnad och sova i sin bädd men minsta lilla ljud kan göra att han flyger upp och börjar skälla. Vi har ordnat hundvakt, så Theo behöver sällan vara ensam, vi jobbar inte med korrigeringar eller bestraffningar men ibland kan vi säga till på skarpen åt Theo när han tokskäller å ingen avledning fungerar. Tycker vi aktiverar oss bra och vilar ofta. De har alltid tuggben framme, dock kan Alf och Theo tjafsa om samma ben trots att det ligger tre likadana ben framme. Theo har en egen plats, som han själv valt hemma där han får vara ifred. Koppelpromenader fungerar bra, Theo drar sällan i kopplet, möjligtvis i början men han går snällt ofta mellan oss eller i diket med nosen i backen. Det vi behöver träna mer på är just hundmöten vilket är svårt när man går med två hundar och båda reagerar på hundmöten. Har vi var sin gång det ofta lite bättre då vi kan gå en bit ifrån varandra och då är ofta Theo tyst medan Alf gapar. Vad mer kan vi göra?

2015-04-26 Några funderingar kring att använda halsband

Jag är absolut inte emot att använda halsband på sin hund men vissa saker finner jag ytterst rysligt att folk inte tänker på.

Varför har man halsband på sin hund? Antagligen för att man inte kan/får ha sin hund lös överallt och behöver ha någon form av "säkerhetslina" och fäste i hunden. Ett halsband är ofta lätt att sätta på och ta av och tar ingen plats i fickan till exempel. Halsband är snygga, kan bäras som lite av en accessoar också eftersom de finns i oändlig utformning och färger. Det finns dock några saker som jag reagerat på, bland annat detta:

Allt för smala halsband. Läste någonstans att ett halsband måste vara minst 2,5 cm brett för att inte skada hundens nackkotor. Smala kedjor kan vara snyggt men man måste vara rädd om hundens hals.

Att man använder flexi med halsband eller ännu värre, har hunden uppbunden på gården i lina med halsband. Här känns det som att folk är otroligt korkade! Vad händer när (inte om) hunden gör en rusch i kopplet och linan tar slut? BAM! Just det. Hunden får ett kraftigt ryck i nacken, ett tryck som kan skada luftstrupe, nackkotor, ligament och ge whiplaschskador! Det måste man väl ändå själv kunna räkna ut? Även en snäll hund kan göra en rusch framåt av glädje att se någon den gillar, av rädsla för något eller bara busryck som en del hundar får. Taxar brukar ju som bekant få "taxryck" som de flesta som har haft en tax känner till.

Att man cyklar med hunden fastspänd i cykeln med halsband. Känns som en säkerhetsgrej för det kan ta tvärstopp med cykel och då kommer också nacken på hunden att få ta stryk. Hunden kan även lättare krångla sig ur ett halsband. Cykelolyckor händer, påkörningar, att bli trängd, hunden kläms eller blir överkörd. Själv skulle jag inte ha hunden fast i cykeln. Vill ha kontroll så jag kan släppa om något är på väg att hända så inte hunden skadas.

Jag tycker att sele är det bästa i de flesta fallen men vi använder också halsband ibland. Föredrar dock sele som ser mer bekvämt ut och jag är inte lika orolig ifall hundarna gör något ryck.

Det är upp till var och en vad man vill ha på sin hund men bara man tänker efter först. Hör en del säga att sele gör att hunden drar mer. Det skulle jag säga har mer att göra med att man måste lära hunden att inte dra än att selen i sig gör att hunden drar. Det finns dragselar och visst kanske en del hundar "lägger sig på" i selen men de gör en del hundar med halsband också. Man får helt enkelt börja om med träningen. Selar finns också i oändlig variation också. Man får prova ut den som passar ens hund bäst.

Ock kom ihåg det viktigaste av allt: **Koppel är bara en säkerhetslina, inte ett uppfostringsredskap!** Ryck inte i hunden, oavsett sele eller halsband!

2015-05-02 När man lyckas städa bort en hund

Ja förvirringen som uppstår när man lyckats städa bort en hund. Idag har vi haft mormor här och hjälpt oss städa inför visningen på lägenheten som är i veckan. Så de tre människorna har sprungit fram och tillbaka, ut och in med skräp och kartonger. Theo och Alf har varit både inne och ute på vår altan. Vi har två dörrar bredvid varandra vid entrén. Den enda är till lägenheten, den andra är till förrådet (ett varmförråd). I all röra har Theo smitit bakom husses rygg och in i förrådet. Efter ca 20 minuter går husse ut igen och hittar Theo sittande i förrådet, inte har han sagt ett ljud heller.

Ingen hade ens saknat stackarn, eller tänkt att det var ovanligt lugnt inne. Alf låg och sov i hallbädden för det mesta.

Men här är en bild på Theo tax när han sover i soffan med oss. Alla taxar är inne och under kontroll. Vi får vara extra uppmärksamma när vi ska flytta allting så hundarna följer med in i nya huset.

2015-05-29 Påverkan av väder och vind

I mars månad hade vi snörekord. Det hade inte kommit så mycket snö på typ 70 år eller något sådant. I maj månad har vi enligt SMHI fått rekordmycket nederbörd. Det är kallare än normalt också. Hela maj har varit ca 3-7 plusgrader och regnigt eller molnigt och lite blåsig.

Vanligtvis är jag en person som inte vill störas av väder och vind. "Det finns inga dåliga väder, bara dåliga kläder" har man ju fått höra hela uppväxten med friluftsmänniskor i slakten. Man kan gå ut i alla väder. Har man hund kan man också gå ut i alla väder. Eller? Har man en tax som heter Alf, som sticker ut nosen och backar in, är det inte lika lätt att gå ut. Det är så tråkigt att det regnar nu. Hade sett fram emot en långpromenad i kväll men jag orkar faktiskt inte bege mig ut i regnet. Vi bäddar ner oss i soffan nu tror jag.

2015-06-22 Curlade hundar

Idag fick jag en sån skrattattack så tårarna rann. Vi satt och pratade om hur bra våra hundar har det mot många andra som lämnas ensamma alldeles för länge, lämnas i varma bilar osv. Vi landade i att våra hundar nog är så bortskämda och curlade att de därför inte klarar världen utanför lägenheten (detta är givetvis skämtsamt). Men det slog mig - kan man skämma bort sin hund för mycket? Kan man curla hundar? (Med curla menas att man som ägare hela tiden "går före" och anpassar omgivningen så att hunden aldrig möter några motgångar eller utsätts för någon form av negativitet, i sådan utsträckning att hunden till slut inte klarar av situationer som dyker upp oväntat eller utan att ägaren är där). Man pratar ju om att barn idag är för curlade och inte klarar motgångar i livet utan att bryta ihop. Kan det vara samma med våra hundar?

Det jag skrattade åt var att våra hundar sover i en tryckavlastande säng (tempurmadrass för 30 000 kr) eftersom de sover med oss, har hundvakter på dagarna som har dom ute i stugan och de får bada och sola så mycket de vill, går 2 timmars promenader och leker med hundkompisar istället för att sitta i en tom lägenhet och vänta på oss. De har varandra att leka med, bråka med och sova med. Vi skojade om att de är vana att leva på "rysk kaviar" medan andra hundar äter torrfoder (våra äter också torrfoder men vi landade i att dom är små bortskämda dryga brats mot sina grannhundar) Så är det givetvis inte men visst kan jag tycka att dom har det väldigt bra.

Nu när det är sommar låter vi Alf själv bestämma avstånden vid hundmöten och jag tycker det går över förväntan bra. Han börjar själv välja ut hur nära det är ok att gå en annan hund. Ibland går det ganska nära medan andra gånger vill ha helst gå åt ett helt annat håll och inte alls titta på hunden vi möter. Men tystare blir han. Ju tystare Alf är desto mindre skäller gaphalsen Theo. För Theo är ju inte rädd för hundar som Alf, han tror bara att man måste skälla på dom som Alf gör. Nackdelen med två hundar är att dom lär sig av varandra. Jag anser ju inte att det är att curla Alf utan helt enkelt ge honom mer kontroll i vardagen.

Själv tror jag nog inte man kan curla en hund så att den får problem i livet. Däremot kan nog en del ägare lägga sig i lite för mycket och bestämma allt åt hunden. Men en sådan hund mår nog inte bra, den blir säkert apatisk till slut. Tänker på våra förra grannar som till och med gav hunden kommandon när den skulle leka ("nej", "sitt", "inte så" osv osv). Hunden fick aldrig ens titta snett åt nåt håll. Stackars hund, hade en mycket sorgsen blick tycker jag.

2015-07-18 Nya utmaningar

Hittade en blogg där jag för första gången kom i kontakt med nåt som kallas "Do as I do" - träning. Det går ut på att lära hunden att härma det beteendet du gör. Du visar, säger "do as I do" och sen "Do it" och då får hunden göra så. Superintressant!

Detta ska vi testa, när vi flyttat in i huset och fått lite mer ordning i kaoset. Här är det för trångt, ingen ro osv som inneboende. När vi har egen tomt ska vi kunna träna massor! Längtar.

Nu har vi kollat lite på staket till tomten och funderat hur vi skulle vilja göra för att inrama gården (hindra Alf från att jaga harar som det verkar finnas gott om). Känns som att det går sakta med husbygget. Jag kan ju inget om att bygga hus. Det är fyra månader kvar till vårt hus ska vara inflyttningsklart. Dom håller på med tomten nu, träd är fällda, stubbarna ska nu bort och fyllnadsmassorna ska ut. Kommer dom att hinna? Får hålla tummarna. Vi har totalentreprenad och nyckelfärdigt avtal.

Man märker på Theo att han är lite stressad av flytten och att vara inneboende. Även om det är på platser han är van att vara. Han stresskaller på alla ljud, mer än han brukar. Får tokutbrott om han ser andra hundar. Så klickern får nog följa med på varje promenad nu så vi kan förebygga och skvallra istället.

Ingen sommar ännu. Har inte ens haft på mig bikini eller baddräkt än. Vattnet är under 15 grader så nej tack! Man har varit bortskämd tidigare år då det varit jättevarmt.

2015-07-19 Byta taktik

Ja någon klok sa en gång att om man gör som man alltid har gjort så får man samma resultat som man alltid har fått.

Kom på idén att testa en ny strategi med Alf och Theo gällande skällandet på alla ljud som kommer utifrån. Det är främst Theo som skäller så fort han hör en hund utanför lägenheten. På sommaren har vi ofta öppet vädringslucka eller balkongdörr så går en hund förbi och skäller så sätter båda igång.

På nätet och framför allt Youtube finns tydligen allt. Så letade upp en video med bara hundskall. Satte på den och klickade så fort de inte svarade på skallen. Belönade även all form av notis om ljuden utan att de svarade upp. Theo vänder huvudet t ex när det är små hundar som skäller - ett ljudare högre skall. De verkade inte reagera lika mycket på stora hundars skall. Så klickade hela frukosten och vips så höll de tyst. Tänkte att det kanske avdramatiserar och minskar triggern av skällande ljud.

När vi sen kom ut så passerade vi två skällande hundar - inte ett ljud! I eftermiddag satt en hund i bilen brevid på en parkering och skällde, inte ett ljud! Ha ha jag kanske har överlistat dom?

Alla sätt är bra utom dom dåliga tydligen. Hoppas det håller i sig. Fortfarande är hundmöten ett problem där framför allt Theo har börjat gå igång ordentligt. Nästan så han gör utfall. Men hoppas med denna träning att ljud och syn av hund inte ska bli lika triggnande. För egentligen vet han inte vad han skäller på. Som med allt annat. Det är Alf som har den verkliga osäkerheten vid hundmöten, Theo har bara "hakat på och förvärrat" så att säga. Snart ska vi hitta en bra strategi för hela kedja.

2015-08-21 Kursstart

Så hade vi äntligen kursstart för flockhanteringskursen, fortsättning. Så kul! Vi har fått läxor och ska filma oss själva och nu har vi även fått böcker att läsa! Kan det bli bättre? Tror inte det. Sätter i gång direkt.

Vi kommer få jobba mycket med oss själva, vårt kroppsspråk och självklart det svåraste - att kommunicera utan ord! Oj vad svårt men nyttigt. Jag älskar att utmana mig själv med det jag tycker är svårt.

Största skillnaden sen vi gick första kursen är nog att jag slutat tänka att alla hundar måste kunna hälsa på människor. Det måste man faktiskt inte. Dom visar att dom inte vill och faktiskt så är folk oförsämrat dåliga på att hälsa på hundar. Så jag har helt slutat bry mig, jag går bara ifrån, låter hundarna gå ifrån eller hälsa om dom vill. Men tvingar dom aldrig eller stannar kvar fast dom inte vill. Ibland måste man ju få prata med folk men jag låter dom gå ifrån, i fulla kopplets längd om dom vill. Kommenterar folk säger jag bara att dom inte vill hälsa.

Nu hoppas vi få ner Theos stress framför allt. För om inte Theo triggar så kan vi få bukt med Affes osäkerhet i vissa situationer. Alf behöver utrymme. Det blev tydligt idag. Mer utrymme. Låta han hantera situationen som han känner att han behöver.

Theo fick följa med på kursen. Han är lika pigg och glad trots blodig diarré i morse, ingen feber och dricker bra. Så troligtvis är det på väg att läka ut och det borde inte vara smittsamt eftersom Affe inte är d minsta sjuk. Vi höll oss på lite avstånd för säkerhets skull. Men tro inte att Theo fattat varför han hela tiden blir dålig i magen. På promenaden så försökte han tre gånger kaka äckliga grejer från backen! :(Ibland tänker jag tanken att man skulle ha munkorg på honom! För hans skull. Men för det mesta så går det ju bra. Man får vara uppmärksam bara.

2015-09-05 Att stå upp för det man tror på

Jag gillar att följa andra hundägare på Instagram och i bloggar. Jag blev blockerad av en Instagram användare nyligen för att jag ifrågasatte användandet av ett så kallat stackel (prong training collar). Förklarade att sådana var olagliga i vårt land pga. att de strider mot djurskyddslagar. Helst vill jag ju inte att människor ska använda sådana medeltida grejer för det är så orättvist mot hunden. Samtidigt måste jag acceptera att alla inte ser på hundträning som jag gör men jag blir så provocerad när man tycker att våld/tvång är en bra lösning. Människan har empati, det ingår i att vara människa att med vår intelligens faktiskt hitta andra sätt än att tvinga på någon vårt ledarskap. Störde mig lite på blockeringen men samtidigt så tänkte jag på ordspråket -

"Har du fiender? Bra. Det betyder att du någon gång i ditt liv stått upp för någonting"

- Winston Churchill

Så det känns bra att jag åtminstone inte bara lät det passera. Förhoppningsvis fick någon annan en tankeställare och kanske inte väljer sådana halsband. Fick faktiskt medhåll av många när jag ifrågasatte användandet av bur när hunden lämnades ensam. Känns skönt att andra också reagerar.

2015-09-23 Flockhantering 2 träff 2

I måndags var vi på kurstillfälle 2. Vi fick börja med att leka bara vi hundägare. Att gå en banan med "låtsashundar" och sedan gå samma bana med en människa med ögonbindel. Ja där ser man hur svårt kommunikation är och hur givet man tar det att hunden förstår allting och vad man vill. Alltid bra att påminnas om det.

Det roligaste var när vi sen fick ta in hundarna och gå banan. Sen gick fröken banan med hundarna. Så intressant att se när någon annan tränar med ens hundar. Såg direkt på Alf när han var ointresserad och vad som fick honom intresserad. Inte är det när man ropar på honom. Det är när man gör något mystiskt, hemligt, har något spännande som han inte får om han inte följer med. Då såg man hela Alfs kroppsspråk ändrades. Han viftade på svansen, öronen framåt, kroppen framåtlutad, koncentrerad på vad som ska hända.

Så fort Theo har uppfattat att det är nåt gott som vankas så följer han med. Tidvis skällande, så ska dämpa honom mer och göra Alf mer intresserad på promenaden. Ska verkligen försöka uppmuntra och utnyttja Theos intresse för att följa och vara med. När vi i slutet av kursen gick ut på en kortare promenad så var Alf och Theo nästan tysta! Inte ett ljud trots att det var bäcksvart ute (båda är ju gode mörkrädda och möta hundar i mörker är inte ok). De satt till och med tysta i bilen när andra hundar skällde. Dom gillar att gå kurs.

Vi konstaterade också hur rutinmässig man är, tar samma godis, går samma vägar, gör på samma sätt. Det viktiga är att variera och använda olika tekniker vid olika hundmöten/situationer beroende på vad som händer. Att ha flera verktyg, inte bara ett. Jag vet ju att Alf går på nosen men har varit för lat för att ta med gottaste godiset som luktar mest för det innebär ofta kladdiga fickor. Får skaffa nån burk eller tub av nåt slag. Ah, det är jobbigt att gå kurs. Intressant och nu har vi fått nya läxor! Dags att filma.

2015-10-06 Det är skillnad på muta och belöning

När man nämner att man jobbar med belöningsbaserad träning får man ofta höra att man "mutar" hunden till att göra saker. Hunden blir beroende av mutan för att utföra något. Brukar vara samma människor som vidhåller att "hunden ska veta sin plats" och "hunden ska göra det jag säger för att jag säger det". Ju mer jag läser och förstår om positiva, belöningsbaserade träningsmetoder så förstår jag att man behöver färre regler och ramar eftersom man har en relation med hunden. Man behöver inte tala om för hunden vad den får och inte får göra hela tiden. Det behövs helt enkelt inte för hunden försöker aldrig ta över eller dominera oss.

Så för att klargöra skillnaden mellan att muta hunden och att belöna hunden:

Muta = att visa en godbit/leksak/belöning och sedan be hunden göra nåt. Hunden kommer då inte tänka så mycket själv utan om mutan är tillräckligt hög så utförs beteendet. Man kan använda mutor för att starta/påbörja ett beteende men det ska vara högst kortvarigt.

Belöning = du ber hunden göra något, när den utfört beteendet får den en belöning. Detta träningssätt bygger på att hunden förstår att det alltid kommer en belöning efter utförandet och att belöningen kommer att vara tillräckligt intressant för att göra något. Vad som är tillräckligt intressant och "värt det" är olika i olika situationer, man får prova sig fram. Det innebär alltså att man byggt upp ett sätt att träna där hunden vet att det lönar sig att försöka lista ut vad människan vill.

Du skulle inte själv arbeta åt din arbetsgivare gratis, du förväntar dig en lön. Om du anstränger dig extra på jobbet så förväntar du dig din grundlön (som du vet kommer varje månad) men kanske även en bonus av något slag? En löneförhöjning. Så bör vi tänka med hundar också. I svårare situationer krävs det högre lön för utfört arbete.

2015-10-26 Sista träffen på Flockhanteringskursen del 2

Ja då hade vi vår sista träff på flockhanteringskurs fortsättning igår. Vi gjorde lite övningar utomhus, att med kroppsspråket få hundarna att gå bakom utan att träna förbi. Sen hundmöte i bäckmörker! Tänk att alla hundarna klarade det! Helt otroligt bra.

Är så glad för min tidiga födelsedagspresent av husse - en varseljacka! Knallgul med reflexer, såna som vägarbetare har på sig. Man syns bra.

Vi fick också prova dirigera fem dagishundar och frökens hund genom en slalombana. Mycket svårare fast ändå inte så stor skillnad. Det gäller bara att få med alla. Sen fick vi reflektera lite och fick även ett fint diplom och några personliga ord som var mycket fint.

Så kul att gå kurs för en sån duktig instruktör som man verkligen känner förtroende för. Vi skulle önska det kom en flockhanteringskurs - avancerad :-D

Så vad har jag fått med mig mest av under kursen:

- Prata mindre! (SILVERTEJP)
- Gör det inte för lätt och inte för svårt (en filmläxa som fick bra kritik av fröken som vi ska jobba vidare med)
- nyttiga övningar gällande mitt eget kroppsspråk (att vara mer medveten)
- Vänlig inbjudan! Oj så bra övning och vilket gensvar av Theo! Det ska vi använda istället för att tjata inkallning :-)
- Fortsätta ge Alf utrymme och Theo närmare vid hundmöten
- Dämpa Theo och ge Alf mer utrymme
- Att inte ta för givet att hundarna kan eller förstår allting utan instruktioner (en övning där vi fick leda varandra med ögonbindel runt en bana)
- Att vänlighet kommer längst
- Alla bra övningar i dom bra böckerna som ingick i kursen. Framför allt att tänka mycket på de lugnande signalerna som alla hundar har och använder sig av för att kommunicera med oss hela tiden och att lära sig använda dom för att lugna och få fokus på den riktiga uppgiften.
- Sluta dalta med Theos svammelskällande - visa godis och säga "se vad du missar". Han är ju smart och lär sig snabbt vad som lönar sig för att få bra betalt.

Jag fick beröm för att jag kan se de individuella behoven som mina hundar har, att de inte är på samma sätt eller behöver samma saker. Det tar jag också med mig. Sen alla fina kommentarer jag fått på mina filmläxor.

2015-11-1 Theo har blivit rädd för sin sele

Jag förstår ingenting men för någon vecka sedan började Theo backa när jag höll i hans sele. Vi har ju alltid haft sele på våra hundar, det första vi köpte när Theo kom till oss var en ny sele åt honom. Han har inte tidigare visat nåt obehag. Nu backar han några steg och sätter sig och vänder bort huvudet. Kommer jag närmare så går han undan mer och lägger sig. Jag har kollat att det inte finns något skav och försöker alltid kolla så jag inte klämmer hår eller hud när den spänns.

Vi har aldrig tvingat på hundarna selarna. Det finns inget tvång i vår hantering av dom. De kommer själva springande när man frågar "ska vi gå ut" (ja inte alf då om han inte vill gå ut men med lite lock och pock så kommer han). Sen tar vi fram selen och håller fram. Alf trär på sin själv, i stort sett. De lyfter själva på benet när man ska trä på den. Så förstår inte vad som kan ha hänt med Theo?!

Ska träna bort hans obehag med positiv förstärkning. Håller jag i halsbandet trär han på det själv fortfarande så vet inte vad som hänt med selen. När den väl är på och vi går ute verkar han inte bry sig om den. Han tycker inte om när kopplet blir sträckt, då blänger han på en (om han hoppar ner i diket och tycker att han ska fortsätta in i skogen och vi står kvar på vägen).

Vi har gått många hundkurser genom åren, matte har anordnat taxträffar och kurser, utbildningar och promenader genom Öntk. Bilden nedan är från en av taxträffarna där alla är välkomna, unga som gamla, nya som rutinerade, tävlande som sällskap. Alltid lika roligt att träffas och det har varit god stämning för jämnar! Ibland har vi turats om att ta med fika.

Alla som var med fick vara med och bestämma vad vi skulle göra på träffarna. Alla hjälptes åt att bära fram och ta bort hinder. Vi hjälpte varandra med träningen och lät hundarna fick träffas (de som ville) efteråt och umgås. Uppskattat på så många sätt. Det kom till ock med långväga gäster från både Piteå och Överkalix till en del träffar! Så många människor vi träffat och samarbetat med, så många nya vänner vi fått.

Det har varit roligt att det finns så många bra instruktörer som är utbildade enligt nya moderna metoder. Vi skulle aldrig ha känt oss hemma i gamla SBK...

Vi har hittat många olika lokaler där man kunnat hyra för hundträning. Det började Hundhuset som senare lades ner. Där gick vi våra första kurser och var med på småhundsträffar och rallyträningar. Sen startade Röger sitt dagis som också hade sin stora. Granne med henne fanns ännu en till hundhall som vi inte hyrt av. När Hundhuset lades ner startade några Forma hundcenter och flyttade ut till ett gammalt garage, där vi höll till mest på slutet.

De bästa kurserna var:

- Vardagslydnad
- Flockhantering 1 & 2
- Rallylydnad
- Klicker kurs
- Olika stretch/massage/balansbolls träning

2015-11-07 Att bidra

Idag hamnade vi i Missing Peoples sökning efter en försvunnen man. Han har varit borta i snart en vecka och att hitta honom vid liv är inte så troligt längre. Däremot vill man ju för de anhörigas skulle ge dom ett avslut. Så vi deltog och fick instruktioner om var vi skulle titta. När man ändå ska ut med hundarna och gå i skogen kan man ju även bidra till att leta. Om det vore min anhöriga skulle jag vara tacksam för alla som ville hjälpa till. Tyvärr hittade vi inga spår denna gång.

2015-11-08 Taxträff

Igår hade vi äntligen fått ihop till en taxträff. 9 glada hundar och tillhörande människor träffades för att prata utställningsträning samt umgås, fika och låta hundarna leka.

Theo har uppenbarligen lite svårt för att Alf leker med andra. Det är som att han tycker att Alf är hans kompis. Alf var äldst med sina 6 år. De flesta var valpar (5 månader) eller unghundar. Det gick jättebra och alla hundarna gick bra ihop. Två hundar fick vara i ett annat rum under leken då deras matte inte var säker på om det klarade av en sådan situation. Klokt då att avstå. Ingen hund ska komma till skada.

2015-11-22 Alfs veterinärbesök

I fredags tog vi oss till veterinären, även om svullnaden hade gått ner. Vi fick samma kirurg som opererade bort Alfs tumör förra gången. Det kändes tryggt. Han kom dessutom ihåg Alf och hur det såg ut då. Alf fick ok stämpel. Finns inget som tyder på att tumören kommit tillbaka. Analsäckarna såg också bra ut. Vi fick med oss kosttillskott med fibrer hem eftersom det troligtvis är fodret som gjort bajset för hårt som ställt till det för honom när han ska bajsa.

Så skönt att det inte var något annat! Veterinären sa att nu fick vi ge Alf en chans att vara hos veterinären utan att bråka så mycket med honom. Senaste tre gångerna han varit hos veterinär (med ½-1 års mellanrum) har vi lämnat honom för operation eller övervakning efter skador. Han skadade och var jättestressad i väntrummet. Tungan hängde ut och han vill gå ut hela tiden.

Theo satt och skällde på andra hundar men var lugn i övrigt. Slappnade av och la sig ner emellanåt. Det var en lättad Alf som fick följa med hem också. Fast jag sagt det åt honom hela tiden - Du ska följa med matte hem idag.

Efter all pers på djurkliniken så åkte vi och inhandlade lite grejer till den kommande rallykursen. Eftersom den är en heldag så ska man ha med sig en hundbur som hunden kan vila i mellan övningar. Vi har inte nån bur hemma så köpte en ny tygbur som går att fälla ihop. Tänkte då hinner dom vänja sig vid den.

Hann inte ens fälla upp buren så låg Theo där i och tuggade ben. Så mycket för att träna att vara trygg i buren. Han grävde sig in. Nu står den i alla fall i sovrummet så de kan gå in och ur, ingen dörr så klart. Då får den lite lukt hemifrån och vi ska lägga in Theos favoritfilt i den. Sen köpte vi även en ny rolig leksak som förhoppningsvis Theo inte kommer åt innan kursen. Ska fundera på vilket godis vi ska ha med. Mjukost? Mjuka bitar och hårda bitar.

2015-11-29 Rallykurs/träning med Theo

Igår var jag och Theo inbjudna av Svenska Lagotto Romagnolo klubben att delta på deras rallykurs/träning. I fem timmar fick vi göra övningar och träna in olika moment. Så kul att få ny inspiration. Förra grundkursen jag gick med Alf var för 4-5 år sen.

Stora problemet med Theo har varit att vi inte hittat ett lugn och en kommunikation. Han har varit stressad (glad) men det har inte gått att få kontakt. Jag var även tveksam till hur han skulle klara av att sitta i en bur stundvis då vi aldrig annars har bur hemma.

Theo skötte sig mycket bra! Han skällde ut hundarna precis när vi kom ute på parkeringen. Men snabbt så lugnade han sig. Jag körde lite skvaller med avstånd.

Inne i lokalen var han i stort sett tyst! Vilken skillnad. Dofterna tog över ibland men för det mesta så gick han riktigt fint. Han var med och han lyssnade mycket bättre. Han protesterade inte heller mot att vara i buren. Där tog han det lugnt och la sig till rätta.

Vi fick träna på att externbelöna - vilket vi tar med oss hem i träningen med Alf! Vi fick även gå rallybana med förbundna ögon och leda någon med förbundna ögon. Mycket nyttigt. Sen fick vi gå en bana med hundarna där vi skulle ha munnen full i skumtomtar (för att inte prata) och samtidigt dansa till musiken.

Sen blev det en inofficiell tävling, men vi fick fortfarande ge godis på banan. Theo fick pris och vann för att han var så duktig! Hade jag aldrig kunnat tro! Lilleman kan han också.

Theo fick prova bollhavet efteråt. Det var inte så intressant men när matte la godis i badet då blev det fart på honom. Theo är så rolig när han vill testa nya saker. Han är så orädd!

Stolta är vi och fina nya vänner har vi träffat. En riktigt rolig dag. Trötta och nöjda åkte vi hemåt.

Husse och Alf hade sovit i soffan medan vi var på kurs. Alf hade inte ens brytt sig om att gå ut, det var för dåligt väder.

Idag har vi varit på julmarknad och köpt lite julklappar. Snön den saknas fortfarande och husbygget stöter bara på nya förseningar hela tiden. Vi skulle ha flyttat in den 19/11 enligt kontraktet men det är inte ens nära klart. Vi saknar husstommarna...

2015-12-17 Vad kan man göra med en tax?

Oavsett varför du skaffat en tax (sällskap, jakt eller träningskompis) så finns det massor av saker man kan göra med en tax förutom rasklubbens fyra "ben" - utställning, drev, gryt och viltspår. Jag tycker taxen är en allroundhund. Den fungerar mycket bra till många olika aktiviteter. Och tro det eller ej, de är smarta och lättlärd!

Ofta får man höra och läsa om hur envis, tjurig och egensinnig taxen är. Om hur svåra de är att dressera. Jag håller inte med. Det sitter hos ägaren. Det är jag övertygad om. Det gäller att hitta rätt "Lön" för arbetet. Inte muta, belöna. Det är en stor skillnad. Något jag skrivit om i tidigare inlägg. Läs mer här.

Alf och Theo är två helt olika individer, både temperament, sätt och personlighet. Den ena lugn och eftertänksam, den andra vild och ivrig. Men båda har något gemensamt - att dom älskar att lära sig nya saker. De verkligen söker kontakt och hoppas på att vi tillsammans ska hitta på något. För det är ju det all dressyr handlar om. Att göra tillsammans. Inte envägskommunikation - hunden ska blint lyda föraren. Utan om samarbete, glädje och skratt.

Rallylydnad

En utmärkt aktivitet att utöva tillsammans med sin hund, oavsett om man avser att tävla eller bara ha kul. Föraren och hunden ska tillsammans gå en bana där föraren är "vägvisare". Skyltarna talar om vad som ska utföras. Det är lätt att göra hemma på gården och man får en följsamhet som fungerar väl i vardagen också. Jag skulle förespråka att man går en kurs om man är helt novis inom området eftersom det är viktigt med grundförutsättningarna i inläringen - aldrig bestraffa (träningstillfällen får inte uppfattas som något negativt för hunden), uppmuntra, lägga lagom svårighetsgrad och utmana i rätt tid.

Nosework

En kanske ännu mer utmärkt aktivitet för just taxar som ofta älskar att arbeta med sitt luktsinne. Hunden ska söka en specifik doft, som i specialsök. Hunden ska kunna söka igenom ett rum, en bil, ett område utomhus eller en bana. Hunden ska markera doften åt sin ägare. Inte särskilt svårt att göra eller tidskrävande. Hunden blir trött efter bara några minuters sökande. Mycket beröm och uppmuntrande under träning. Av nosework får man en trött och nöjd hund. Hundens "arbetssinne" får gå på högvarv.

Dogparkour

Här ska hunden träna balans, styrka, kroppskontroll, impuls kontroll och mod. Att krypa under, hoppa över, studsas på, gå längs efter, vara högt som lågt ger en stark och stabil hund även i andra sammanhang. Kan tänka mig att just jakthundar skulle ha stor nytta av denna typ av lekträning. Man tar det man hittar. Detta kan vara en krävande aktivitet och man måste börja försiktigt tills hunden vänjer sig och bygger styrka och stabilitet i kroppen innan man går på de svårare momenten. Men även en tax kan imponera i höjd hopp, längd hopp eller balansakter ;-)

Doggy-pilates

Pilatesboll och hund. Bygger styrka, stabilitet och balans. Jag skulle verkligen rekommendera en kurs eller kontakt med en sjukgymnast eller liknande innan man börjar då det kan vara mycket krävande att träna på detta sätt. Dock bygger hunden snabbt nya muskler och balansen blir stabilare. Hunden brukar sedan bli modigare eftersom den känner större kroppskontroll. Finns säkert bra övningar för rehabilitering efter olika skador men då ska man få råd av professionella innan man börjar.

Agility

En sport vi inte provat mer än på lek men det är en mer fysiskt krävande sport. Hunden får träna upp impulskontroll, kroppskontroll, kondition och styrka. Fartfyllt roligt och uppfriskande. Kan bli ett rejält träningspass när hunden är i tävlingskondition. Att tänka på är att börja på rätt nivå och bygga upp hunden, inte springa banor fram och tillbaka med en otränad, skadad, ung eller gammal hund. Här gäller det att sakta bygga upp en frisk och stark hund. Lite av en tekniksport har jag förstått av de som tävlar. Det är inte bara att springa och hoppa, det gäller att ta rätt på kontaktfält och annat.

Förutom det vardagliga man kan göra med sin hund som att simma, cykla, gömma godis och gå skogspromenader så finns det många hundsporter som man definitivt inte ska tveka att delta i "bara för att man har en tax".

Taxen är en supertrevlig och aktiv hund. Ju mer aktiverad desto mindre problembeteenden hemma. Nöjd hund lika med glad hund. Jag hoppas verkligen se fler taxar som får chansen att visa sina styrkor i nya aktiviteter. De är helt klart mer värda än "promenadlimpor".

Tänk säkerhet först! Var alltid nära hunden i början, stå tätt intill om hunden är på höjder, ha sele och inte halsband för att kunna fånga upp, hålla i och stötta. Gå inte för fort fram och låt inte hunden bli för övermodig.

Lycka till!

2016-01-02 Hundträningens nyårslöfte

Jag anser att människan idag har tillgång till ny kunskap om hur inlärning och psykologi fungerar att det är rent av oetiskt att använda metoder som vissa TV kändisar använder sig av. Vi vet bättre. Vi kan göra bättre.

Jag anser att positiv förstärkning är det enda etiska sättet att träna hund. Lyckas man inte beror det på människan, inte hunden eller metoden. Timing är svårt när det gäller belöning.

Håller man sitt sinne öppet och om man ödmjuk inför att man själv alltid kan lära sig att bli bättre och inte skylla på hunden kommer man långt.

Jag är inte perfekt, jag har svårt att göra rätt ibland men jag lär mig, jag är nyfiken och jag blir bättre och bättre för varje dag. Mitt mål är att aldrig använda någon form av tvång, skrämsel, smärta eller obehag mot mina hundar. Inte ens med rösten. För jag vet bättre.

2016-01-10 Ny taxträff

Idag hade vi ny taxträff med ett tiotal hundar. Ny lokal denna gång men väldigt fin och det fanns ju hur mycket roliga saker som helst att låna. Vi hade tema "hinderbana/agility" där vi tränade balans, smidighet och självförtroende.

De flesta hundar tyckte bollhavet var lite läskigt men med godismotivation och lite tålamod så vågade alla prova söka godis bland bollarna. Theo och Alf dök nästan i.

Husse fick nog en ny kompis som heter Lilleman (fast han var en av de största taxarna på plats). Så vacker.

Theo snarkade högt i bilen på väg hem. Inget bus med hundar idag utan en trevlig träningsstund där alla hundar höll sig på var sin "station". Vi hade hinder att hoppa över, balansera på, kliva över, springa genom och snurra runt. Sen hade vi lite rörliga föremål och en pilatesboll. Theo trivs inte med andra hundar som leker så vi hoppade över det idag.

Jag provade även ha Alf lös när vi hoppade genom ett däck och det gick bra trots störningen av andra hundar runt omkring. Kanske snart dags att våga sig på fortsättningsklass i rallylydnad.

Mina reflektioner över dagen:

- Mer utrymme ger lugnare hundar.
- Tålmod hos ägare är a och o och vi människor har ofta lite bråttom att hjälpa.
- Att låta hunden själv klura ut, ta mod till sig eller fundera på nästa steg leder oftare till en nöjdare men tröttare hund.
- Trötta hundar behöver ofta mer utrymme, en stund att få vara själv
- Godis is the shit. Men ju svårare övning desto godare godis krävs
- Sele är bra när man tränar balans. Nått att hålla i som inte belastar nacken (vi har ju nästan alltid bara sele men på vintern med täcke som inte har hål för sele så har vi haft halsband).

2016-01-27 Akutambulans mitt i natten

Vilken natt! Har lämnat Theo på djursjukhuset. Han skulle hoppa ur sängen (fast vi har trappsteg så använder han dom inte). Jag hörde en duns å såg Theo ligga orörlig med bakbenen ut åt sidan. När jag tog mig fram till honom så skakade han som i kramper å rörde inte bakbenen. Jag ringde jourveterinär direkt å dom sa att vi skulle komma in. 8 mil enkel resa. In med hunden i bilen å köra! När jag kom fram så rörde han bakbenen och kunde stödja på dom. Han har ont på två ställen i ryggen å är svagare i vänster ben. Han ska nu ligga inne så dom får övervaka och smärtlindrande honom. Vi får mer info imorgon. Det var dock gott tecken att han kunde stå och han har känsel i bakbenen.

Veterinären trodde att han skakade så pga rädsla/chock också. Han skrek aldrig till men stackarn hade så ont. Theo är ju mer vild än tam. Han är övermodig och hoppar gärna upp på högsta stenen ute. Han kan kasta sig ut från sängen eller soffan trots att det finns trappsteg. Har bara väntat på att nåt ska hända.

Jag tror han hoppade ut från sängen och landade med framtassarna på mattan som gled iväg. I bästa fall har han fått rejäla sträckningar. I värsta fall diskbråck eller skelettskador. De ska ringa från djursjukhuset idag och eventuellt görs en skelettröntgen idag.

Håller alla tummar att allt går bra! Bli frisk snart, vi saknar dig Theo.

Theo på väg hem

Äntligen har dom ringt. Theo är bättre idag, reagerar inte lika starkt över ryggen men de kan inte utesluta diskbråck. Han går för egen maskin just nu. De ser inte behov av att göra skelettröntgen då det oftast inte visar hela bilden och dessutom måste han sövas, vilket skulle kunna förvärra ett ev diskbråck.

Han får komma hem med vila som rekommendation och endast rastning. Han får så klart inte busa, leka eller hoppa på möblerna. Vi har ordnat så att svärföräldrarna åker och hämtar honom då dom är hemma hela dagarna med honom. Bäst att han inte är med Alf så han får för sig att busa. Veterinären sa att de hörde ett knastrande ljud från bakknät och trodde det kan vara att knäskålen rör på sig. Han har aldrig hoppat på tre ben när vi gått på promenader men han galopperar alltid. Vi ska på återbesök om två veckor och sedan börjar sjukgymnastik. Nu ska vi se över hemma hur vi kan förbättra så de inte ska hoppa på möblerna. Känns dock svårt, jag kan inte ha dom instängda för att dom inte ska fara upp i soffan eller sängen. Vi har ju satt trappor vid sängarna men Theo kan ju hoppa över den bänken trots att den går efter hela fotändan på sängen. Hoppas hoppas han blir helt återställd och inget har gått sönder.

2016-02-07 Uppdateringar om Theo

Ja det har inte blivit några inlägg sedan Theos olycka. Anledningen är att vi har varit utomlands en vecka på Gran Canaria. Theo har bott med Alf hos svärföräldrarna och det har gått bra. Svärfar har sovit med Theo på golvet. Theo har fått smärstillande, metacam, i 10 dagar. Idag är första dagen utan medicin. Vi har fått rapport att de första dagarna var Theo mer orörlig, gick lite konstigt och ville inte röra på sig. Efter ca en vecka var han tillbaka till sitt vanliga jag - mer vild än tam. Nu är det svårt att hålla honom i stillhet. Han kan gå lite konstigt med ena benet tycker jag, som någon utåtvridande rörelse, men i övrigt är han högenenergisk. Han sover i buren på natten för att säkerställa att inga fler olyckor händer. Han verkar helt ok med det. Han gillar sin bur som vi har som dagbädd åt honom.

Theo har fått vara ute och gå korta kissrundor. Nu när det är mer mjuk snö så har vi haft honom lös på gården efter att vi skottat. Då är det packad plan snö och så får han lukta av sig lite. Dock har han redan sprungit lite och hoppat ut i djupsnön. Han verkar dock inte särskilt påverkad av det. Han gjorde en rush med Alf också innan vi han få stopp på dom. Han har även smitit upp i soffan utan problem, och ner igen.

Han sträcker på sig, ligger på rygg om man kliar honom och verkar allmänt ok. Det känns skönt. Jag vill dock fortsätta ta det lugnt med honom så det inte är någon skada som han kan dra upp. Diskbråck är jag nu tveksam till, även om vi inte utesluter någonting. Han fick antagligen en ordentlig sträckning eller en rejäl smäll när han damp i golvet. Kramperna kan, som veterinären sa, vara av chocken han fick.

Nu har jag också känt det knastrande knäet när jag lyfte upp honom. Det känns lite löst om man så säger. Så hoppas sjukgymnasten kan tipsa om bra övningar för detta så man minskar risken för problem.

Någon som varit med hund till kiropraktor? Har fått tips om en kiropraktor som jobbar med hundar, inte allt för långt härifrån. Denne påstås vara ytterst försiktig och mycket duktig. Veterinärer brukar dock generellt vara negativt inställda till kiropraktor, lite som läkare. Har fått höra om flertalet, fem hundar, som blivit "botade" av kiropraktorn då veterinärerna inte kunnat göra mer. Denne ska även vara duktig på att avgöra om det är något han kan göra eller om det är något som absolut inte ska manipuleras. Självt har jag ju varit till kiropraktor och jag litar fullt på deras kunskap och deras inställning till kroppens helhetsfunktion, framförallt när det kommer till rörelse. Har själv gått hos sjukgymnast i flera år men aldrig blivit bättre i nacke och axlar. Sjukgymnaster har alltid sagt att jag har full rörlighet. När jag kom till kiropraktorn sa hon att "ja det beror på vad man menar med full rörlighet. Om jag frågar kan du titta åt höger/vänster eller om jag frågar hur mycket kan du titta höger/vänster". När hon hade knäckt till mig så mådde jag mycket bättre. Tänkte att om Theo nu inte har diskbråck så kanske smällen gjort honom lite sne. Kanske kan en kiropraktor hjälpa?

Tack till alla värmande ord och kramar från alla er, även vi som aldrig träffat varandra. Det har betydelse och det värmer. Finns inget värre än när ens bästa vän har ont men inte kan säga hur det är. Att veta att folk bryr sig och tänker på en värmer.

Ja Theo tax är mer vild än tam. Det är svårt att hålla honom mer i stillhet. Som mamma sa, han blir mer studsigt och hoppigt ju längre han ska vila vilket ökar risken att han far å hoppar i möbler eller hoppar mot oss och faller. Nu verkar han inte ha ont någonstans i alla fall. Jag försöker massera och stryka på honom och han reagerar ingenting. Det som oroar mig just nu är det knastrande bakknä som veterinären uppmärksammade oss på.

Han galopperar ju hela tiden ute, även när man går sakta. Han springer och busar utan problem så verkar inte ha ont, men något kanske är knasigt?

Vi kan inte ha honom stilla hela tiden, han håller på krypa ur skinnet. Så nu får han gå korta promenader och så får de gå lösa och springa på plant underlag på gården när vi har skottat. Vi har gångar som de kan springa i men Theo vill gärna ut i snön och hoppa! De får inte busa med varandra eller brottas. Han har hela tiden tacksäkerhet på sig enligt veterinärens order. Från +5 grader och ner ska han ha tacksäkerhet på ryggen.

Vi har fått tid på onsdag till veterinären för återbesök. Sen ska han till sjukgymnasten veckan efter. Hoppas de kan reda ut mer om hans bakben. Sen blir det rehabträning för hela slanten. Tur Theo har sån livsglädje. Han är verkligen en liten solstråle.

2016-03-25 När hunden blir äldre

Ja det är ju bara inse att Alf fyller 7 år i sommar. Inte för att han känns gammal, mer än att han blivit ljusare i ansiktet men ändå äldre. Det är säkert väldigt individuellt när och på vilket sätt hunden "blir gammal", när man märker det så att säga. Jag har alltid tänkt att hålla hunden god kondition och ge hunden bra foder är den bästa grunden. Att aktivera efter ålder och förmåga. Men vad behöver den äldre hunden?

Agria har en artikel om den äldre hunden. Även Hundsport har en bra tänkvärd artikel som jag så väl känner igen mig i, med snö och halka som gör promenaderna korta och lite för mycket mat för både två- och fyrbenta. Veterinären förklarar vad som händer i kroppen. Det viktigaste är att inte glömma bort sin gamla hund.

"Glöm inte bort din trogne kamrat de sista åren! Bara för att den inte längre orkar träna långa pass på brukshundklubben eller hänga med på fjällvandringen eller jakten, betyder de inte att hunden vill ligga hemma på soffan och sova bort 22 timmar av dygnets 24. En gammal hund blir lätt passiv om inte du som ägare gör den till en aktiv del i ditt liv. Risken för att hunden ska bli senil ökar också om den är passiv. En senil hund reagerar ofta långsamt, blir inåtvänd och gör tokiga saker som de aldrig gjort förut".

Så sant. Hoppas och tror att människor värderar sina familjemedlemmar högt hela livet och att ta hand om sin gamla hund är en skyldighet man har som ägare.

Agria listar följande saker:

"Gör saker tillsammans

Det finns många saker ni kan göra tillsammans trots att inte hunden längre orkar gå så långt. Ta med hunden när du åker hem till vänner eller bara ska ut på en kortare biltur. En äldre hund är ofta lugnare och är inte svår att ha med sig och ett avbrott från de vanliga rutinerna hemma kan vara en stor belöning för din hund.

Syn och hörsel försämras

Med åldern försämras också syn och hörsel precis som på människor. Om din hund börjar höra sämre så använd ditt kroppsspråk för att få hunden att förstå vad du vill. Var övertydlig och bli inte arg för att hunden inte förstår vad du säger, det är en omställning även för hunden. Om hunden börjar se dåligt bör man inte möblera om hemma och ändra inte promenadvägen. En gammal hund får ofta lite sämre blodcirkulation och fryser därmed lättare. Då kan hunden behöva ett tacksäkerhet när ni går ut och en varm gosig filt att ligga på när den ska sova.

En fet hund mår inte bra

En hund som inte är riktigt i toppform har ofta ett behov av att känna sig trygg och vill inte gärna bli lämnad ensam. Skäm gärna bort din äldre hund med många mysstunder och extra godbitar. Ha dock hundens bästa för ögonen när du ger den extra mat och godis för en fet hund är inte en välmående hund. När hunden blir äldre kan det vara bra att besöka veterinären för en seniorkontroll. Om hunden till exempel skulle bli stel, mager av, sluta äta, bli hungrigare än vanligt, bli matt i pälsen eller bli orkeslös ska du definitivt beställa tid hos veterinären för att utesluta sjukdom och spara hunden onödigt lidande.

Ett lyckligt slut

Att en gammal hund blir lite stel och skraltig är inget ovanligt men det finns en hel del saker som du som ägare kan göra för att ge hunden ett behagligt och lyckligt liv de sista åren. Om hunden till exempel får ont i lederna finns idag bra mediciner för att lindra smärtan. Var uppmärksam på när hunden inte längre orkar, när den inte längre vill och när den inte längre kan".

Alf är våran första hund och våran första hund som blir äldre. Alf känns inte gammal och jag hoppas att han kommer kännas ung och pigg i många år till. Men alla hundar åldras. Det jag börjat fundera mer över är foder. Behöver en äldre hund äta seniorfoder? Och i så fall från när? Jag märker att Alf fått hårdare klor med åren och att han gillar att bara ligga och vara mer än förut, bäst i solen så klart. Men han springer och busar som en valp ibland, han följer med på timmespromenader utan problem, men kyla och halka eller regn gillar han inte.

Och det här med olika raser och livslängd. Tänk att en del raser blir gamla redan vid 5-6 års ålder medan taxar kan nå 12-16 år i normalfallet och även upp till 20 års ålder med riktigt bra gener. Fick se en så underbar bild på två taxar som firade sina 18 års dagar samtidigt! Wow! Tänk att få ha sin kompis så länge. Jag hoppas Alf och Theo har goda gener och lever länge.

2016-04-21 Frustration och vardagslunk

Jag har så många saker jag vill träna och göra med Alf och Theo. Har mål, vill prova på, göra mer av. Men på grund av detta jäkla hus som aldrig kommer upp så lever vi i ett vacuum. Det är svårt att planera, träna, ta fram grejer (eftersom det mesta är nedpackat).

Bara vardagslunk. Bara promenader. Längtar till snön försvinner så vi kan gå i skogen åtminstone och träna inkallning med visselpipa. Kanske kan vi lägga spår också. Man har planerat, längtat och väntat på detta hus. Nu har bygget stått stilla i sex månader. Ingenting händer, allting måste planeras om, vänta på besked, nya offerter, nya beslut, diskussioner och förhandlingar. Jag vill bara ha vårt hus! Nu! Vi ska ju sätta gräsmatta och staket så hundarna får en egen gård att vakta. Frustrationen är total. Vi skulle ha flyttat in i november 2015. Tar gärna emot enkla, roliga aktiviteter man kan göra med små medel.

2016-05-15 Lära gamla hundar sitta i fyra steg

Fördomar om taxar lever kvar upplever jag. Föreställningen om att den envisa, tjuriga, jakthunden inte kan lära sig lydnad, trick eller "vanligt hyfs". De är egensinniga, svårövertalade och självständiga.

Allt ovan stämmer väl in på taxen, även mina egna. Men det har inget med själva inläringen att göra. Taxen är mycket intelligent. Så klart måste den vara det, och ha goda kunskaper i hur man löser problem. Annars skulle den inte vara sådan god spår-, drev- eller grythund. Just dessa egenskaper gör den till en utmärkt elev!

Alla kan lära sig. Så väl en hundägare utan tidigare erfarenhet av lydnadsträning eller trick, gammal eller ung. Alf är min första hund, jag kunde absolut ingenting om hundar eller hundträning när vi skaffade Alf. Hade inte växt upp med hundar heller pga allergi i familjen. Även gamla hundar kan lära sig sitta. Även taxar kan lära sig lydnad, trick eller nya beteenden. Det jag beskriver som "trick" nedan kan översättas med vilket beteende som helst - lära hunden att inte dra i kopplet, vänta på sin mat osv.

Taxen kan så mycket mer och mår framför allt mycket bättre om den får använda sin hjärna. Men för att inte göra ämnet för komplicerat eller långrandigt så ska jag försöka förenkla så mycket som möjligt. Detta har funkat för mig.

Om du fokuserar på dessa fyra punkter kommer du nog långt. Jag har brytit ner min träning till dessa punkter. Då behöver jag inte överanalysera, slås ned av nederlag eller tappa tron på att det kan gå för att det blir för krångligt.

1.Tålmod

I all inläring (människa som djur) krävs tålmod. Med en tax, kanske lite mer tålmod. Men lugn. Taxen kan lära sig, du behöver bara ge den rätt förutsättningar. Se till att aldrig träna när du är trött, leds, arg, upprörd, stressad osv. Skapa förutsättningar för positiv inläring med din hund genom att skapa trygghet och lugn. Under träningspassen får inget negativt (ur hundens synvinkel) hända. Här ska bara roliga saker ske! Då vill man gärna vara med igen.

I stället för att bli irriterad på hunden tänk att hunden gör inget för att jävlas, om den inte gör "rätt" så har den inte förstått, du har gjort det för svårt. Backa och gör om, men bryt ner momentet. Bli inte arg på hunden. Hunden försöker säkert göra sitt bästa för att vara dig till lags, du är ju källan till belöning.

I stället för att bli irriterad på din hund, bli nyfiken! Varför gjorden så? Vad missade du? Kan du använda det till något annat?

I stället för att bli irriterad på din hund, lek med hunden. Gör träningstillfällena till en lek. Variera nya trick med lek och bus. Man kan busa med hunden för att sedan ta leksaken och säga "sitt". Direkt hunden satt sig så belönar man med ny lek.

2.Positiv förstärkning

Att ha rätt "lön" för jobbet. Vad gillar din hund bäst? Vad gillar den näst bäst? Ta reda på vilka saker din hund värderar "högt", "lågt" eller "mitemellan". Ju svårare moment eller situation hunden ska träna i desto högre lön. Se glädjen i din hund när den får rätt lön för rätt jobb. Lönen är olika för olika individer, en del nöjer sig med muntligt beröm, andra leksaker och några endast godis. Variera! Förstärk de beteenden du vill att hunden ska fortsätta med. Varför använda rädsla och skrämsel i träningen när du istället kan använda ömsesidig respekt och samarbete? Istället för att bråka med din hund så kan du fråga snällt, markera rätt beteende och belöna detta.

Låt din hund se att du har en belöning, visa leksaken i fickan litegrann, retas med hunden, låt den lukta på handen som du håller godisen i. Gör den nyfiken på vad du har för spännande. Hunden kommer troligtvis bli lite mer benägen att vara dig till lags om den på förhand vet att du har något roligt. Ok att kalla det muta men första gången måste hunden förstå att den får ut något av att samarbeta med dig - något den själv vill ha. Det ökar motivationen. När du sedan tränar regelbundet med din hund kommer den att förstå att varje pass innebär något skoj, då behöver du inte längre visa belöningen, hunden vet redan att du har något skoj och motivationen finns redan där. Sök aktivt efter beteenden att belöna.

Ju mer du belönar desto lättare lär sig hunden. Nej, du behöver inte ge hunden 100 godbitar varje träningspass eller varje gång den sätter sig utan att ni tränar. Det handlar inte om det. Men i träningssituationen ska belöningarna hagla, det underlättar och motiverar.

3. Gör det inte svårare än vad det är

Även om du aldrig tränat en hund att göra något ska kan du få din hund att göra precis det du önskar. Även om din hund är 10 år gammal och aldrig har lärt sig "sitt" så kan den också lära sig detta.

Ni måste bara börja i rätt ordning. För svåra saker kommer bara göra dig och hunden frustrerade. Börja superenkelt.

Sitt, ligg, tass brukar väl räknas som de enklaste sakerna att lära sin hund. Sitt - hunden framför dig, håll belöningen i din hand, för handen över hundens huvud tills den backar och sätter sig ner. Håller du för högt upp finns risk att hunden bara backar, stå kvar och locka fram hunden igen. Om du håller för långt ner kanske hunden försöker hoppa och ta den, låt den, så fort rumpen landar i backen så ge belöningen och tjoa glatt! Spelar ingen roll HUR hunden satte sig, den SATTE sig. Sen kan man träna bort sidobeteenden som att hoppa innan man sätter sig, när hunden förstått att själva sättandet ger belöningen.

Träna i korta pass. Du behöver inte planera en hel timmes träningspass. Det räcker med 5 minuter. Jag kör alltid korta pass. Ibland bara 4-5 repetitioner med lite godis. Det tar max 1 minut. Gå tillbaka. Har hunden lärt sig ett trick, låt den börja med detta trick och avsluta med detta så den alltid får känna sig duktig och får belöning. Mina älskar "pang" tricket - eller spela död. Då brukar jag alltid avsluta med detta trick för det kan dom med säkerhet. Jag vet att jag kommer att belöna dom med det tricket.

Dela upp tricken. Pang/spela död är ett bra exempel. Kan hunden ligg, så belöna så fort den lägger sig, och visa sedan att den ska lägga sig på sidan. Vi lärde in det genom att föra handen nära hundens huvud över huvudet när den låg ner. Så hunden lägger sig - belöning - handen över huvudet - hunden följer handen med blicken - belöning - hunden kanske rullar runt - belöning. Även om hunden inte ska rulla ett helt varv så belönade vi detta i början för att hunden skulle förstå att tricket bestod i mer än bara "ligg" som belönades i början. Belöna även "halvvägs" så att säga. Alla steg som hunden tar som närmar sig slutresultatet ska belönas.

Vänta ut hunden. Låt den tänka och fundera. Den kanske inte sätter sig med handen ovanför huvudet utan fortsätter hoppa. Låt den, ha kvar handen över huvudet tills hunden till slut sätter sig för att fundera vad du vill. Då ska du snabbt belöna! Tjata inte. Vänta ut.

4. Var nyfiken

Sök nya vägar. Om hunden inte lärde sig på ett sätt, finns det andra sätt? Kan du göra samma övning men på något nytt sätt? Kan du variera belöningarna, kan du hitta nya belöningar? Nya träningskompisar? Våga vara nyfiken. Hitta roliga, enkla övningar på Youtube. Enkelt googla på dog trick eller hundtrick osv.

2016-06-01 Kollar upp Theo

Sen Theo kom till oss för snart tre år sen (han var då 8 månader) så har jag upplevt att han andas häftigare än Alf. Han tar fler andetag och andas mer ljudligt, även i vila. Eftersom han inte har verkat må dåligt av det utan varit väldigt aktiv och pigg, ätit och druckit bra osv så har jag inte funderat desto mer på det. Men nu ska jag kolla upp det. Ska mäta hans andning och puls varje dag i några dagar och se vad det ger.

Igår låg han på 32 andetag/minut i vila. Det var dock varmt och han flämtade nästan hela dagen. Så får se om det hade något med värmen att göra.

Ska kolla pulsen också. En frisk hund ska ligga på mellan 10-30 andetag/minut och pulsen 80-120 slag/minut enligt Fjällveterinären.

"Andningen kontrollerar du genom att titta på hundens buk. Tar hunden korta, tunga andetag eller andas den med öppen mun. Normal andning för en hund i vila är ca 10-30 andetag i minuten.

Hundens puls hittar du lättast om du känner med handen på insidan av ljumsken/låret. Sätt fingrarna högt upp på insidan av låret/ljumsken, nära hundens benfäste. Flytta fingrarna tills du hittar pulsen. Normal puls för en hund är 80-120 slag per minut".

Sådant kan ju vara bra att ha koll på. Skulle det visa nåt avvikande kommer jag låta en veterinär titta på det. Funderar på att skaffa en sån där adaptil-grej. Någon som provat?

I natt har det åskat. Vid 3-tiden small det till ordentligt. Tog upp Theo i sängen då för han tycker inte om åska. Theo har sovit oroligt i natt. Vankat och vandrat. Nu är vi ju på en helt ny plats igen men samtidigt så tror jag dom har det bättre nu för de kan vara ute i stugan med svärföräldrarna hela dagarna när vi jobbar. Det är ju deras favoritplats! Han kan bada och sola och jaga ekorrar.

2016-06-16 Att se framåt

Nedräkningen inför semestern. Bara tre veckor semester i år men den är välbehövlig och kommer spenderas ute i stugor och i badtunnor förhoppningsvis. Allt beror väl på vädret och värmen. Hittills har det varit några varma dagar men mest kyliga vindar.

En kortare resa till Oslo ska vi också hinna med. Efter att vår husaffär nu varit i media har vi fått nya förutsättningar som känns jättebra! Det finns omtänksamma vänliga människor som ställer upp när man är i mest behov av det. Stort som smått. Det kommer vi vara väldigt tacksamma för! Så nu ser vi framåt och hoppas huset kommer upp enligt den nya tidsplanen som är april 2017. För första gången på ca ett års tid börjar vi se en ljusning, få hoppet tillbaka och kraften att kämpa vidare.

Hundarna längtar säkert också till sin egen tomt, egen gräsmatta, mer frihet och större ytor. Dom vet bara inte om det än. Vi åker ju ut till tomten lite då och då, kollar runt, plockar lite, skottar lite och hundarna är ju med. Så kanske börjar dom förstå senare när huset kommer att vi är där av en anledning.

2016-07-07 Handledning i Do As I Do träning

Idag fick jag tillfälle att träffa en kurskamrat som kan Do As I Do. Fick lite hjälp att börja och läsa av var belöningen ska komma samt att utmana mer. Jättekul träning där hunden ska härma det du gör. Vi valde idag en bjällra (som var ny för det har vi inte tränat på), en pall och en boll. Måste skaffa en sådan elefantboll. Theo är snabb i vändningarna och Alf behöver lite mer vägledning.

2016-08-13 När dom inte kan tala

Igår skrämde Theo oss rejält. Han har varit lite stelare i bakdelen sista veckan så vi har masserat och han har fått lite mer vila. Inga långa promenader eller simpass. Så igår kväll tog vi ut hundarna för en kvällspink. På väg hem stannar Theo, sätter sig och lyfter upp vänster bakben och gnager på tassens. Jag trodde han trampade på nåt (men han skrek inte till) så kollade tassens men såg inget. Försökte få honom att gå men hans stod på tre ben och höll upp vänster bak krampaktigt. Bar hem honom och klämde och kände igenom honom.

Ingen reaktion, svullnad eller sår/blod/bett kunde vi hitta. Han verkade i övrigt lugn och andades lugnt men vägrade sätta ner benet när vi ställde honom på golvet.

Tog beslutet att ringa och rådfråga veterinär även om det var fredag kväll. Vi resonerade men kom fram till att eftersom han inte verkade ha ont (ögonen såg lugna ut och han andades lugnt och låg still när vi klämde, inte som den gången han föll ur sängen då man såg paniken i ögonen) och inte reagerade med nån smärta. Vi klämde igenom höften och knäskålen och alla lederna men ingenting. Så rådet var att avvakta. Skulle det bli sämre eller han vägrade stå på benet efter ett tag så skulle vi åka in.

Vi masserade honom ett bra tag och lät honom ligga stilla i sängen. Han började snarka. Det verkade som att bakbenets lårmuskel krampade, små ryckiga rörelser som man kände om man höll fingrarna mot. Han höll upp benet fast han låg på sidan. Men så efter ett tag provade vi igen att sätta ner honom och då gick han på alla ben utan att halta.

Senare på kvällen fick han en liten värmedyna (en påse fylld med ljummet vatten inlindad i en t-shirt) mot ryggen och bakbenet. Tänkte att det kan hjälpa honom slappna av.

Tänk om dom ändå kunde prata!

Idag har han varit som vanligt men vi håller honom lite i stillhet. Har tränat lite trick för att han ska hålla sig lite lugn. Bli bra nu Theo! ♥

Man ska inte jämföra diskbräck hos hund med människa men jag kan inte låta bli att se likheterna med mitt eget diskbräck. Han har i stort sett exakt samma symtom som jag har haft (om det nu var muskelkramp igår). Jag har till och från fått nersmärta, muskelkramper, stelhet att gå osv och i perioder är det helt bra.

2016-08-14 Slöa rökare!

Jag vill att alla som röker ska läsa detta. Två gånger har Alf trampat på glödande fimpar som bränt honom i tassen så han skrek till. En man gick framför oss och bara sprättade fimpen rätt på oss utan att titta! Så respektlöst! Blev så häpen så jag inte fick fram ett ord. Den andra gången tog det lite tid innan jag förstod vad det var han skrek åt. Såg inget i tassen förrän jag såg den lilla rykande fimpen bredvid. Han hoppade rätt upp å skrek. Blev väldigt stressad efter det.

Klagar ni på hundbajs som folk lämnar? Börja med att plocka upp efter er själva. Jag står där med min påse och tar upp allt bajs efter min hund men fimpar det slängs ta mej tusan över allt. Rökare verkar inte ens orka sätta fimpen i askkoppen som står bredvid vid t ex busshållplatser eller ingångar.

Att röka är ett eget val men ta reda på era egna fimpar! Låt Alf slippa fler brända tassar!

2016-08-15 Försiktig Dogparkour

I helgen har det regnat och varit tråkigt väder men igår passade vi på när det var uppehåll. Tog oss ut till en park där vi hittade lagom höga träd och stubbar att balansera på :-)

Är dom inte söta? Mattes ♥♥ Theo fick träna på att balansera mot träd och hoppade frivilligt upp på stenar. Lite oförsiktig är han trots allt så man får hålla han i kort koppel. Alf fick prova att balansera mellan grenarna på en rönn som hade förgreningar vid roten. Han slängde sig upp som ingenting. Tur matte var beredd att hålla i selen.

Modiga grabbar. Så stolta dom är när dom får visa vad dom kan.

Vi hade några mindre lyckade hundmöten på smala vägar. Sen blev d extra jobbigt då tågbotmen gick ner när vi skulle passera järnvägen. Bara stå och vänta ut malmtåget med sina 67 vagnar. Marken skakar när malmtåget kommer så Alf blev väldigt stressad och dessutom fick vi då sällskap av en större spetshund.

Sista mötet gick bättre. På väg tillbaka över spåret så tog vi den obehagade övergången och fick möte med en kelpie. Matte gick åt sidan i gräset och lät taxarna gnaga köttbulle medan hunden fick förbi. Inte ett ljud. Köttbullen var godare än att skälla på hunden :-)

Önskar så vi fick till bättre träning med just hundmöten. Ofta hamnar vi trots allt i trängda situationer, som man gör i en stad. Man kan inte alltid gå ut i sidan. Försöker hålla oss där det är större grönområden så vi alltid kan ta ut svängarna. Fungerar till viss del men själva mötena går sällan bra.

2016-09-12 Balanskudde

Har köpt en balanskudde som komplement till pilatesbollen som jag hade hemma. Ja den kanske är lite väl stor för taxarna men dom får inte hoppa upp och ner! Jag lyfter dom eller så får dom gå från en låda/trappsteg eller liknande. Alf tränar lite olika sitt och ligg övningar på bollen, jag håller hela tiden en hand runt honom så han inte ramlar.

Tanken med träningen är att i korta pass träna styrka och balans genom att sitta/stå/ligga på bollen. Andra övningar är att stå med frambenen mot bollen och röra sig i sidled. Bollen håller jag fast med mina ben så den inte kan rulla.

2016-09-15 Theos tass och nya insikter

Theo har ont i sin lilla tass fram. Trampdynorna på höger framtass, som han släpar i backen när han går, är nötta och/eller såriga. Har tvättat och smort med 4Ess hundsalva, tycker den är bra till det mesta. Vi köpte ju PAWZ tasskydd i somras när asfalten var så het. Får använda en sån nu när han ska gå ut. Han har alltid släpat högertassen i backen så att klorna på den sidan är nötta och aldrig kan klippas. Har varit lite orolig att han ska slipa ner dom till pulpan men det har inte hänt ännu i alla fall.

Så till nya insikter. Visst är det fantastiskt att man alltid kan lära sig mer och få nya insikter. Har fått en sista veckorna som jag mer och mer ska pränta in i mig själv för att förändra mitt eget beteende. "Behaviour is information" som Nado Brown/Incredimal säger. Allt hunden gör, hundens beteenden ska ses som INFORMATION om hur den uppfattar/upplever/förstår en situation och utifrån den informationen kan man hjälpa hunden.

Jag kan bara förändra mitt eget beteende men en förändring hos mig kan ju skapa nya beteenden hos mina hundar.

2016-09-23 Ny inspiration

Har investerat i en bok i hopp om lite ny inspiration. Har läst lite inledning och förstått att det inte handlar om att använda klicker, det handlar om klickerträning i sin helhet. Klickertänket. Klicker är det enda jag inte gått någon kurs i utan har helt enkelt försökt lära mig själv. Läst på, kollat youtube osv. Så jag har en del att lära mig. Fick köpa boken begagnad av en kompis som sålde den.

Hoppas på spännande läsning och nya insikter. En recension kommer senare så klart och kommer då ligga under "Boktips".

Skillnaden mellan "klicker användning" och "klickerträning":

Klicker användning

Med klicker användning menas att Du använder Dig av klickern i Din träning. Klickern är bra på det viset att Du kan förstärka beteendet omedelbart, oftast snabbare än Du hinner belöna. Ju tätare in på det önskade beteendet den positiva upplevelsen kommer desto större sannolikhet att just det önskade beteendet förstärks. Du kan använda klickern oavsett om Du använder Dig av klickerträning/klickermetoden eller endast för att få en bra "timing" på belöningen.

Klickerträning

Men klickerträning är egentligen helt oberoende av en dosa/klicker/visselpipa. Det handlar om att förstärka ett beteende utan att locka/visa hunden vad den ska göra. I stället inväntar Du ett visst beteende och förstärker det så fort det kommer. Du kan t ex använda dig av saker hunden redan gör i vardagen, förstärka det och sedan lägga på ett kommando för att kunna upprepa beteendet när Du vill. Hundar kan redan sitta, bära föremål, ligga, vänta, springa osv och det kan man utnyttja i träningen. Genom klickerträning får hunden själv fundera ut, bli kreativ och nyfiken. I klickerträning läggs fokus på att snappa upp det lilla bra hunden gör och förstärka det, ibland i kedjor i stället för att bestraffa bort oönskade beteenden.

2016-09-27 SKK eller privat

Vi har gått kurser i lokala klubbar, en del ansluta till Svenska Kennelklubben, en del privatägda hundägarutbildningar (kurser) med våra hundar. Det är stor skillnad på innehållet i det man får för pengarna. En hundkurs kan vara relativt dyr, 1500-3000 kr beroende på vad och hur lång tid man går. Därför tycker jag det är viktigt att innan man går kurs ta reda på vad man rimligtvis kan förvänta sig av kursen. Ska jag lägga ut 2000 kr vill jag veta vad jag får. Gå på "studiebesök" innan. Se hur tränaren hjälper sina elever. Känns det bra/rätt? En tränare som inte godkänner att man får se hur denne jobbar skulle jag inte lita på. Då menar jag inte att man ska stå bredvid på en kurs å få "gratis kunskap" utan man måste ju få se hur instruktören arbetar. Kan ju vara via youtubeklipp eller filmsekvenser på en hemsida. Prova gå på en öppen träning innan, se hur man hanterar hundar där.

SKK har riktlinjer för sina verksamheter:

"Dressyr"/riktad träning

Till skillnad från allmän vardagsfostran innebär dressyr att hunden utbildas för att fungera i ett definierat sammanhang eller för en speciell uppgift. Dressyren/träningen ska alltid genomföras med god planering och på ett ansvarfullt sätt och baseras på kunskap och positiva metoder. Den ska anpassas till hundens individuella förutsättningar och får inte forceras så att den går ut över hundens välbefinnande. I detta sammanhang är det viktigt att betona att de krav som ställs på hunden i de olika formerna av verksamhet, miljö osv, aldrig får överskrida den enskilda hundens förmåga. Våra medlemmar får aldrig åsidosätta omsorg om hunden och dess välbefinnande, oavsett vilken verksamhet som bedrivs.

Etik

Som medlem ska ditt agerande ge en positiv bild av hundhållning, tränings- och inläringssituationen och därigenom av kennelklubborganisationen. Det bidrar till att hunden uppfattas som en tillgång och ett positivt inslag i samhället."

I SKK_S policy för relationen människa-hund står följande:

"Relationen till våra hundar ska bygga på förtroende och tillit mellan hund och ägare. Vid all hantering av hundar ska hänsyn tas till att hundar har andra behov, tolkar situationer på ett annorlunda sätt och har andra förutsättningar att hantera uppkomna situationer än vi människor.

För SKK är det självklart att all hundträning och verksamhet med hundar ska utgå från positiva metoder. Våld mot hunden är förbjudet. Det är därmed inte tillåtet att använda redskap eller metoder som orsakar otillbörlig smärta eller starkt obehag" samt "

Goda vanor och god socialisering grundläggs redan från valpåldern. Relationen mellan hund och hundägare ska baseras på vänlighet och trygghet, men också på möjligheten för ägaren att kunna bestämma när så krävs.

Hundägare har ett ansvar för att hunden är väl anpassad till vårt samhälle. Den ska kunna vistas bland människor och andra hundar och i olika miljöer utan att ställa till förtret eller själv må dåligt. Om hunden uppvisar för omgivningen direkt hotande/farliga beteenden, är det hundägarens ansvar att se till att dessa omedelbart bryts. Den åtgärd som fordras måste anpassas efter situationen och individen.

Det är av största vikt att den presumtiva hundägaren väljer en hund av lämplig ras, så att ägaren har tillräcklig kunskap och intresse/engagemang för att svara mot hundens behov och kan låta den utvecklas inom det användningsområde som den avlats för."

Låter fint på pappret. Själv tycker jag att bland de hårdaste tränarna jag stött på varit just inom SKK/SBK världen. Man talar om dressyr, ledarskap, hunden ska lyda oavsett osv. Ingen individuell bedömning av hur just den hunden uppfattar situationen/övningen. Jag tycker pressen på SKK att ta ställning för modern hundträning, positiv förstärkning och belöningsbaserad hundträning, har ökat men det tar säkert lång tid innan detta genomsyrar all verksamhet. Så länge "gamla skolan" tillåts i TV kommer det bli svårt att få folk att överge den synen. OM man skulle diskutera innehållet i policyn ovan skulle alla säkert hävda att just deras sätt att hantera hunden följer dessa riktlinjer, även om det inte följer modern hundträning. Jag vill inte tala skit om SKK eller andra lokala klubbar. Är själv medlem för att jag vill kunna nyttja verksamheten men önskar att alla stod upp för modern, belöningsbaserad hundträning. I dagsläget har jag fått mest ut av att gå privat. Tycker dock SKK har en viktig roll i hundens roll i samhället och för acceptansen för hundägare.

De privata tränarna vi gått för har till 100 % stått upp för belöningsbaserad hundträning. Glädjen man ser hos dessa hundar och förare är väldigt behaglig. Det är en mer avslappnad hundträning och känns mer välkomnande.

Jag har stött på vänner som har kommit ledsna och oroliga från kurser, över hur instruktören bett dem behandla hunden. Det har känts fel men på en kurs gör man ofta som man blir tillsagd i tron att instruktören "vet bättre".

I stället för att se hundens beteende som problem se det som INFORMATION! Hunden kommunicerar, den säger väldigt mycket med hur den betar sig i en situation. Är situationen rolig? Är situationen stressande? Är situationen skrämmande? Lägg upp träningen utifrån den information hunden ger dig.

Jag kommer fortsätta med belöningsbaserad träning. Roligt, glada viftande svansar som det ska vara. Jag vill poängtera att belöningsbaserad träning inte är en metod, det är ett förhållningssätt, precis som klickerträning inte är en metod.

2016-09-28 Om jakthundar och jägare

Ett mycket bra norskt inlägg i debatten om hundträning. John Unsgård varnar att jägaren inte ska vara en alfahanne med kadaverdisciplin och viagrapedagogik.

Kan vara bland det bästa jag läst på länge. Viagrapedagogik är nog det bästa ordet på länge. Precis så uppfattar jag allas kära TV coach/hundviskare. Att det ska handla om vem som är störst, starkast, har makten. Men det är inte en maktkamp. Det är inläring, samspel och samarbete.

"- Det är möjligt att träna det så här: Sitt eller så bankerna jag skit ur dig! Men vad är poängen? Det är omänskligt, säger hundexperten. Nu ler han inte." (Svensk översättning av sidan).

"- Om du ska få god kontakt med hunden i dag, måste den trivs tillsammans med dig, men den måste utvecklas som en jägare, också. Även om det är en gosig hund hemma, så lever en jägare i alla hundar" (Svensk översättning av sidan).

2016-10-07 När kroppen inte är formad i samma mall

Vi har ett litet problem med Theo. Han har alltid nött klorna på sin högra framtass när han går. Han skrapar den mot backen när han travar. Hittills har detta inte varit något problem. Vi har bara inte behövt klippa klorna på den tassens då dom nöts ned. Nu har han dock börjat halta i bland och kollar jag på klorna så är pulpan nästan synlig. Har sökt skor och provat många olika modeller men inget passar en taxtass! Vad gör man?

- Paws är för stora och klumpiga, de mindre får han inte över benet.
- REdogs glider ner.
- Fleecetofflor funkar bra på vintern men inte på asfalt.
- Allväderskor tappar han när han går. Sitter även för högt upp på benet.
- Någon med kortbent hund som lyckats lösa detta?

Vi har alltid gått långpromenader, det är det bästa jag vet. Att ta med hundarna, en flaska vatten å sen bara gå. Vi har gått en mil utan problem och vill gärna fortsätta med det. Men vill inte att Theo ska ha ont.

2017-04-27 Tandläkaren

Såg ett inlägg på FB att Evidensia hade gratis munkoll (tandkoll) för hundar nu - så vi bokade tid. Alf hade tandsten och inflammerat tandkött vid "huggtänderna" men inget bak i munnen. Theo hade lite tandsten men med tandborstning skulle det gå bort. Vi fick rådet att ta en platt tandskrapa och ta bort tandstenen på Alf och sedan borsta deras tänder varje dag så skulle det hålla sig fint. Eftersom Alf börjar bli lite äldre (fyller 8 år i sommar) så ökar ju risken för tandsten. Så vi ska hålla koll och vi måste börja borsta tänderna mer regelbundet. Det kan spara både pengar och lidande. Har läst någonstans att mindre hundraser har mer risk för tandsten än större hundraser. Om det stämmer vet jag ej. Skönt att ingen av dom behövde sövas för tandrengöring. Veterinären tyckte att de hade fina tänder över lag då inga av de bakre tänderna hade någon tandsten. Tack för det!

2017-05-13 Faror från ovan

Det är så skönt att äntligen ha flyttat in i huset! Det kaos som nu råder rör vi själva för. Det minskar med kartonger för varje dag. I veckan kom vår garderob som var allt annat än lätt att montera. Hög också så det var svårt att få in den i rummet utan att skrapa mot väggar eller tak. Nu är den dock på plats. Hundarna har väl varit mer än måttligt roade av att vi monterar möbler å packar upp. Men de har fått sin del också.

Tog en promenad runt byn för nån dag sen bland hästgårdar, hundgårdar, lera och ängar. Alf njöt riktigt av vårvädret. Mötte hästar efter vägen men de skötte sig bra med lite "mutor".

Vi har haft extremt, extremt kall maj månad. Knappt så det går över 0 grader! Helt galet kallt. Det fryser på natten i diken och snön tinar långsamt. Dagstemp är inte mer än 4 grader. Knappt sett solen heller.

Idag fick vi se havsörn på riktigt nära håll på morgonen. Hann dock inte få upp kameran i tid. Otroligt mäktiga och vackra fåglar men har man små hundar är det mindre kul att ha dom inpå knuten. De kan nämligen ta mindre hundar. Även om de kanske inte skulle orka lyfta hunden så har den slagit ner i hunden har hunden troligtvis dödliga skador efter klorna. Så vet inte vad jag ska tycka om det. Ska tydligen finnas ett häckande par här på ön. Man såg tydligt på omgivande fåglar att det var rovfåglar i luften. Det var skrämigt och många fåglar som samlades och "höll koll"/jagade efter örnarna. De flög mäktigt runt och cirkulerade fram och tillbaka. Ljudlöst och högt över marken. Ser ofta fiskgjuse här också hovra och söka föda över vattnet. Mindre än örnar men häftiga dom också. Även min första uggla på nära håll skådades i början av förra veckan. Otroligt coolt. Satt där i trädet och flög så klart i väg när vi närmade oss med kameran.

Hundarna kommer inte få vara ensamma ute på gården i alla fall. Undrar om havsörn även stannar över vintern? Vi kommer ju plantera lite buskar och träd i framtiden men det tar ju ett tag innan dom växer upp. Tre rådjur dök upp bakom knuten förra helgen, dock sent. Två ivriga hundar som satt och spanade i fönstret. Nu när dom kan se ut själva.

Jag gillar fåglar och vilda djur så nära inpå. Kommer sätta ut ett fågelbord/hus längst ner på tomten så att vi kan mata fåglar året runt.

Alf tycker det är skönt att äntligen få sova på sin tempurmadrass igen. Knappt så man får upp honom på morgonen.

Ikväll ska vi ta det lite lugnt, förutom lite vedstapling. Se lite film och njuta av att det är sol ute. Midnattssolen är ju mer eller mindre här nu. Blir aldrig mörkt på nätterna. Lite skymning men inte mörkt.

Hundarna håller på att "skälla in sig" på området nu. De skäller åt alla ljud de hör ute och inne. Så gör de alltid tills de vänjer sig med omgivningen och vilka ljud som är ok och inte. Tröttsamt för grannarna kanske.

2017 Man tager vad man haver

Det stora blå/gula varuhuset har många smarta lösningar. Även när man monterat upp sina egna grejer finns det kartonger kvar att använda till... NOSEWORK. Kartongerna där skruvar och plastpluggar låg var perfekta till en golvtass med eukalyptusdoft på.

Vi körde på lite ikväll och det känns som att Theo börjat markera bättre nu. I början klöste och rev han på alla kartonger men nu hinner han titta upp på mig innan han börjar klösa så jag hinner belöna och snabbt få han därifrån. Polletten börjar trilla ner.

Alf kör på i sitt skalmantempo. Han lyssnar dock dåligt i början å kan inte sitta still. Måste träna på att vänta.

Går långsamt framåt i huset. Mer grejer fylls på, några säljs på blocket å så har vi fått tag i några möbler gratis! Alltid bra med gratisgrejer.

Väntar på att det ska gå att fixa tomten men det måste torka upp först och bli nog hårt för lastbilarna att komma fram. Hade varit skönt om vi i höst hade hunnit få fyllnadsmassor, matjord och ett staket. Vi får ta ett steg i taget. Inne finns det ju också en del att göra.

2017-08-17 Mina älskade vänner

Jag förstår att inte alla är hundmänniskor eller tycker om hundar. En del vill inte ha husdjur alls och det är ett klokt val om man inte vill ta på sig det ansvaret som ett djur innebär. Ibland får jag känslan att en del undrar hur man kan vilja ha hund, eller hur kan vilja ha mina hundar. Ser man oss bara ibland eller i vissa situationer, t ex när man kommer hem till oss, så kan det så klart se ut som att våra hundar är väldigt ouppfostrade, olydiga och skälliga. Å det är dom. I vissa situationer, framför allt när dom blir uppspelta och glada att folk kommer till oss. Men det finns en helt annan sida till att bo med just Alf och Theo. Den vi som delar vardagen med dom får se.

Att skaffa hund var nog det lättaste beslutet vi fattat. Jag har alltid velat ha husdjur och gärna hund. Husse är uppväxt med hund. Så när det passade in i våra liv och vi kunde lösa dagpassningen så var inte beslutet svårt. Vi ville ha sällskapet och möjligheten att komma ut mer.

Att leva med Alf och Theo innebär för oss att vi får daglig utevistelse i alla väder. Vilket är skönt och inte en börda! Visst kan man sucka lite när det är - 30 och hunden har rännskita men annars är det faktiskt rätt skönt att komma in efter en promenad i hållregn, blåst eller kyla. Då kan man med gott samvete mysa ner sig i soffan.

Vi har alltid glada svansar och glada miner när vi kommer hem, oavsett om vi slängt soporna eller varit på bio. Man kan liksom inte vara ledsen när någon är så glad att se en! Man känner sig viktig och älskad.

Alf och Theo är väldigt närgångna hundar. De gillar att ligga i knä eller så nära de bara kan. Det är skönt när de ligger nära om man är lite frusen eller har lite värk. De fungerar väldigt bra som värmedynor. Att alltid ha någon att klappa, smeka och mysa med, någon som ger pussar och bara finns där ökar välbefinnandet hos människor. Det ökar frisättning av positiva hormoner i kroppen och gör att människor mår bättre. Det kan jag verkligen skriva under på.

Ett av mina intresseområden är att studera kroppsspråk och det som inte sägs med ord. Jag är fascinerad av både människor och djurs sätt att kommunicera utan ord. Det som sker för oss människor helt omedvetet men som sker mycket medvetet och aktivt hos djur, framför allt hundar som lärt sig leva med oss människor och är rätt bra på att tolka oss. Jag kan sitta och bara observera hur Alf och Theo "pratar" med varandra. När vi tränar - hur lyssnar de, vad tar de in, vilka tecken eller ord går dom på, vad ger dom ledtrådar, när tappar de fokus och vad intresserar dom. Kan ha fältstudier hela dagarna hemma! Kostar inget.

Att se lyckan i Theos ögon när man tar fram klickern, att se Alfs nos gå i gång när han förstår att han ska spåra, att se hur de kan uttrycka sin glädje över saker som ska hända är spännande och gör att jag mår bra. Att se hur de klurar ut svårigheter och lär sig komplicerade trick eller sammansatta kedjor av saker är hur spännande som helst.

Hemma med oss är det lugnt och stilla, våra vardagar består ofta av att Alf flyttar sig mellan säng och soffa och Theo går mellan sängen och uteplatsen, eventuellt ligger han i tygburen en stund också.

De är bra på att vakta, hålla koll, upptäcka vad som är på gång. Jag kan känna mig trygg med att inga inbrottstjuvar kan smyga på oss.

Så det några ser stundvis hos oss, är inte hela vår vardag, eller hela vårt liv. Det är glimtar ur hundarnas liv. Hos oss får hundar vara hundar, de får skälla, visa initiativ till lek eller promenad, de får göra väsen av sig och de får finnas till. Hos oss är inte hundarna en del av inredningen som bara ska "finnas men inte märkas av". Här är de en del av familjen, lika livliga och lika lata som vi människor. Det kan uppfattas som ouppfostrat men våra hundar får mycket beröm för hur väl hanterade dom är hos t ex veterinären, hur snälla dom är, hur väl dom accepterar nya och konstiga saker. Alf tävlar rallylydnad och kan en hel del kommandon. Men de får även ha en egen vilja, och det är okej för mig. Så om någon uppfattar en situation som ouppfostrat beteende så är det inte säkert att jag ser det så.

2017-08-17 Theos ögon

Fick ett samtal vid lunch igår av hundvakterna. Theo ville inte öppna ögonen och det kom var. Han knep med ögonen och verkade ha svårt att titta. Ingen svullnad runt ansiktet eller så och inget som de kunde komma på att han skulle ha gjort. Det kom hastigt, på typ 30 minuter. Ringde veterinären som ville att vi skulle komma in akut, eftersom det gäller ögonen. Blev upphämtad på jobbet av en liten Theo som inte hade det så bra! I väntrummet låg han och blundade i famnen, knep med ögonen men reagerade på ljud och var vaken och med så att säga men ville inte öppna ögonen. Det kom små varklumpar i ögonvrån. Han fick bedövningssalva i ögonen och sen kollades ögontrycket, hornhinnan och allmän blodstatus då ögonsjukdomar kan vara symtom på andra "fel" i kroppen. Han var jätteduktig och snäll. Fick beröm av veterinären för att han tog all behandling med ro. Han protesterade aldrig trots läskiga pennor i ögonen eller blodprover. Det enda som var svårt var att han inte ville öppna vänster öga när hon skulle kontrollera hornhinnan. Medan vi väntade på provsvaren så kröp han nära och gömde sig under armen. De släkte ner i rummet och drog för rullgardinen så han fick mörkt då han verkade mycket besvärad av ljuset.

2017-09-02 Theo friskförklarad

Theos ögon är nu friskförklarad. Trycket i båda ögonen ligger nu på 18 vilket är normalt (låg på 12 när han hade inflammationen). Så nu ska han bara äta klart kortisonkuren sen är han fri. Lycklig liten kille som slipper dropparna nu å det onda i ögonen. Kostar ju en del med akutbesök och två återbesök hos veterinären men vad gör man inte för att lilla ♥ ska må bra.

Lilla taxen Elsa som var samtidigt som Theo hos veterinären har fått tandlossning och fått dra ut 11 st tänder! Krya på dig nu Elsa, vi skickar taxkramar.

I veckan satt jag och målade lite på skoj och la upp två taxbilder jag hade målat i en taxgrupp på fb. En kvinna ville så gärna köpa den ena men då jag inte känner mig som en konstnär så skickade jag den gratis till henne. Bara roligt att någon gillar det man gör. Nu skickar hon jättefina stickade vantar som tack! Så gulligt av henne. Kanske en ny karriär man kan få? Som taxkonstnär - en taxpicasso.

Målade med akvarellpennor. Blev inspirerad så ska måla med akrylfärgerna nån dag bara för att det är roligt. Den övre var den populära bilden som jag skickade i väg. Storlek A4.

2017-09-02 Vunnit en bok

Vi har vunnit en bok av Per Jensen - Djurens beteenden och orsaker till det via Sveriges Akademiska Etologer. Vi vann med vårt hundskåp.

Så kul! Tävlingen gick ut på att visa hur man har anpassat något för sina husdjur. Ja vi byggde ju ett helt hus med "taxfönster".

2017-09-17 Ett ynkligt gäng taxar

Igår bestämde vi oss för att vi skulle ta en långpromenad idag med hundarna. Vi skulle gå i den nyligen invigda (igår) parken som kommunen byggt (i flera år med trafikkaos som följd). Kliver upp och gör oss i ordning. Precis när vi tänker åka så kommer en geting in hos oss. Husse sitter på toa. Först jagar getingen mig i mitt ansikte. De är ju rätt slöa och aggressiva denna årstid. Sen flyger den mot hundarna. Alf är en notorisk insektsjagare. Han blir helt galen när han hör något surrande flygfä i närheten. Försöker få tag i getingen samtidigt som jag ropar åt Alf att låta bli den men han hinner före! Han gör inga ljud men han kniper getingen i luften å tuggar i sig den!

Husse ropar från toaletten och frågar vad som pågår (han hör mig ropa). När vi klär på oss och ska gå ut så ser jag att Alf slickar sig runt munnen mycket så kollar i munnen men ser inget.

Vi sätter oss i bilen och åker mot parken. Kollar Alfs mun igen och ser då att han är stucken på tungan som har börjat svälla upp. Ringer så klart direkt till veterinär och får rådet att avvakta och bevaka honom i minst två timmar om det skulle komma en allergisk reaktion. Ja ställer in våra planer om att åka till parken och åker till stugan istället. Tänker att det är nog inte så bra att anstränga honom om han har ett bitt i munnen.

I stugan är Alf precis som vanligt trots sin böld på tungan. Kollar den var femte minut att d inte sväller men Alf är busig och vill gå ut. Så vi går den korta biten (några 100 m) till vattnet.

De besöker Asta (grannhunden) och går ut i vattnet. Rejsar runt och mår gott i solen.

2017-10-29 Taxbromsen

Ett försök att skriva ett litet humoristiskt inlägg om när kommunikationen inte fungerar.

Idag slog den beryktade taxbromsen in med full kraft. När vi skaffade hund trodde vi att man skulle få gå många långa promenader ute, ett sätt att ta sig ut mer. Men vad gör man när man råkar få största soffpotatisarna genom tiderna?! Men vill man leka jakthund emellanåt kan inte dagarna bestå av att ligga i soffan å vända sida som herr Alf verkar tro. Då måste man även ägna sig åt sådant som motion. Pga att hösten bestått av mestadels nederbörd i form av blöta droppar har motionen legat på minussidan. Så idag slår solen till och det är dessutom minus en grad så backen är inte längre blöt utan frusen med lite snö på. Perfekt väder att ta sig ut och få lite D-vitamin och friskluft tyckte matte.

Taxbromsen är den kraft som slår i backen när man ska gå ut och taxen i fråga bara inte känner för det. Ingen skada, sjukdom eller annat acceptabelt skäl ligger bakom utan bara ren ovilja. De flesta taxägare verkar ha stött på fenomenet som oftast slår i, i början av promenaden för att sedan släppa vid hemgång.

Jag vet att om jag börjar promenaden med att låta dom ta sig god tid på att lukta, pinka å komma i gång så brukar taxbromsen endast bli en liten test för att se om man kommer undan med att vända näsan mot huset och få gå in igen. Men visar man då att vi ska fortsätta gå så släpper det.

Men idag. Jag och Alf blev verkligen ovänner. Började med att det tog 10 minuter att gå 20 meter då det skulle rullas till höger och vänster. Nåja dom får hållas. Täckena är ju på och det kliar väl lite. Men sen tyckte matte att om vi ska hinna få någon sol denna årstid då ljusets timmar är mycket begränsade till mitt på dagen och vi redan förhalat promenaden i vad som kändes timmar av rullande så började jag ställa kravet på att vi skulle röra oss framåt. I 20 minuter (!?) hade Alf i backen, blängde på mig och surade.

Skulle vända näsan hemåt och slog i taxbromsen. I n t e t t s t e g. När jag blev redigt less på att förklara för Herr tax att idag skulle vi njuta av vädret och gå en SKÖN OCH AVKOPPLANDE PROMENAD FRAMÅT och till slut medelst knuffa tax framför mig, så beslöt sig taxen för att antingen hoppa ner i diket och blänga på matte eller kasta sig ut i vägbanan! Var han skadad? Var han sjuk? Hade han ont? Nope. Inte ett dugg.

Vet inte hur jag ska förklara hur det känns att gå med 10 kg tax släpandes i armarna som bara inte känner för att medverka. Man skäms för grannar och känner sig som en djurplågare, man kämpar inombords med ilskan och frustrationen över att taxfan inte kan njuta av EN LUGN OCH AVKOPPLANDE PROMENAD I DET FINA VÄDRET!

Men så kommer det där fenomenet när taxbromsen bara släpper. Utan anledning, utan mutor, utan att man tagit till våld på taxen. Vips bara när vi kommit en bit in i byn så slår Alf om och så är det bara fina raska steg framåt med en skuttande glad tax som vänder sig om för att kolla om matte är med och njuter av alla dofter och intryck! "Titta matte en traktor", "Titta matte, hästar". Han nästan ler mot mig när han vänder sig till mig för att visa vad han uppmärksammat.

Vad hände? När hände det? Vad jagade ut demonen ur min tax?!

Så här är bilden jag har i mitt huvud av när vi går en lugn och avkopplande promenad och njuter av det fina vädret och friskluften. Vilket uppnåddes efter 20 minuters onda blickar mellan varandra och morrande från matte, och varade i ca 40 minuter tills vi var hemma.

2018-01-01 Nya tider

För oss blev nyårsafton en lugn och stillsam tillställning trots huset fullt av människor. Första nyåret i vårt nya hus ute i byn så har egentligen inget att jämföra med men upplever att det är mycket mindre fyrverkerier nu. Knappt några alls. Ett par ensamma smällar som lyste upp himmelen men inget "helvetet brakar lös" fyrverkeri. Inne i stan hade kommunen sitt årliga fyrverkeri som varade länge enligt husse som var där. Grannkommunen har uteslutit fyrverkerier och kör med ljusshow i stället vilket jag föredrar.

Kan det vara så att det är på gång en förändring i vår syn på fyrverkerier och på den skada som det faktiskt orsakar? Inte bara för smällarrädda hundar utan även för vilda djur och miljön i stort. Man bränner stora summor pengar för ett nöje som varar i några sekunder men som stannar kvar i miljön och i skräck för många under lång tid efteråt. Det låter ju inte så värst intelligent. Jag avstår gärna. Vi skjuter inga raketer, kör med tomtebloss i stället. Har sett många som delar information om de skador som fyrverkerier orsakar och allt fler är för ett förbud för privatpersoner att köpa fyrverkerier. Finns inget som gör mig så upprörd som idioter som riktar fyrverkerier mot människor eller djur, smäller och skrämmar för sitt eget "nöjes" skull. Hur man nu kan finna nöje i att se andra lida. Det är något seriöst fel när man kallar det för "nöje". Oavsett anledning så bör det straffas hårt.

Hade skrivit till våra grannar att vi inte har något emot om de vill skjuta raketer men gärna att de meddelar om de skjuter annan tid än 12-slaget så man kan planera rastningen. På vår gata tror jag ingen sköt raketer. De få vi hörde och såg kom längre bort ifrån.

2018-01-25 Att engagera sig i rasklubbens arbete

De flesta vet att jag varit engagerad i rasklubben för taxar (Övre norrlands taxklubb) i några år. Klev av mitt styrelseuppdrag för ett år sedan pga privata skäl (husbygget från helvetet som tog all tid och kraft bland annat). Har nu erbjudit mig att kliva på lite sidospår i rasklubben, så jag ändå finns kvar men inte har något direkt styrelseuppdrag.

Det är spännande, lärorikt men framför allt skapar man väldigt fina kontakter med nya människor som delar ens intresse. Det bästa av allt är att ålder inte spelar någon roll, det märks inte ens om någon är 15 år och en annan 45 år. Har man samma intresse så pratar man samma språk, delar samma kärlek för sina hundar och deltar i samma aktiviteter på lika villkor.

Har funderat på att skriva en motion till (nästa års) årsmöte. Har dock aldrig formulerat en motion innan så får klura lite på detta. Kanske behöver få med mig några fler medlemmar också. Jag tycker det är viktigt att engagera sig i rasklubbens arbete av flera orsaker. Dels för att klubben ska fortsätta vara aktiv och med mina idéer kan jag ju vara med och forma klubbens arbete. Så klart har inte alla möjlighet att ta på sig styrelseuppdrag eller vara funktionärer i perioder i livet. Men om och när man kan så är det bra om man erbjuder sig att ställa upp. Ju fler som ställer upp desto mindre jobb per person så att säga.

Vill med detta inlägg hylla alla ideella krafter, alla funktionärer, styrelsemedlemmar, aktiva och engagerade medlemmar vars tid och arbetsinsats är den viktigaste faktorn för att aktiviteter ska bli av!

Man behöver inte alltid hålla med om alla beslut eller andra medlemmars åsikter, men man kan alltid respektera detsamma. Vi lever i en demokrati, där inte alla får sin vilja igenom men där alla ska bli lyssnade på (vilket inte är det samma som att få sin vilja igenom!) och där allas åsikter ska respekteras. Det kan vara frustrerande ibland om man har en stark vilja i en fråga men som vuxna, tänkande, intelligenta individer måste vi kunna uppträda därefter. Så gör någon glad idag - ge positiv feedback till en funktionär/styrelseledamot/medlem som gjort nåt bra för din klubb. Pass it forward. Vi har deltagit vid viltspårprov, grytträning och utställning under årens lopp.

2018-02-07 Dålig start på året

Vilken start på detta år. Matte först sjuk i magsjuka i januari, strax efter nyår. I måndags när vi skulle hämta hundarna från hundvakterna så skriker Theo när han ska gå och när husse försöker röra i honom. Direkt i väg till jourveterinär. Rädd för att det är ett nytt diskbräck eller det gamla som spökar. Han reagerar i ryggen litegrann men det är mest i höger höft han har jätteont. Vila, smärtstillande och massa gos.

På tisdag morgon då vi står klara i hallen och ska åka så börjar matte må illa och får gå och spy! Kan man ha magsjuka två gånger inom två månader?! Fy tusan! Bara stanna hemma då. Precis den dagen då man har ett viktigt möte på jobbet också. Magsjuka kommer ju dock aldrig lägligt hur det än är.

Theo fick vara inne hela dagen igår. Endast ut och rasta och in igen. Han rör på sig och han äter och gör sina behov. Så det är ju ett gott tecken. Han har ingen synlig nervpåverkan. Rör sig inte så mycket inne, vill mest ligga still. Det konstiga är att han nästan bara ligger på den högra sidan (som gör ont). Jag försökte en gång vända honom lite försiktigt men då skrek han. Han vill upp i soffan men jag vågar inte lyfta honom upp och ner då han har så ont. Så han får ligga på golvet på en filt eller i sin bur. Alf lämnar inte lillebrors sida. Theo ligger i buren, Alf vaktar utanför. Alf har inte en enda gång försökt göra en lekinvit.

Stackars Theo - det var - 28 grader ute men väldigt vackert. Han kan inte njuta av att få gå ut på gården pga all snö. Han får sitta och titta ut. Jag har hört att vissa taxar som fått diskbräck får som "återfall" ibland, att det kan börja göra ont. Kanske är det från diskbräcket eller så har han sträckt sig. Alf sträckte sig som liten och stod som ett U och vägrade gå. Då trodde vi ju också att d var diskbräck men det var det inte. Lite metacam å koppelpromenader så var han tillbaka.

Det skumma är att jag själv fick diskbråck 2011, och de muskler som skadades mest efter det var just höftböjaren. Där kan jag ibland få riktigt ont, vilket jag aldrig hade innan diskbråcket. De kan bli så ömma att jag blir framåtböjd igen. Så jag förstår Theo litegrann. Inte lätt när de har så ont och inte kan berätta. Som tur var det samma veterinär som kollade på hans öga så hon kände till honom. Han var så snäll. Så klart reagerade han där det gjorde ont men han tillät henne ändå att undersöka.

Nu hoppas jag att vi har gjort bort alla sjukdomar för resten av året. Har ju bytt jobb så detta var vad jag trodde kunde hända första året. Har ju dock klarat mig i 9 månader hittills så tänkte att jag kanske inte skulle bli sjuk.

2018-02-08 När trickträningen visar sig ha mer nytta

Jag är så glad att vi alltid har tränat olika trick med våra hundar. Belönat små "roliga" beteenden och lärt hundarna att sitta, ligga, rulla, vinka med tasserna, skälla, spela död osv.

Nu när Theo har så ont i sitt bakben så vågar vi inte röra i honom då han skriker för minsta lilla. Hans klor har blivit långa så behöver klippa dom men hur gör man det med en hund som har ont när man rör i den? Jo man använder sig av tricken hunden kan! Lurade Theo att ligga på sida, tog klotången och han klippa en klo innan han vända på sig. Gjorde samma igen (gav godis så klart så fort han la sig på sida och efter att jag klippt en klo). Jag behövde inte röra i honom eller vända honom, han bjöd på beteendet själv eftersom han antagligen såg det som en lekstund. Han älskar när jag tar fram klickern. Då dansar han framför mig med snurrar och skall! Så efter många "spela död" så var alla klor klippa förutom på den ondaste tasserna. Den väntar vi med.

Så innan man dömer ut "cirkuskonster" som något fjäntigt eller onödigt så tänk på att de kan ha stora fördelar om man redan vant hunden vid olika typer av beröring och hantering + att konster som att spela död i detta fall kunde användas för att få hunden att självantagligen lägga sig på sida på filten utan att jag behöver röra i honom.

För den som är intresserad av klickerträning och att lära in nya saker finns massor av tips på Youtube. Bara söka. Jag gillar Emily Larham som du hittar här. Många videos med enkla och nyttiga hundtrick.

Sjukstugan börjar gå mot sitt slut förhoppningsvis.

Theo rör på sig mer inne, leker inte än men verkar piggare. Vi har tagit korta promenader ner till brevlådan och tillbaka. Piper inte när han rör sig längre men man ser att han haltar lite eller rör höger bakben lite kortare än vänster. Vi tror att d kan vara någon slags sträckning då han inte har någon neurologisk påverkan. Förhoppningsvis är han snart smärtfri igen. Vårt lilla troll.

2018-02-11 Pest och pina

Kan den här veckan bara vara över? Vilken katastrof det har varit. Vi behöver en ny start och en vändning till det bättre. Började ju med att Theo på måndag kväll blev dålig, ville inte gå och skrek om vi rörde i honom. In på djursjukhuset och få smärtlindring. Hem och vila. Under veckan har han snabbt blivit bättre. Vi tänkte att d var en sträckning eller nån muskelspänning då han inte såg ut att ha ont när han legat still utan bara i vissa rörelser. Han har själv varit uppe och gått lite och druckit, ätit och gjort behoven som vanligt. Vi har hållit honom i stillhet, fått sova i bur på golvet och bara vara ut och kissa och sen in. Men fredag och lördag var han så pigg att vi tänkte att han kunde få följa med på en kortare promenad. Men då på lördag kväll så ville han inte röra sig igen. Inte gå inte äta inte kissa. Skrek när vi rörde honom. Så det var fel bedömning av oss att ta med honom ut.

Ikväll, söndag, har han inte kissat sedan lördag kväll. Inte druckit men ätit lite. Inte rört på sig alls på hela dagen, inte varit ut. Så ringde på morgonen till veterinären. Vi valde då att avvakta under dagen om han efter metacam skulle vilja gå ut och kissa. Men kl 18 visade han fortfarande inga tecken på att röra sig eller vilja gå ut. Då åkte vi in igen.

Dubbel dos smärtstillande. Veterinären fick knappt ta i honom så skrek han. Hon sa att de svåraste patienterna är just de som är väldigt smärtekänsliga och skriker innan man rör i dom. Då vet man inte om de har ont eller om de är rädda för att det ska göra ont. Så hon kunde så klart inte göra någon utredning. Vi beslutade att vänta 30 minuter på veterinärstationen för att se om han därefter kunde få kissa/bajsa. Då skulle han få följa med hem eftersom d är mer stressande för honom att stanna över natten. Hon föreslog även att vi under dagtid (då det är billigare) gör en röntgen för att kolla hur diskarna ser ut. Är det ett nytt diskbräck?

Så efter 30 min väntan provade vi gå ut. Han ville knappt ur buren, säkert för att han förväntade sig att det skulle göra ont. Men så fort han kom ut så kom det två stora högar! Sen lite kiss också! Halleluja för smärtstillande! Han får följa med hem. Imorgon, måndag, ska vi tillbaka och röntga ryggen. Vi har bestämt oss för att ge honom en chans. Då han tidigare haft ont i ryggen och troligen haft ett diskbräck så vet vi att han kan få ont. Vi röntgar nu för att se hur det blir i i framtiden. Om ryggen är väldigt dålig så kommer vi inte att utsätta honom för eventuella operationer eller så. Då får han somna in om han får stora problem med ryggen igen. Men om smärtlindring och vila fungerar och han inom en överskådlig tid blir bra igen, eller åtminstone så bra att han kan leva ett någorlunda aktivt liv - så ska han så klart få all vård han behöver. Det är så svårt att ens tänka tanken att avliva sitt husdjur som man älskar så - men efter att ha sett hur ont han har haft ikväll så vill jag inte att han ska behöva uppleva det igen! Veterinären höll med. Man får inte vara självisk om det är en dålig prognos. Utifrån vad röntgen visar så kan vi åtminstone ta ställning för framtiden, om han blir dålig igen - ska vi satsa på att hjälpa honom eller har han fått lida nog? Vi tar en dag i sänder så får vi se hur långt det bär. För mig känns det viktigt att ha tänkt på det här i förväg. Att inte behöva stå där när man är som mest känslosam och bara vill göra allt för att det ska bli bra. Att ta bort det onda. Nu kan vi utreda och se vad det visar sig. Är röntgen bra och det inte är ryggen - ja då vet vi det!

Men för nu, för idag, så är han hemma och mår väl lite halvtjyvens då han troligtvis är lite hög på smärtstillande. Men hellre det än att han har ont! Det gör så fruktansvärt ont i mig att se honom ha så här ont. Att han lider så. Inte kan vara sitt glada hoppande jag längre. Han är ju våran Tigger med två "grrr".

Ja och inte nog med att hunden mått dåligt. Matte har besökt akuten på fredag morgon med gallbesvär. Nu blir det operation. Hade hoppats slippa det men det går inte längre. Så uppsatt på lista hos kirurgen för möte om när i tid det kan bli tal om operation. Lika bra att få det gjort nu. Även om jag är livrädd att sövas. Har aldrig opererats förut. Har aldrig varit sövd och knappt varit ineliggande på sjukhus ens. Nå väl. Det blir inte alltid som man tänkt sig. Vi tar en sak i taget nu.

Älskade lilla lurvtuss. Älskade Theo. Lämna oss inte än!

2018-02-18 Uppdatering om sjuklingen

Ja sjukstugan fortsätter här hemma. Nu har husse gått och blivit förkyld. Hostar och kraxar. Theo tax var på röntgen i början av veckan. Den visade en helt okej taxrygg. Början till två förkalkningar kunde anas men inte några direkta skador på skelett eller diskar. Nu var det inte en MR så diskarna i sig gick inte att se men inget tyder på att diskarna är trasiga.

Han har inga neurologiska skador denna gång. Vi röntgade även hans knä med tanke på att han har en hoppande knäskål. Inte heller där syntes några skador eller artros.

Då det nu inte kunde hittas några andra fynd så utgår vi från att Theo har en muskelsträckning, muskelinflammation eller sträckning i senor/ligament. Han ska vila närmaste 2-3 månaderna, med låg aktivitetsnivå. Han får gå och röra sig hemma, inomhus, men inte ute ännu. Han ska gå på metacam i några dagar till sen ska vi prova utan och se. Veterinären föreslog att vi ska ha i åtanke att han kan få någon typ av långtidsbehandling mot nervsmärta även om d inte är diskbråck, om han återfår smärtan när han börjar röra sig mer.

Så vi är glada att det inte visade sig vara något mer "elakartat". Theo verkar vara en ytterst smärtekänslig hund. Han verkligen skrek när vi kom nära honom i början, innan vi ens rörde honom. Nu rör vi honom inte, han får själv välja när han vill komma. Han har lagt sig i en av hundbäddarna i hallen och snarkar så det ekar i huset.

Han ska sen få börja på sjukgymnastik för rehabilitering. Som tur är har vi en bra försäkring. De två senaste akutbesöken + röntgen skulle gå på ca 7000 kr men vi betalar bara 1400 kr, resten tar försäkringen! Stackars Theo kan ju inte få gå och ha ont. Han går lite stelare och har inte visat tendenser till att vilja hoppa upp i möblerna som han tidigare gjorde. Husse försökte bygga en taxramp men den använde bara Alf.

Nu hoppas vi att det vänder. Alf han tar livet med ro som vanligt.

Jag och Affe tog en långpromenad igår. Ca 8 km. Han är en sån fantastiskt rolig träningskompis när han är på sitt glada, lekfulla, promenadhumör! Han skuttade, busade och ville leka. Han drog mig framåt och tyckte vi gick för sakta. Älskade taxen. Så skönt för oss båda att bara gå vi två. Det var så länge sen. Har ju alltid två hundar annars.

Idag var det taxklubbens årsmöte. Är ju inte längre med i styrelsen men har erbjudit mig att ta ett uppdrag "på sidan om". Vet att det efterfrågas fler taxträffar i vårt område men jag måste få läka min galla först. Det blir troligen operation, när vet jag inte ännu. Jag och Theo måste få bli krya först innan jag kan engagera mig i lite aktiviteter.

Det är så fantastiskt hur våra djur kan utöka vårt sociala nätverk. Många hade följt Theos kamp på Facebook och frågade hur det var med honom. De hade oroat sig och önskade honom krya på sig. Är så glad för taxklubbens medlemmar som jag lärt känna sedan vi skaffade Affe. Otroligt roligt att möta dessa människor som har samma intresse och kärlek för våra familjemedlemmar. Man får väl säga att Theo hälsar tillbaka och tackar för all omtanke.

2018-03-01 Att rehabilitera en ADHD tax

Ja inte det lättaste att hålla en Theo tok tax i stillhet. Han behöver inte bo i bur sa veterinären men ska vara i stillhet. Så vår lösning har varit att han får vara med oss i vardagsrum/kök. Där får han gå runt å nosa å röra på sig som han vill men inte springa, busa eller hoppa. Han får sen gå ut och kissa/bajsa och in igen. Hittills har det fungerat över förväntan. Han håller sig själv i stillhet och har mest legat i buren eller på filten utanför.

I måndags upptäckte vi dock ett nytt problem. Det var ju tre veckor sen han fick så ont i sitt ben och vi åkte till veterinären. Sen dess har vi inte fått röra honom, han har skrikit i högan sky bara man närmast sig (alltså lite i förebyggande/av förväntningen att det kan göra ont). Så någon kloklippning har ju inte blivit av. När han röntgades förra veckan sa jag till att när han ändå är sövd så kan man klippa klorna på honom men det glömdes bort. Så nu insåg vi att klorna hade växt jättelånga! Det var verkligen på gränsen att han kunde stå med dom.

Försiktigt försökte vi klippa klorna med att leka "ligg" och "Ligg på sidan". Det funkade tills matte lyckades klippa i en pulpa. Så klart skrek taxen i högan sky (även här en lätt överdriven reaktion från Theos sida då jag tvivlar på att det gjorde så hiskeligt ont med tanke på den enda bloddroppen som kom). Men i alla fall. Kört var det här. Vi började överväga att åka in med honom igen för att söva och klippa. Det skulle kosta 1200 kr.

Men jag bestämde mig för att göra ett sista försök dagen efter. Åter igen har trickträningen gett stora fördelar i hanteringen av våra hundar! Vi började med att göra enkla trick som han kan och som han kan göra i stillhet (vinka, sitta, ligga, tass osv). Theo som älskar trickträning hängde glatt på. Så vi liksom bara smög in en klotång där han skulle göra "tass" och vips så fick vi klippa de tre längsta klorna! För att inte utmana ödet har vi nu låtit honom vara i några dagar och ska försöka ta resten av klorna i helgen. Eftersom vi inte kan ta i honom eller flytta i honom pga benet så måste vi få honom själv att vara med på noterna. Jag önskar fler kunde se fördelarna med att träna trick och med belöningsbaserad träning där hunden aldrig tvingas till något utan hela tiden har möjligheten att gå ifrån och detta respekteras.

2018-03-07 Theo utan rehab

Vi har inte kommit i gång med rehaben ännu. Har haft alldeles för mycket på jobbet för att hinna ringa och boka en tid. Men nu till veckan ska jag se till att han kommer sig till sjukgymnast. Eftersom vi inte har någon fastställd diagnos utan bara en bild av att hans smärta kommit mest från höger bakben och inte ryggen så kan det bli svårt att veta hur vi ska rehabilitera honom. Han får följa med på kortare promenader nu 1 gång per dag. I övrigt kör vi massage hemma och lite trickträning för att roa honom.

Theo själv tar allting med ro. Han är sitt vanliga jag med ett undantag - vi tycker att han ändrat sitt rörelsemönster lite när han travar. Tidigare galopperade han hela tiden, även när man i stort sett stod stilla. Nu travar han mer och "vickar" inte lika mycket på rumpan. Bra eller dåligt? Husse verkar tro att något har "hoppat tillbaka i rätt läge" och att han nu går normalt. Återstår att se.

Snömängden fortsätter öka på. Det räcker inte med långt över metern med snö på gården. Det vita från himlen fortsätter komma. Det värsta är ju när allt detta ska smälta. Om bara några veckor ska vi börja få barmark ute. Känns långt borta och lite tröstlös. Man får njuta av dom fina vinterdagarna som fortfarande är kvar nu när temperaturen växlar uppåt. Pendlar dock väldigt från dag till dag. Ofta -20 när man vaknar men närmare -10 under dagtid. Idag endast -4. Nu börjar även solen stråla värma. Vardagsrummet, med de stora fönstren blir många grader varmare nu dagtid.

2018-03-23 Theos rehabmöte

Ja då har vi varit på rehabmöte med en fysioterapeut på djursjukhuset. Theo blev lite osäker redan när vi kom in, säkert kände han igen lukten å lokalen. Han var väldigt skeptisk till att hon skulle få röra i honom så hon började med att locka med godis å få honom att sitta och stå. Sen satte vi honom på britsen och hon fick försiktigt klämma igenom höger ben men sen var det kört. Han blev mer och mer osäker och rädd. Stressmjäll över hela ryggen. Hon fick klämma igenom ryggen och en liten markering men inte något mer. Han började sen att markera i luften med att vända huvudet och hugga mot henne och kröp in under min arm. Han ville inte att hon skulle röra mer.

Så vi kom inte så långt. Lite mer undersökning av gång och rörelser så kunde hon konstatera att hans vickande höfter när han går är en rörelsestörning. Eftersom hon inte fått känna igenom höfterna så kunde hon inte uttala sig varifrån det kommer.

Så teorin är alltså att det inte går att utesluta diskbråck helt men att det lutar mer åt att Theo har dåliga höfter. Inte så dåliga just nu då han till synes rör sig utan smärta men pga hans rörelsemönster och att smärtan som de hittills kunnat få fram mest troligt kommer från höften och inte ryggen så kan det vara där problemet sitter. Han har ju alltid haft "rullande" gång med höfterna. Han har också alltid suttit "groda" (med benen ut på sidorna) vilket hon sa var ett tecken på att d kan vara höfterna.

Vi kom inte längre och hon skulle ta kontakt med veterinären som undersökte Theo och sedan ortoped. Går det att se på de röntgenbilder som redan är tagna hur höfterna ser ut eller måste man ta specifika bilder på dem? Om de tror att en ny röntgen ger mer information så blir det rekommendationen och ev en undersökning hos ortoped med lugnande så att han inte blir så stressad.

Alf skakade som ett asplöv och trodde att han skulle bli indragen i något obehagligt. Han som bara var med som stöd (för att inte sitta i en kall bil) fick också lite godis.

Vi har inga mer svar på Theos smärta mer än att han är jätterädd för smärtan. Fullmatad med godis å ett glatt humör då han inte är långsint och ofta förlåter personalen ganska snabbt så åkte vi hem igen.

Oavsett varifrån smärtan kommer så får Theo inte hoppa mer (upp å ner i möbler) eller busa lös med andra hundar. Han får börja gå kortare promenader och ska få lite stabilitetsövningar att göra. Lilla toktass. Han kommer inte få simma mer, även om hon inte förbjöd det och sa att för vissa hundar gör det ingen skada men det är inte en rekommendation när de har ont i nedre delen av ryggen. Han som älskar att simma. I stugan ska han ändå få gå i vatten och simma lite kortare sträckor om han vill, när det är varmt.

Hon sa att han är ung och inte verkar lida så mycket just nu vilket är goda tecken även om det skulle vara artros eller pålagringar i höfterna (eller nåt annat). Vi vill ju ha kvar honom i många år till. Om man bara kunde förklara för honom vad vi gör och att det inte är för att skada honom utan för att få honom att må bättre...

2018-04-08 Äntligen på kurs igen

Har anmält mig (oss) till två kurser i maj månad. Det var ett bra tag sen vi var på kurs. Nu blir det Stretching och Friskvård samt balansbollskurs! Ska bli så roligt och nyttigt för grabbarna. Theo får givetvis ta det lite lugnt men Affe kan behöva lite uppfräschning. Vilka kurser ser ni fram emot?

2018-05-18 Återfall för theo

Theo fick åter ont i ryggen igår. Samma symtom - vill inte röra på sig men kan röra bakbenen. Har ont och piper och skriker om man rör i honom. Vill inte kissa och bajsas. Ringt veterinären nu på morgonen, gett honom en dos Metacam igår av det vi hade kvar men såg ingen förbättring.

Har fått tid idag kl 13 på djursjukhuset så förhoppningsvis kan han få samma dos av dundermedicinen han fick sist för då släpper krampen/smärtan och han kan kissa och bajsas. Får se om vi då tar en konsultation med ortoped.

Alltså vad svårt det är när dom inte kan prata! Ryggen verkar inte vara problemet, knät är inte problemet, syns inte spår av artros. Höften? Nervsmärta efter diskbråck? Något i kläm? Lösa ben/broskbitar? Muskelspänningar? Något som gått sönder? Denna gissningslek.

Det är ingen idé dom försöker undersöka honom igen. Jag strök honom över pälsen igår, precis så jag kände pälsen och han skrek när jag kom till bakdelen. Så rädd för smärta.

Lilleman. Att du ska få ha det så bråkigt.

2018-05-19 Värsta tänkbara

Ja igår fick vi åka in med Theo till veterinären igen då han och Alf kom ihop sig på torsdag kväll. Dom bråkar i stort sett aldrig men Theo fick för sig att han hade ett ben att vakta innan för dörren, så när Alf kom springande så rök dom ihop. Efter det fick han ont igen.

Husse fick åka med honom till veterinären. Djursjukhusets växel låg nere dessutom, när man har nog panik och försöker komma fram. Nå det löste sig via e-post.

Ny veterinär. Hade önskat vi fått samma som sett honom tidigare. Det gick så klart inte att undersöka honom denna gång heller då han skriker och får panik. Så i med smärtlindring, utan diagnos hem. Som tur är svarar han riktigt bra på smärtlindringen. Han får Bupa av veterinären i spruta i nacken och sen metacam med oss hem. Hon hade lite försiktigt framfört att "ja, om han fortsätter ha ont och ortopederna inte hittar något så kanske det är dags att avsluta lidandet".

Värsta tänkbara! Det vill man inte höra men vi har så klart själva förstått att det är så. Kan vi inte hitta orsaken till smärtan och han får ont igen och igen så måste man fundera.

Men jag vill ge honom en chans! Han svarar så bra på smärtlindringen. Idag är han "som vanligt" om än lite stelare. Äter och dricker, gör businverter när han kan (och ja, han är i stillhet mest i en stor bur eller i kompostgallerhage på gården och får inte leka med Alf!)

Så på måndag ska jag ringa runt till lite olika ställen och se om det finns någon som är superduperultra bra på smärtutredning av en tax som man inte får röra och där CT röntgen inte visar något.

Jag tror själv inte att det är något som är trasigt. Han har ju svarat bra på medicineringen och när den har varit slut så har han ju inte fått ont igen, direkt, utan kunnat leva på, om än i lite lugnare takt. Han har ju så sent som förra veckan hängt med på nån km promenad och fått korta buspass med Alf på gården utan problem.

Han viftar på svansen och kan stå på benen, har inga neurologiska bortfall. Han skulle dessutom trivas som gårdshund, alltså när vi får uppstaketet som kommer nästa vecka. Han är ingen tävlingshund eller jakthund och trivs bäst när han bara får tölta runt på gården å nosa. Vi har ju stor gård så det ska han få göra. Så ett stillsammare liv skulle han klara men promenader varje dag om än inte milslånga.

Så han ska få en chans och jag hoppas verkligen inte vi på många år behöver ta beslutet att låta honom somna in. Inte på grund av det här i alla fall.

2018-05-28 Äntligen en undersökning

Jag har letat efter den bästa på att utreda smärta/nervsmärta hos hund och blivit rekommenderad en särskild sjukgymnast. Så idag var jag och Theo i väg. Å äntligen någon som fick undersöka honom! Han var så klart skeptisk och vi hade munkorg för allas säkerhet.

Hon fick fram att han:

1. Har stor smärtpåverkan/nervsmärta
2. Har neurologiska symtom då hans högra bakben inte har kraft att stå på. Han har även smärtekänslighet i huden vilket kan vara tecken på att nerven ligger i kläm
3. Han har reflexer i båda bakbenen.
4. Han är lite överrörlig vilket kan innebära att även lederna i ryggen kan vara det och då kan de orsaka nervsmärta/inklämning/svullnad som trycker.
5. Vi hittade ett läge/övning där Theo slappnade av och man riktigt såg på honom hur skönt det var så den övningen får vi med oss hem!

Så förslaget är en CT röntgen på djurklinik. Har mejlat djursjukhuset och frågat om de kan remittera dit. Då får man mer info om var det ligger, om det är en disk som klämmer på nerverna eller om det kan vara lederna som är överrörliga.

I vilket fall som helst är vi ett steg närmare svaret. Så hoppas på en remiss och att röntgen kan visa vad som är fel. Först när vi vet om det är en trasig disk, buktande disk eller lederna som skaver så kan han få en plan för åtgärd...

Även om det skulle visa dåliga nyheter på hela ryggen så vet vi åtminstone det. Då kan vi fatta beslut sedan om det inte är värt att låta honom fortsätta leva om han får ont igen. Men förhoppningsvis visar det att det finns något vi med rehab och livsstil kan göra för att få ha honom kvar i många år!

2018-06-16 Theo ger en skrämmselhicka

Theo försöker ge mig en hjärtattack. Vi har satt upp nätstaketet på tomten å längst nere har vi lite stockar som ska klyvas i augusti. Vad gör han? Ser honom stå högst uppe på stockarna å jag säger stanna åt honom. Då slänger han sig ut på gräsmattan! 1,5 m hoppade han! Kommer glatt springande mot mig! ?? Han får inte längre vara ute där nere. Får dra om staketet framför veden eller nåt. Han måste ha adhd då han inte har någon känsla för höjd, rädsla eller konsekvenser. Han kom travande mot mig å viftade på svansen. Mår prima. Matte sitter med hjärtat i halsgropen ännu. Han verkar dock ha klarat ryggen för vi vill inte ha några fler diskbräck! Lilla skithund!

2018-06-25 Svaret på Theos ryggröntgen

Idag fick vi telefonsamtalet från veterinären. De hade fått Theos resultat från USA (avläsningen av DT:n sker där). Ja det var väl inte helt oväntat negativa besked men ändå lite tråkigt.

De såg flera degenerativa förändringar men dom behöver inte ge upphov till problem. Däremot har han en stor förträngning i korsryggen vilket då troligen orsakar smärtan han har. Sjukgymnasten vi var hos ska kontakta oss för mer information och träningsprogram.

Målet nu är att hitta en livsstil och träning som ger Theo så mycket rörelse som möjligt utan att få ont/försämringar. Han ska få vara med så länge det går och så länge han inte får ont eller har stora problem med sin rygg. Förhoppningsvis får han hänga med tills han är en 10-12 år i alla fall. Det är ju en normal ålder för taxar idag. Jag hade ju gärna sett honom till 16-18 år men det är ju att hoppas på lite mycket.

Skönt att få bekräftat även om vi så klart hade sluppit alltihopa från början. Nu ska vi se framåt och försöka hjälpa honom på bästa sätt. Det är han värd! Lillskrutten.

Googlade lite på degenerativa diskförändringar. Detta är en beskrivning för människan men antar att det gäller samma för hund:

"Degenerativa förändringar innebär att vätskehalten i diskkärnan minskar och att collagenkapseln blir styvare. Tjockleken på disken minskar och sprickor i collagenkapseln kan uppstå. Detta ger förutsättningar för ryggsmärtor och för uppkomst av diskbråck som kan trycka på en nervrot. När disken blir tunnare belastas facettlederna mer och genomgår artrosförändring (samma artrosförändring som kan uppstå i höft- och knäleder)"

2018-07-19 Värme och torka

Ja ingen i detta land har väl undgått den härliga (?) värmen? Får man klaga? Vi svenskar blir inte populära när vi klagar på värmen eftersom den är så kortvarig i vårt land. Speciellt om man bor norr om dalaälven också. Värmen i sig är väl skön (förutom att det är vindstilla å hett som tusan på altanen) och att myggen torkat ut klagar nog ingen på. Men värmen har ju fört med sig andra problem. Nu kan vi bara tacka alla hjältar som jobbar med bränderna och hoppas hoppas hoppas på regn! Var rädda om er där ute i värmen!

2018-10-03 Stadshund på landet

Det är bara att konstatera. Alf är en stadsjycke. Betonghund. Förortslimpa. Här har man flyttat ut till landet, mindre trafik, ljud och mer lugn. Alf är väl halvnöjd. Han trivs på altanen och att slippa trappor. Han gillar att ligga i gräset på den inhägnade gården. Men när lyser han upp? Jo när vi åkte in till stan och tog en promenad. Han blev som valp på nytt! Å han skällde inte på en enda hund. Inte ens ett gruff. Han gjorde sina små "hoppsteg" som han gör när han är glad. Att strosa på trottoarerna och lukta i diket - det är grejer det. Vem vill bo på landet då? :-)

Nä jag tror Affe är nöjd med vårt hus å så men det var så kul att se honom lysa på promenaden när vi gick på ett ny-gammalt ställe.

Idag kom första snön också. Den stannade inte särskilt länge men tycks ovanligt tidigt. Med tanke på att förra året var rekordtidig snö och att den stannade länge med stora snömängder hela vintern så hoppas jag att det inte har tänkt bli lika illa i år. 1,8 m snö är lite väl mycket, även för en norrlänning. Blir så mycket att skotta.

2018-12-30 Mellandagsnöje

I mellandagarna har vi ägnat oss åt lite isvägspromenader. Theos form går upp och ner. Vissa dagar går han stelt och galopperar hela tiden. Andra dagar går han som vanligt. Så ryggen spökar lite men han verkar inte ha ont. Han leker och busar och vill vara med hela tiden. Samma glada kille.

Det har varit kallt men inte kommit så mycket snö vilket gör det lite lättare i terrängen för Theo. Vi fick rådet att gå med honom i lite ojämn terräng, vilket är svårt eftersom han bara är 10 cm från backen. Ojämt är typ... gräs... :-)) Han får lyfta på fötterna vid minsta ojämnheter och då blir han mycket stelare efteråt. Så vi håller oss ändå till lite planare underlag med honom. Jag tror, men det är bara min oprofessionella bedömning, att hans smärta i februari i år berodde på rekordmängden snö som kom och att han hela vintern fick gå och lyfta på benen mer än vad han orkade.

Jag tror dessutom att det är bra för hans rygg att röra på sig. Vi går inte så långa promenader med honom. Längsta är väl på 4 km kanske. I övrigt tar han sitt jobb som gårdshund på största allvar. Han älskar att vakta gården. Så fort vi kommer hem, springer han till altandörren och vill ut och gå sin patrullrunda. Oavsett om vi rastat honom eller inte. Han går först till vänster om huset, ner mot fågelbordet, bakom veden, sen upp vid köksträdgården, förbi eldplatsen och sen in på höger sida.

Alf latar sig mest. Han får vi, lite motvilligt ibland, ta med på långpromenader. Han blir dock lite spattigare på promenaderna utan Theo så jag tror det är bra för dom båda att gå separata promenader ibland. Alf blir mer samarbetsvillig då.

2019-01-25 Kyla och inaktivitet

Livet för taxarna just nu är lite som att gå i ide. Det har varit kallt (-20 till -30) i några veckor och de vill helst inte gå ut. Med tofflor å fodrade täcken så går det ändå att få med dom till slut men kortare rundor. Man kan ju förstå dom, det skiljer ju 50 grader mellan inomhus temperaturen och dito ute. Så till alla de som tycker att "hundar är hundar och ska klara sig" så bör man ju tänka på att de allra flesta hundar idag inte lever utomhus. Våra bor inomhus, gärna under en filt eller täcke på natten. Sover i soffan mesta tiden av dagen och är ute några timmar totalt. De skulle omöjligt "klara sig" utan kläder.

Det är inte att förmänskliga hundar att klä på dom. Allt beror på syfte och utformning på kläderna. Täcken och tossor för att hunden ska slippa frysa och därmed spänna musklerna, är en god idé särskilt när man har taxar med trasiga ryggar. Vi märker direkt på Theo när han spänt sig ute. Han blir mer stilla inne och vill inte röra sig lika mycket. Själv blir jag också väldigt stel när jag har frusit och det sätter sig mest där jag är svagast i ryggen.

Ljuset har äntligen återvänt. Nu är det vackert ute! Kyligt men vackert. Världen blir blåskimrande på dagarna nu istället för olika nyanser av svart.

Ja när man är med i "Ryggskadades riksförbund" så får man åka pulka när man blir trött :-). Husse skämdes för grannarna men Theo verkade nöjd. Alf skuttade på ovanligt pigg idag.

Fick till ett pass på balansbollarna idag. Inte så mycket avancerat utan mest stå och lyfta framtassar. Alf fick prova lyfta baktassarna också för han har bättre balans än Theo. Theo skäller mest och undrar varför det inte regnar godis hela tiden.

2019-02-26 Gett upp

Ibland blir jag så besviken på andra hundägare. All träning jag försökt lägga ner under åren för att få Alf att sluta vara rädd för andra hundar och skälla på dom, raseras alltid efter att några få hundägare låter sina hundar rusa mot oss. Då är all träning förstörd.

Dåliga bortförklaringar om "snälla hundar" eller ägare som inte ens bryr sig då deras hund kanske inte kommer ända fram - men det är ju just att de rusar mot oss som är problemet!

Dom förstår inte hur det blir för oss och att det förstör inte bara promenader utan gör Alf osäker i många andra situationer och ökar hans stress. Han är 10 år nu. Överallt möts man av dessa framrusande hundar, olika storlekar och raser. Om man åtminstone visste platser man kunde undvika men så lätt är det inte...

Så jag har väl gett upp lite. Gett upp försöken att träna bort. Jag har kunskapen men motivationen och orken finns inte mer. Tråkigt men sant. Jag hoppas bara han ändå har ett gott hundliv den tid han får slappna av och bara vara med oss.

2019-04-17 En annan vardag

Vi har ju sådan tur att Alf och Theo har daghuse/dagmatte (svärföräldrarna) som tar hand om dom när vi jobbar. Jag är generellt inte för att man ska skaffa hund om man inte har en plan för hur de ska ha det under dagarna när man själv kanske arbetar heltid. Att ha hund i hundgård kan fungera för många men frågan är vilket liv hunden får.

Har den hundkompisar så tycker jag det är helt okej eftersom den då inte är själv men ser allt för många hundar som fått stå dag ut och dag in i en, relativt, liten, stenig hundgård utan desto mer stimulans. Man kan ändå göra mycket för att en hundgård ska bli lite mer inspirerande och ge lite mer stimulans. Saker att klättra på, krypa in i, under, gå över osv.

Nu är det så att svärfar ligger på sjukhuset och därför är grabbarna så illa tvungna att vara hemma på dagarna. Husse kommer på lunchen och rastar dom. Vi ska bygga boda, förhoppningsvis, i år och då ska vi förbereda för en hundgård också. Lika bra att ha en back up plan. Den ska dock innehålla rätt mycket roliga grejer, som rör att springa i och bildäck att hoppa på och under. Återstår att se hur det slutligen blir.

En missnöjd tax

Vi möttes av söndertuggade träpersienner i hallen när vi kom hem. Vår förhoppning är att Alf och Theo skyddat huset från inbrottstjuv men troligare är att Theo fått ett utbrott för att han lämnats ensam.

Vi vet att dom är understimulerade och d är inte lätt att hålla Theo nöjd. Han får inte gå långa promenader pga ryggen, inte heller busa allt för hårt. Han stressar upp vid någon form av träning men gillar nosework. Han har hittills aldrig gått på annat än sopor så d är första gången inredningen ryker.

Ja bara beställa nya måttanpassade persienner...

Vi är dock vänner. Försökte fråga vad som hänt men fick inget tydligt svar...

I sådana här lägen är det ju lätt att pulsen stiger och ilskan växer men det är inget att göra åt. Ingen idé att bli arg. De kommunicerar ju tydligt - budskapet gick fram - att vara ensam hemma är inte roligt! Det är i stunder som dessa man ibland ifrågasätter varför man skaffade hund. Våra har dock varit väldigt billiga i drift hittills, inte sjuka särskilt ofta och de har inte haft sönder saker. Så det här var inte hela världen. Man har ju hört om hundar som ätit sig genom väggar, madrasser och elkablar! Man blir både arg och rädd. Har han skadat sig? Såg lite blodfläckar men kollade i munnen på båda och såg inget som blödde eller hade fastnat.

Eftersom Theo aldrig tidigare gått på någon inredning, annat än soporna, så hade vi aldrig en tanke på att man skulle ha dragit upp persiennerna helt innan man lämnade dom. Men han kanske bara hade valt något annat då.

2019-05-12 Träningstorka

Det var länge sedan vi tränade något på riktigt med hundarna, så där så det verkligen sitter. Tjorvar mest på med små grejer för skojs skull lite då och då. Har helt tappat inspirationen. Tappat vilka konton jag brukade följa på sociala medier, inte loggat in på Dogtrickacademy på länge heller. Där fanns ett hav av inspiration.

Vädret har verkligen växlat i maj månad i år. Förra året låg snön kvar första veckan i maj men sen kom värmeböljan som aldrig släppte taget. Det innebar torrt och brandfarligt hela sommaren. Så glädjande nog, när man har egen brunn i alla fall, regnar det rejält just idag. Det behövs! Fylla på depåerna ordentligt.

Regnet är välkommet efter förra årets torka. Snö en morgon, upp till 1 dm kom i kommunen. Vi hade bara ett tunt vitt täcke. Vår vän havsörnen har också varit på besök.

Har också flyttat en sten för hand, som gamla bönder. Den låg så nära ytan att det inte växte något gräs där och då ville husse ha bort den. Aset var lite större än vi trodde och kunde beräkna från början men med spett, muskelkraft, lite plankor och rep så är den inte längre i gräsmattan utan ovanpå! Den får bli ett inslag i en naturlig trädgård.

2019-06-01 Vem och varför?

Ja igår hände det igen. Jag och mamma åkte och handlade på stan och var borta i kanske 3 timmar. När vi kom hem hade "någon" slaktat mammas stickning (tuggat på mönsterbeskrivningen och trasat sönder påsen), vält en blomma i gästrummet och slitit sönder en pappåse i tvättstugan. Det är ju inte oersättliga saker men frågan kvarstår - vem och varför?

Idag skulle jag gå en långpromenad själv så promenerade med hundarna en sväng först och sedan, för att skona hemmet, så tog jag fram burarna. Satte in dem i var sin bur, jag skulle vara borta strax över en timme.

När jag kommer hem är mysteriet löst. Vem - Alf. Han hade fått panik i buren och slitit sönder hela bottenplattan i plast. Det låg bloddroppar på golvet, ingen större mängd men ändå. Frågan som återstår är varför?

Alf har, ända sedan vi hämtade hem honom för 9 år sedan, haft svårt att vara ensam. Han har max klarat ett par 3-4 timmar. Sedan har han suttit och skällt och ylat och gråtit. Vi löste det då med hundvakt, där han alltid är när vi jobbar. Lugnt för honom och lugnt för oss. Problemet är ju att man måste kunna åka iväg och göra ärenden och på sommaren, pga värmen, vill vi inte ha med dom i bilen. Alf har dock klarat detta. Aldrig haft sönder något. Han har alltid hälsat mer intensivt när vi kommit hem än vad Theo har gjort.

Så vad har hänt för två veckor sedan då han helt plötsligt börjat få riktigt panik av att bli lämnad hemma med Theo?! Vi förstår inte.

Min första misstanke är - 10 år gammal hund - hälsoproblem? Äldre hundar kan ju få sämre hörsel, syn, balans osv. vilket kan göra dem mer oroliga. Ska konsultera veterinär om en hälsocheck bör vara på sin plats? Tänderna kanske?

Om det inte är något fysiskt fel på honom (han visar inga tecken på smärta/obehag eller förändrade beteenden i övrigt, äter och dricker bra, gör sina behov och rör sig obehindrat) kan man då träna bort detta? Är det då ett beteendeproblem? Och vad skulle det i så fall bero på?

Nu får vi göra en plan för hur vi ska gå vidare. Theo behöver också få en ursäkt! Han stackarn har blivit anklagad därför att han har "ADHD" (våldigt livlig, aldrig tyst och lätt att dra igång). Undrar hur Theo har mått när Alf fått sina utbrott?

Tänk om de kunde tala om för oss hur de tänker...

2019-06-07 Ok stämpel i rumpan

Idag har Alf varit till veterinären för seniorekontroll. Ett första steg i att utreda varför han får panikattacker när han lämnas korta stunder. Allt såg bra ut. Fina tänder för att vara 10 år gammal, inget blåsljud på hjärtat och proverna såg bra ut. Fin i pälsen och gott hull. Ingen smärta å lymfkörtlar ok. Skönt att veta att han är frisk. Dock återstår frågan om vad som utlöser paniken.

2019-06-10 När det blåser...

Det har varit väldigt blåsigt här i maj månad. Riktiga stormar. När det blåser ute så skallrar det inomhus, i fläkten, kaminen, fönster (om de är i vädringsläget) och innerdörrarna om de är stängda. Vi har fem olika lägen på våra fönster och i vissa lägen så ligger de och "klickar" i spärrarna när det blåser hårt.

Igår när jag och Alf var hemma så började det blåsa på kvällen och han kröp närmare och närmare mig. Sen la han sig nästan på mitt ansikte i soffan och skakade så soffan skakade. När jag slog på TV:n så lugnade han sig. Så det KAN vara så att det blåsiga vädret har gjort honom rädd för att vara hemma.

Vi har ju bott i vårt hus i två år men för honom är det kanske inte så länge. Det är lite ny miljö ändå. Eftersom huset är nybyggt så sker det ju hela tiden olika projekt för att få huset mer och mer klart. Så det kanske räcker för att hans oro ska bli panikattacker vid hemavistelse?

Funderar på att skaffa Adaptil eller zylkene + börja om med ensamhetsträningen och se om det hjälper honom. Så ska vi så klart inte lämna honom hemma när det blåser heller. Nu på sommaren så låter det även utifrån då grillöverdraget låg och slamrade mot rutan halva natten så kan förstå om han tyckt det varit läskigt. Det viner i takplåten och sopen på bron slår mot väggen där den hänger...

Kanske ett steg närmare en lösning...

2019-08-11 Gamla hundar

Ja det börjar märkas att våra grabbar börjar bli gubbar. Theo är 7 år och Alf fyller 10 i slutet av augusti. Hade trott att Theos ADHD skulle ha minskat med åren men icket. Han är lika hoppig, skällig, rastlös och galen som vanligt. Men hans livsglädje går det inte att ta miste på. Allting vi hittar på tycker han är roligt! Bara det händer något. Han är först till bilen när man hämtar bilnycklarna, han är först vid altandörren på morgonen för att gå sin "vaktrunda" runt tomten, han kryper upp på en när det inte hänt något spännande på länge.

Promenaderna blir kortare och färre. De njuter mest av att bara vara hemma på gården. Tigger mat oftare, det är som att de "glömmer bort" att de nyss ätit. Kan visserligen ha med att dom ofta får ben/mat/tuggis/dentastix eller något annat när dom tigger. Gamla gubbar får ofta som dom vill. Båda två sover längre på morgonen nu. Alf går upp och sen lägger han sig på altanen eller i soffan. Byter plats någon gång. Theo jagar fåglar på gården eller skäller på grannarna.

Hälsan är god, för det mesta. Theo har inte haft ett återfall i ryggen på över ett år! Dom luktar lite från munnen så vi borstar tänderna lite då och då men veterinären sa att tänderna såg fina ut och inte behöver åtgärdas sist vi var på kontroll.

Vaccination om ett år igen men annars två friska, lite gubbiga taxar med långsammare vardag. Alf har fått ökad separationsångest och lämnas inte alls hemma nu mer. Han har ju Theo så han är ju inte ensam men det verkar inte hjälpa.

Just nu har Theo sökt upp husse i garaget och skäller för att få uppmärksamhet! Emellanåt kommer ett bussryck eller två då dom tumlar runt på gräsmattan.

2019-08-18 Börjar slutet närma sig

Nu har det hänt igen. Alf har fått en panikattack och gått på persiennen igen. Skillnaden var att nu var husse hemma på gården och TV:n var på inomhus. Senast igår var vi ute på gården och Alf låg lugnt i soffan och sov. Han tittade ut ibland och såg att vi var där men idag hjälpte inte ens det.

Det känns som att om han blir så här panikslagen om han inte ser oss så blir det ohållbart och framför allt ett stort lidande för honom. Vi kan inte ha med honom över allt och om man en gång glömmer bort och går in i garaget eller på toa - får han panik då?

Tankarna snurrar och vi har börjat prata om att Alf kanske kommer att få somna in. Inte idag. Det känns dock som ett svårt beslut eftersom han fysiskt inte mår dåligt. Han är i god form. Fått en genomgång hos veterinären i juni och då fick han OK på allting. Är det då rätt att avliva honom? Lider han? Hur vet man? På något sätt hade det varit enklare om han hade varit fysiskt sjuk. Samtidigt vet vi ju inte. Beteendet kom plötsligt, från en dag till en annan kunde fick han panikattacker. Tumör? Demens? Stroke? Sjukdom? Vad orsakar det?

Han ligger kloss i en hela tiden hemma nu. Springer efter husse som bara går ut i garaget (som sitter ihop med huset) för att hämta något. Det känns inte som att det här är något som går att träna bort.

Alf är 10 år gammal (fyller 10 den 28/8). Jag vill inte utsätta honom för några undersökningar eller röntgen/operationer. Även om taxar kan bli äldre än så så känns det inte rättvist mot honom. Han är väldigt stressad hos veterinären. Alf har ju alltid varit orolig av sig men har haft världens bästa hundvakter på dagarna så han inte behövt vara ensam.

Hur ska man tänka? Just nu är han nog rätt nöjd, kom åt halva älgsteken som stod och svalnade så han är nog mätt och glad!

2019-09-08 Att få glädja andra

Igår när vi var och på vår kvällspromenad efter strandängarna möter vi två kvinnor på cykel. En bra bit ifrån oss hör vi ena kvinnan ropa "Åh taxar!" och "Jag måste få hälsa", sen kliver hon av cykeln. I cykelkorgen hade hon en vit chihuahua som Theo stirrade på (men skällde inget). Kvinnan berättade att hon alltid stannade och ville hälsa på taxar då hon själv haft flera taxar, som dessutom liknade våra. Hon blev så glad och hade ett leende över hela ansiktet bara av vår uppsyn. Alf ville inte hälsa som vanligt men Theo gick nära. Dock var han mer intresserad av filuren i korgen än människan som pratade. Hon kände inte igen oss så jag förklarade att vi bara var på besök. Det förstod hon för hon kände igen alla andra med tax i området, de hade hon mött flera gånger. Tänk så roligt att kunna glädja andra så där en vanlig kväll på stan. Ett trevlig möte! Men vem kan motstå dessa?

2019-10-13 Alfs nya titel NTD

Vi hittade genom en bekant till HUNDraelvans Spark Team där man får en lista på trick att lära sin hund och sedan filmar man och får dem godkända. Sedan kan man ansöka om en amerikansk titel och få diplom och registrering i Amerikanska kennelklubben. En kul grej bara.

För att få den första titeln "Novice Trick Dog" ska man lära hunden 15 olika moment. En Trick Dog titel visar att man har ett gott samarbete med sin hund. Att hunden älskar att göra saker tillsammans med dig och även att man utmanar hunden och ger den lite mer stimulans i vardagen, oavsett hur "fåniga" tricken kan verka. Det viktiga är att det bygger på positiv inlärning.

"Do More With Your Dog!" är världens största "program" för att inspirera och meritiera hundar inom trickområdet. Det har skapats av amerikanskan Kyra Sundance och har fyra nivåer plus möjlighet att erövra championtiteln TDCH".

De titlar man kan erövra är följande:- Novice Trick Dog. (NTD)- Intermediate Trick Dog. (ITD)- Advanced Trick Dog. (ATD) - Expert Trick Dog. (ETD) samt Trick Dog Champion (TDCH).

Jag tror stenhårt på att ju mer man gör med sin hund desto bättre relation får man, oavsett vad man tävlar, tränar eller leker. Dessutom tror jag variation i aktivitet är det bästa för alla hundar. Tävlar man lydnad kanske man inte ser någon mening med att lära hunden konstiga trick men jag tror relationen och variationen ger bättre resultat även i lydnaden. Samma gäller jakthundar, vallhundar, rallyhundar osv.

2019-12-01 Föreläsning

Igår var matte med kusin till Eukanuba Arena och lyssnade på en föreläsning med Rackarungarnas Hundskola (finns i Skellefteå). De 10 viktigaste sakerna din hund bör lära sig. Inspirerande och rolig, en klok kvinna med mycket erfarenhet. Grymt intresserad av hennes Rambobana - där man kan jobba med självförtroende hos hunden, att våga mer.

Eftersom vi var ett litet gäng blev det också lite mer diskussion än bara föreläsning. Alla hade olika erfarenheter och olika hundar, raser, individer. Utbytet var intressant.

Köpte dock ingen bok denna gång men absolut intresserad av boken om Nose Work! Så kul hundsport. Eftersom Theo gillar att åka bil fick han följa med och vara hos mormor under tiden. Bra för grabbarna att ibland vara ifrån varandra också. Dom är ju annars hela tiden med varandra.

Vissa saker kan våra grabbar, andra inte - som att uppföra sig vid dörren. Inser att det bara är vi själva som inte tränat nog ihärdig. Men vissa saker får gå, speciellt nu när dom blivit pensionärer. Just nu gäller nog inga regler alls känns det som. Selektiv demens?

2019-12-24 Händelserik julafton

Vi började dagen med sovmorgon. Sen tänkte vi ta en förmiddagspromenad innan julfirandet drog i gång och medan det finns något slags ljus ute. Även om vintersolståndet har varit så är det inte många minuter ljus på dagen.

Vi tänkte ta isvägen (för bilar) över sundet där hundarna kan springa lösa. Där såg vi att de också plogat upp en gångväg ut på isen som vi fortsatte efter. Sedan sökte vi efter skoterleden som går tillbaka in mot land och Alf och Theo skuttade glatt före oss. En bit ut från land är det vass och precis där vatten/isen och vassen möts halkade Alf ner i skoterspåret (där skotern hade gått genom isen) och hamnade med rumpan i vattnet. Han kravlade och försökte ta sig upp men kom ingen vart. På land ligger inte snön kvar även om det är körbart före ute på isen så endast ett skoterspår fanns. Matte bedömde att det var 3-4 människosteg så var man på fast backe så hon plumsade i efter Alf. Som tur är, är det inte mer än några dm djupt så det gick precis över skon så strumporna blev blöta. Upp med Alf och matte ur vattnet. Då kommer husse på att han vill inte bli blöt så han och Theo går tillbaka till isvägen och tar den torra vägen hem. Matte och Alf fick blöta ta sig genom vassen upp på vägen och hem. Allt gick bra och vi skrattar åt det och retas med husse som lurade ut oss i "vaken" och sen tog den torra vägen hem. Han kommer få höra detta länge och vi kommer utnyttja detta till vår fördel, jag och Alf!

Vid 14 åkte vi till mattes syster för att fira jul med 4 barn, 4 taxar och 8 vuxna. Alf och Theo skötte sig bra trots allt stoj och stim. Men till slut blev Theo helt slut, ögonen gick i kors. Han kan inte slappna av så länge det händer något kring honom och matte hade glömt den stora tygburen som han hade kunnat få gå undan i. Så Theo började morra om någon kom för nära. Vi 20-tiden åkte matte hem med taxarna och husse stannade kvar. Han kommer senare med mormor och morfar som ska sova över här. Så efter en händelserik julafton önskar vi Er alla en god jul!

2020-07-02 Bloggtystnad och nytillskott

Alf och Theo agerar nu mer storebröder och en liten flicka. Hon kom lite tidigare än väntat, vägde lite mindre än hon skulle och första tiden bestod av sjukhus, sondmatning och hemsjukvård. Nu har vi varit hemma ett tag och börjat vänja oss vid vårt nya liv.

Taxlivet fortsätter. De verkar nöjda över att alltid ha någon av oss hemma, även om de saknar sin daghusse och matte. Som tur är besöker vi dom regelbundet ändå, men med försiktighet pga det nya viruset som slog in över världen i våras.

Theo han tycker detta med barnvagn var en superbra idé och undrar varför vi inte införskaffat detta fordon tidigare. Han har helt enkelt tagit saken i egna tassar och intagit underredet som sin egen tron när tassarna inte orkar bära under promenader (eller när känslan bara inte infinner sig i att behöva gå).

När den lilla inte riktigt ville sova på nätterna i början fick vi ta nattliga promenader i midnattssolen. Vi slogs med 10 000 myggor men Theo hängde glatt med. Dock ingen längre sträcka. Det märks att dom börjar bli gamla gubbar. Alfs hörsel verkar svika honom också allt mer. Han hör inte riktigt när vi ropar på honom.

2020-07-23 Allt blir inte bara sämre med åren

Jag kommer ihåg när Theo kom till oss. Livlig och busig men ville inte ha någon kontakt med oss. Ville bara vara med Alf. Eftersom han var 8 månader gammal och vi visste att de som haft honom före oss inte varit snälla med honom så lät vi det ta tid. Han hade med sig en filt till oss som vi la i hallen där han ofta ville vara (och sov) och hade uppsikt över hela lägenheten. Man fick inte röra tassarna och klappa honom gick bara ibland. Vi lät honom vara. Lät det ta tid och att han själv fick komma till oss när han ville.

Nu, 8 år senare, gammal men inte så grå. Nu är han en knähund. Kommer ofta och lägger sig nära, snarkar när man klappar och kliar och sover under mitt täcke nära mig. Han puffar på handen när man slutar klia och vill ha mer.

2020-07-29 Efter solsken kommer regn

Efter tre skitvarma somrar med nya värmerekord, torka och lite skogsbränder på det så har årets sommar varit betydligt blötare. Vilket är skönt enligt mig.

Taxar och vatten är ju tudelat. Theo älskar vatten och går ut i alla väder. Alf - nej. Bara nej. Skulle kunna ligga i soffan 24 h om man inte tvingade ut honom.

Vinterns frost har bränt sönder gräsmattan totalt i år. Vi ser att nästan alla med nysådda gräsmattor i kommunen drabbats av liknande bränna. Tråkigt men inte hela världen. Bara hoppas den tar sig till hösten och att nästa vintern blir snällare mot den. Vi hade ett islager på nästan 1 dm när snön hade smält. Det regnade hela december och istäcket la sig före snön kom. Snön isolerar ju annars bra. Mycket av de buskar och plantor jag planterade i höstas dog också. Jaja inte hela världen men tråkigt.

2020-08-04 Theo har ont i ryggen igen

Vi har senaste tiden pratat om hur det blir den dagen vi kommer måsta ta beslutet att låta båda eller någon av dom somna in. Man känner sig hemsk som tänker tanken men samtidigt är det viktigt att vara realistisk som djurägare. Det är inte okej att låta djuren lida för våran skull. Det svåra är att veta när det är dags.

Alf är ju fysiskt sett i god form. Enl veterinärundersökningen förra sommaren är han i god kondition, inga blåsljud på hjärtat, fin päls, inga problem med ögon eller öron. Däremot är han ju förändrad i sitt sätt. Han kan börja skaka ibland, han uppträder förvirrat ibland (stressat), han får panik när han lämnas ensam (ibland bara när vi går på toaletten och han inte ser oss). Han vill helst bara ligga i soffan i vårt knä. Han kan sova bort hela dagarna utan att gå ut.

Theo är ju livsglädjen själv i sinnet. Han älskar allting vi hittar på och vill vara med över allt. Han är en duracellkanin med överskottsenergi och lätt övervikt. Han gillar livet som gårdshund och få vara ute. Han har en konstaterad förträngning i korsryggen sedan några år tillbaka. Det har gett honom några episoder då han får så ont att han inte kan kissa/bajsa. Nu är det två år sen vi var till veterinären sist för ryggen men idag blev han sämre igen.

Det började på morgonen. Kl 06 var han som vanligt och gick ut för att kissa. Men under dagen låg han helt stilla i sin bädd från kl 11-15. Han kom inte när jag lockade med skinka, han kom inte springande när jag öppnade dörren (vilket han alltid gör) så jag förstod att det var något. Jag fick honom på benen och han gick runt lite, drack lite och gick ut och kissade och bajsade (löst). Hoppades att det skulle hålla sig så men nu på kvällen så gick han ut och kissade och sedan skrek han till. Vill inte röra sig. Då jag inte vill lyfta i honom när han har så ont så hämtade jag hundburen som han själv gick in i. Bar in honom. Nu ligger han där i på en filt.

Vi får se hur läget är imorgon. Om han inte blivit bättre får vi ringa veterinären. Är det samma som tidigare så hjälper en spruta Bupac och sedan en vecka metacam. Skulle det vara något annat, ja då får vi se utgången. Han är 8 år och skulle hans liv bli mer begränsat än nu (får inte gå långpromenader eller leka med andra hundar) eller om det krävs många undersökningar eller sövningar då är vi nog redo att låta honom somna in i så fall. Tanken gör ont men han skulle inte ha någon livskvalite kvar.

Sen har vi diskuterat det där med hur den andra hunden skulle reagera om den ena inte längre fanns. Alf som är "dement", skulle han klara att bli ensam? Skulle han bli ännu mer orolig och rädd? Och Theo som älskar sin Alf, härmar allt han gör och går efter honom, hur skulle han ta det att kompiserna inte längre kom hem? Är det bästa att låta dom somna in tillsammans? Alf är 11 år. Men det känns fel att avliva en hund som inte visar tydlig att livskvaliten och livsglädjen inte finns där längre. Alf är glad så länge vi är hemma med honom, vilket vi är hela tiden nu med anledning av föräldraledigheten. Han kan få riktiga busryck och när vi ligger i soffan tillsammans suckar han nöjt. Theo tar sitt uppdrag som gårdshund på största allvar och håller borta fåglar, grannar och andra från gården! Ja hur ska man tänka? Kommer det någonsin kännas som det rätta beslutet?

2020-08-05 Theo hemma igen

Det blev ingen sömn i natt. Theo började gnälla efter midnatt och när jag gick och satte mig med honom så skrek han när jag tog i honom. Sjukgymnasten som Theo träffade förra gången detta hände förklarade för mig att förträngningen i korsryggen kan klämma på nerven som går till huden, det gör att han inte tål beröring på bakbenen. Vi övervägde där ett tag om vi skulle ringa jouren mitt i natten.

Vi provade i stället att lyfta ut Theo i buren, på gräsmattan för att se om han kunde pinka och bajsa. Det är det som har varit det akuta problemet tidigare, han kissar inte och då måste han in inom 24 timmar till veterinär innan det blir livshotande. Han tog sig ur buren och kissade, bajsade en lös hög. Sen kröp han in igen och vi bar in den stora buren. Jag hörde honom börja snarka en stund senare. Lättade väl trycket. Sen vaknade vår bebis och ville inte somna om så det blev att mata och vaggas fram till 06.

På morgonen var Theo ännu sämre. Ville inte alls gå eller kissa ute. Ringde veterinären så fort dom öppnade. Här i stan hade de inga akuta tider kvar men fick en tid i Öjebyn kl 11. Lämnade Alf hos svärföräldrarna och åkte i väg med Theo.

När vi kom fram rörde han på sig och gick runt i rummet. Efter undersökning kunde de konstatera att han reagerade mer i vänster ben. Tidigare har det varit höger ben. Det är höger ben han har svårt att placera under sig när han står. Han ligger också mer på höger sidan, vilket enligt sjukgymnasten berodde på smärtan. Han vill ligga på den sida han har ont.

Vi kom fram till att påbörja en längre tids medicinerings med medicin mot nervsmärta och antiinflammatorisk medicin. Sen ska han även få kosttillskott för lederna och så ville de att han gick ner lite i vikt.

Vi vet att han är lite rund. Vi har ju som sagt släppt på de mesta reglerna och de får äta rester och en ostbit ibland. Men veterinären tyckte att han kan ha flera år kvar om han går ner i vikt vilket minskar belastningen på bakbenen och ryggen. Så nu ska vi prova dietfoder från Royal Canin.

Vi övervägde ny röntgen men kom fram till att symtombehandling räcker denna gång. Vi vet att han har en förträning, kanske blir den sämre med åren. Hittills har han haft "anfall" vartannat/var tredje år vilket jag tycker är försvarbart. Skulle han få fler anfalla och oftare så skulle vi ta ett annat beslut.

Blodproverna såg väldigt bra ut. Alla inom normalvärden för blodsocker, lever och njurar. Återbesök om ett år för nya prover då medicinen kan skada just njurar och lever.

Så än kastar vi inte in handduken. Han verkar må lite bättre redan. Går, ostadigt, och ligger ute i solen. Som tur är är vår gård handikappanpassad då vi har enplanshus med ramp ut och in, både i trädgården och på framsidan. Så han behöver inte gå i trappor eller bäras (vilket gör mest ont).

Ja år 2020 går till historien som ett år då det mesta som kunde gå fel gjorde det. Jag ska till tandläkare på fredag också så detta kommer bli en dyr månad.

2020-08-22 Theos titel!

När Theo flyttade in hos oss, oplanerat, som oregistrerad tax (som då räknas som blandras) så lovade jag honom att han skulle få en titel. Han skulle få visa att han också är lika bra som alla andra (som Alf som är registrerad i SKK) och att en oregistrerad hund kan lika mycket som en registrerad. Ja, jag vet att detta är högst töntigt och att han inte förstår detta, men jag pratar med mina hundar och har jag lovat något så håller jag det.

En oregistrerad hund kan t ex inte bli champion i olika hundsporter eller utställning. Men i vissa grenar får de ändå ta titlar.

Idag fick Theo sin titel NTD (Novice Trick Dog)! Nu råkar detta inte vara en svensk titel men nog så äkta titel ändå! Han har följt manualen, vi har filmat och visat upp våra trick och de har blivit granskade och godkända av certifierad "domare".

10 inspelade trick idag i ordningen:

- 1: Balanshinder
- 2: Tunnel
- 3: Framtassar på objekt
- 4: Pedestal (skicka till plattform, mindre än 1 m bort)
- 5: Tittut (mellan mina ben)
- 6: Ostadigt underlag
- 7: Snurra
- 8: Handtarget
- 9: Ringa i klocka
- 10: Hopp över hinder

2020-09-25 Ny medicin för Theo

Fick prata med en veterinär igår ang Theos medicin. Gabapentinet som han åt i början av augusti när han fick återfall hade mer effekt på hans smärta än onsiolet som han nu ska äta i 6 månader. Upplever att han nu gått tillbaka till att inte vilja gå så långt, vänder hem, vill bara vara kring gården. Så veterinären skrev ut mer gabapentin som han ska få i 3 månader. 3 gånger om dagen så blir mycket att hålla reda på. Men viktigast att han blir smärtfri! Så kan vi börja med massage och lite rehabträning igen när han blir mer rörlig. Han är nog en riktig kämpe. Säkert haft lite småont eller stelhet länge men krigat vidare.

Idag höll vi på bli av med bilen! Från ett låst företagsgarage har det försvunnit saker och verktyg samt bilnycklar. När husse skulle hem från jobbet var nyckeln borta! Åkte hem och tog den andra nyckeln å när vi kommer tillbaka så har en företagsbil blivit stulen och andra saker också! Som tur var hade de sett till att parkera in våran bil så den inte gick att få ut även om du har nyckel. Annars hade någon kört iväg med den. Så obehagligt att ha tjuvar i farten. Tror det är första gången jag fått något stulet på riktigt. Blev av med en kamera för några år sedan men den tappade jag själv, gled ur kameraväskan och jag vet precis var men när jag upptäckte det och gick tillbaka så var den borta. Inte hela världen men obehagligt att någon annan har ens bilder. Nu var säkert 90 % bilder på två taxar men ändå. Får se om man vågar sova i natt eller är vaken ifall det dyker upp tjuvar med en bilnyckel och vill sno bilen!

2020-10-08 Alf har piggat på sig

Alf har aldrig varit särskilt matglad. När han kom till oss 8 mån gammal så åt han bara på kvällarna och nätterna (då hade vi bara en hund så hade skålen framme hela tiden). Vi provade alla knep som folk gav oss, från att bara ha skålen framme en kort stund och åt han inte åkte den bort, till att blanda i godsaker, att inte blanda i godsaker, sätt lite mjölk i till att byta foder. Ja han har alltid varit kräsen men hållt sin vikt bra.

Nu när han börjat bli mer "dement" så har han återgått till att bara äta en gång om dagen, på kvällen. De tre senaste dagarna har han dock ätit på morgonen också! Han kanske glömmer bort att han bara äter på kvällarna? Det är lite svårt när man har en tax som ska gå ner i vikt men kastar i sig maten och en som gärna vill ha maten framme hela tiden för att småäta.

Theo börjar bli sitt vanliga galna jag så tror smärtlindringen har god effekt nu. Har inte börjat så mycket rehab än då jag vill att han får vara smärtfri först. Ska prova massera lite senare.

Mötte ett äldre par ute på barnvagnspromenaden igår. Alf vägrade gå framåt då det kom någon bakom. Småpratade lite och förklarade att han gärna vill gå hem i början av promenaden men att veterinären säger att han fysiskt är i god form. Kvinnan tänkte att han kanske hade glömt det om han är lite dement :-D Tror nog att det är så!

2020-12-27 Alf min Alf

Alf har haft bra dagar och dåliga dagar. Mest bra dagar. Men man märker tydligt att han blir äldre. Äter bra vissa dagar, mindre andra, och ingenting enstaka dagar. Hör sämre, reagerar sämre. Men jag upplever inte att skakningarna blivit sämre.

Idag är en dålig dag. Han står mest och tittar, ser olycklig ut. Känns otrygg å betar sig allmänt annorlunda. T ex i normala fall är han där vi är, ligger i knät i soffan. Nu ligger han i hallen och tittar på oss, går undan i tvättstugan osv. Verkar inte ha ont, får klämma och känna igenom hela honom, magen fungerar (med undantag julafton då han hade diarré pga lite för många goben). Inte velat ha sin mat idag men tog en ostskiva så han äter i alla fall. Magrat av lite men är inte undernärd (revbenen sticker inte ut men känns tydligt).

Så svårt när det inte verkar var något fysiskt fel på honom utan mer kognitivt/neurologiskt (!) jag är ju inte veterinär men vi tog honom till veterinär förra sommaren när det började med skakningarna. Då var han i fysiskt väldigt gott skick. Blodvärden var bra, inga hjärtfel osv. Så frågan är om det ens är lönt att ringa en veterinär igen? Vad ska dom kunna göra om felet inte är fysiskt?

Vi hoppas på att få ha kvar vår Alf, fyller 12 år till sommaren, och att detta också bara är en svacka idag och sen får han flera fina dagar. Igår lekte han med Theo, tränade lite trick och var mer som vanligt. Bara vänta och se.

En äldre hund behöver ofta mer rutiner, mer förutsägbar vardag och lugnare tillvaro. För Alf har corona och föräldraledighet varit perfekt - vi är hemma hela dagarna (inte för att han var ensam innan men nu slipper han åka iväg på morgonen), det är betydligt färre besök hos oss och bara av personer han verkligen gillar.

Uppdatering:

Kom ju på att vi har gratis rådgivning med veterinär via försäkringen så bokad tid idag. Fick goda råd och hopp om att Alf kan ha flera bra år kvar med god kvalité men att han kan behöva ångestdämpande och/eller antidepressiv medicin som gett gott resultat hos hundar. Så jag kommer boka veterinärtid och be att de utreder om han kan behöva något sådant. Känns lite bättre nu!

2020-12-29 Alfs mående

Idag åkte jag med Alf till veterinären här i byn. Hon kollade igenom honom och vi diskuterade hans beteende. Han ska få prova smärtlindrande, en kur, först. Kan vara artros, då han t ex inte längre gillar att få klorna klippta, och smärtan kan göra honom orolig. Hans darrningar/skakningar ville hon kolla genom att ta blodtrycket på honom. Han har fått smärtlindring utskrivet som vi kan hämta i eftermiddag. Ska på återbesök om två veckor och då har hon begärt ut hans journaler från Evidensia för att se vad dom gjort tidigare. Då bestämmer hon om nya blodprover behövs. Om han inte reagerar på smärtlindringen då kommer vi prova psykofarmaka i någon form. Vi hoppas Alf mår bättre snart! I morse var han mer som vanligt igen.

2021-01-11 Hundsnacks

Vi har fått förmånen att samarbeta med Hugo & Celine hundglass! Vi upptäckte deras produkter första gången när vi stod vid glassbilen en sommardag för några år sedan. Längst nere i hörnet på glassbilens bakdörr (där skylten med alla glassarna är) såg vi hundglass. Vi köpte ett 3-pack till taxarna och det var ju självklart uppskattat!

Nu har vi fått möjligheten att prova deras hundsnacks - Crispy Chips torkad nötlever. Så om ni också vill testa dessa chips till era pälsklingar så får ni genom denna kod rabatt i webshoppen på all torkad mat och snacks från Hugo & Celine. PAWS20 ger 20% rabatt och gäller fram till 26/1 2021. Koden gäller 1 gång per kund.

2021-01-12 Alfs uppföljning hos vet

Åkte med Alf på uppföljning hos (nya) veterinären i byn. Hon hade fått journalerna från Alfs besök på Evidensia. Då Alf ändå är piggare och ser lite gladare ut (i ögonen) efter Metacam kuren så tror vi att han har en smärtproblematik. Visade filmen när Alf tappar balansen och hon trodde också det kan bero på ryggsmärta. Hon tyckte själv att han såg piggare ut och han reagerade mindre vid undersökning denna gång.

Vi pratade om att ev röntga ryggen framöver - inte för att det ändrar behandlingen men för att det kan vara till hjälp för beslut längre fram om han blir sämre. Vi gjorde ju så på Theo till slut. Begärde förhandsbesked via försäkringsbolaget som tog kostnaden (10 000kr) för CT röntgen.

Alf ska gå på normaldos nu i 2 veckor för att få full effekt, sen ska vi sakta trappa ner till att hitta en lägsta dos som han har effekt av så han kan äta den länge. Han ska även få massage om han vill.

Huruvida hans "ångest" symtom försvunnit är svårt att säga då vi inte lämnar dom ensamma, en av oss är ju alltid hemma nu mer. Han följde efter mig och ligger brevid mig i datarummet nu när jag skriver här men husse är i rummet intill. Vi får väl se om det också blivit bättre annars skulle vi utreda det vidare.

2021-01-16 Viftande svansar

Alf har börjat vifta på svansen mer och det är ett gott tecken. Känns som att han sakta blir bättre. Fortfarande orolig av sig så vi får se om det också ger med sig eller om han behöver nåt ångestdämpande också.

Theo är återställd. Går, viftar på svansen, äter, gör behov, gör lekinviter. Så nu är utmaningen att få studsbollen att ta det lugnt. En balans mellan att han ska få vara sig själv, röra på sig och att ta det lugnt och inte påfresta ryggen för mycket.

Vi har fått låna en hundramp (tänkt till bagageluckor) för soffan. Hade planen att dom inte längre ska få vara i soffan men eftersom de har fått vara där hela livet så är den svår vana att bryta. Risken är att dom bara hoppar upp och ner som vanligt istället. Alf har använt rampen upp men hoppade ner. Theo får man vakta hela tiden, han väljer den om man visar men såg när han tog satts och kom springande för att skutta upp så hann stoppa honom!

Tackar veterinärerna för så bra medicinering på Theo! Vilken skillnad bara på två tabletter. Ett dygn och han går från att inte röra sig alls till att vara sitt gamla studsiga jag. Nu har vi tacks på honom även om han bara rastas på gården. Helst får dom gå ut en och en för att inte börja leka. Alf fick nåt bryt å sprang och sprang å sprang i gångarna som husse kört upp med snöslungan.

Livet börjar återvända.

2021-02-27 Alf har bra dagar

De senaste två dagarna har Alf känts gladare och piggare. Husse säger att han fortfarande har fått orosepisoder dagtid men han känns ändå mycket lättare i sinnet. Hoppas det håller i sig. Fodret kan ju inte ha gett nån effekt ännu (?), vi blandar fortfarande 50/50 nytt/gammalt (köpte säcken i torsdags). Men förhoppningsvis börjar han må bättre.

Det kan ju vara solen och värmen som äntligen kommit! Februari, 1 m snö men kring 0 grader och sol! Takdropp och asfalten som börjar anas där under istäcket. Alf skiner ju upp när det är bra väder! Sommar är hans favoritårstid. Eller egentligen Maj månad. Då det inte hunnit komma några insekter. Så en varm sommardag i maj. Det är nog Alfs bästa tid i livet.

2021-03-17 Ny trickutmaning - Alfabeth challenge

Hittade en ny trickutmaning och eftersom hundträningen stått lite stilla sista tiden så är det ett bra sätt att ge grabbarna lite tid också.

Den nya varianten från Do More With Your Dog klasserna är Alfabetsutmaningen som går ut på att komma på ett trick/bokstav, filma detta och skicka in för bedömning. Så tänkte köra en för Alf och en för Theo med många samma men några olika trick. Får se om vi lyckas.

Håll utkik så kommer det filmer framöver. Är du själv sugen på att komma igång med trickträning eller vara med i utmaningen så kolla in: Trickstarz spark team på FB. Du kan sen ansöka om en Amerikansk titel när du blivit godkänd.

2021-04-04 Alfabetsutmaningen godkänd

Så har grabbarna fått alfabetutmaningen godkänd! Tricken tar längre tid, Alf behöver fundera lite mer och de kan inte utmanas på samma sätt längre. Men det betyder inte att dom inte kan eller inte tycker det är roligt! Veterinären har även sagt att Alf behöver små mentala utmaningar för att må bra. Har fått parkinsonmedicin utskrivet som vi ska prova mot hans ångest/orosattacker. Börjar på tisdag.

2021-04-22 Alf har inte haft ångestattacker på ett tag

Alf verkar må mycket bättre nu. Inga ångestattacker på ett par dagar nu. Tyvärr har dom ratat "demens" fodret, åt bra första veckan sen mindre och mindre. Nu vill dom inte alls äta det. Har börjat gå över till det gamla fodret igen och då äter dom bara kulorna från det gamla och lämnar demensfodret. Men kosttillskott, smärtlindring och parkinsonmedicinen verkar ju ändå funka för Alf. Så kanske vi klarar oss utan fodret. Vi har fått tillbaka vår lilla Affe!

2021-05-15 Theo på check hos veterinär

Tog en check med Theo hos veterinären igår. Han har inte gått upp i vikt, vilket jag var rädd för. Har en bit kvar till målvikten men det går åt rätt håll.

När vi nu sett hur bra resultat medicinerna gett Alf så tycker jag att Theo också förtjänar att leva livet fullt ut. Så veterinären kollade att det inte tillkommit något nytt förutom den ryggproblematik han har. Så bestämde vi att han ska få stå på gabapentin permanent, men låg dos. Så han får livskvalité. Vi har sedan tidigare bestämt att om han får stora problem med ryggen så kommer vi att låta honom somna in, inte plåga honom mer. Men än så länge är det försvarbart och under kontroll. Även om han i vardagen hemma, inne och ute på gården, rör sig som tidigare så märks det att promenaderna blir kortare och kortare, han vill inte leka med Alf och han går undan mer. Så för att han ska få vara sitt vanliga tokiga jag så ska han inte hindras av smärta.

Sen får han fortsätta leva sitt gårdshundsliv med Alf, lagom utmaningar i tillvaron och så får det bli så långt liv det blir. Han ska i alla fall leva gott, gubben.

2021-08-26 Att anpassa sig

Vi har satt ytterligare ett mål som vi ska nå i höst - men vi vågar inte uttala det än. Ni vet så man inte jinxar det. Det handlar om en ny nivå, att våga testa mer än vad man tror vingarna bär. Efter snart 15 år med tax (och hund för den delen), så känner jag mig fortfarande som en nybörjare. Kan vi? Borde vi? Går det?

Grabbarna kan och vill, men jag inser att när vi tränar så behöver JAG anpassa mig, inte bli frustrerad. Nu har det blivit väldigt tydligt hur mycket äldre dom blivit, i sinnet, i kroppen men inställningen är detsamma: Va roligt att vi gör något tillsammans!

Så blir lite frustrerad över mig själv som har lite för bråttom, som tror att bara för att de kunde detta tidigare så kan vi bara "bygga vidare" men det går inte längre. Vi måste börja från början, visa mer (då Alf snart är döv och inte hör kommandon) och göra om. Små steg. Shejpa. Men det går! Sakta. Framåt!

Alf hör också dåligt så han verkar inte märka klickern längre. Har bytt till en klicker med hårdare ljud som han verkar höra än så länge.

2021-09-09 Mysteriet med soffan

En historia från i somras. Alf och Theo var hos hundvakterna i stugan. Alf började markera mot deras soffa, nosade, kramsade och var intresserad. De förstod att något var där så de stängde in Alf i sovrummet. Lyfte och tog fram soffan, rullade även ut bädddelen under soffan. Ingenting. De släppte ut Alf igen som fortsatte markera mot soffan. En runda till och leta men ingenting där!

När Alf inte gav sig fick de till slut syn på orsaken. En katt hade tagit sig in i stugan och hoppat upp i stoppningen i soffan. När de lokaliserat katten och ägaren kommit och hämtat den (en granne) så var mysteriet löst. Alf har dock varit väldigt noga med att inspektera soffan varje gång vi varit dit...

Nosen är det inget fel på!

2021-11-07 Idag är det magen, imorgon något annat

Alfs dagsform varierar från dag till dag. Ena dagen pigg och lite som vanligt, nästa trött, lite mer orolig (men inte så orolig som han var vid jul förra året). Nu på morgonen ville han ut tidigt och äta gräs vilket betyder att han är illamående. Gjorde några kräk försök men inget kom upp. Har inte ätit någon frukost ännu. Vill inte ha tuggis.

Å ena sidan är det väl normalt när man blir gammal att kroppen är lite upp och ner, att det varierar i krämporna. Å andra sidan är jag lite orolig att han ska bli sämre och så upptäcks det att det är cancer i hela magen eller nåt sånt.

Funderar allt mer på den dagen, om vi då ska låta båda två somna in. Theo kom till oss som 8 mån valp, som inte haft det så bra (troligtvis blivit illa behandlad/slagen). Theo har sett upp till Alf hela tiden, gått efter och gjort som Alf gör. Man ser på Theo att han söker trygghet hos Alf. Jag vet inte om det skulle vara schysst mot Theo att han blir ensam kvar. Alf är inne på sitt 13:de år och Theo på sitt 10:de.

Nu är Theo på Alf och slickar honom i ansiktet ofta. Theo verkar mer orolig (mer än sitt vanliga ADHD stressiga jag). Funderar på om han också skulle må bättre på eldepyrl som Alf äter (parkinsonmedicin för beteendeförändringar) eller om Theo känner på sig att Alf blir sämre?

Ja dessa svåra frågor. Så länge jag ser livslust hos Alf och så länge han har fler bra dagar än jobbiga så får dom finnas kvar. Men det närmar sig, det är tydligt...

2022-03-03 Det är dags nu

Idag åkte jag med Alf till veterinären för att ta lite blodprover och följa upp medicineringen. Kollade vikten: 9,7 så han har gått ner 0,5 kg. Hon började i munnen och upptäckte direkt vad som var fel. Hon sa: Du har varit tydlig från början att Ni inte vill utsätta honom för mer. Det är dags nu. Alf har troligtvis en tumör i munnen, som sällan är godartade. Allt så är det en tandskada som skulle innebära att tanden ändå måste opereras ut. Han har ont. En tand är skadad. Ryggen värker, tassarna värker. Han har sin medicinering men smärtan i munnen går inte att medicinera bort. Det är dags nu.

Så hem med tårarna rinnandes nedför kinderna. Informerade husse. Vi har beslutat att båda två får somna in tillsammans. Det är det finaste vi kan ge dom. Theo har ont i sin rygg. Han har sin stress. Det är dags nu. Imorgon ringer vi och bokar tid.

2022-03-04 Nu sover dom tillsammans

Historien om Alf slutade 2022-03-04, en fredag, efter att Alf på torsdagen varit på årlig uppföljning pga medicineringen. Det blev dock ingen provtagning då veterinären ganska snabbt såg i Alfs mun att något var fel. En tand var skadad och en annan såg ut att ha något som troligen kunde vara tumör, alternativt en annan skadad tand. Hon sa till mig att "Du har varit tydlig hela tiden att du inte vill utsätta honom för lidande. Det är dags nu". Ja, ni vet vad det betyder. Alf var 13 år, dement, dålig hörsel, artros och nu tumörer och skadade tänder som gör ont. Beslutet var enkelt att fatta men gjorde inte mindre ont för det. Vår ända fråga var om vi skulle låta Theo somna in med Alf eller inte. Men till slut insåg vi att om vi behåller Theo gör vi det endast för vår egen skull, för att det ska bli lättare att hantera förlusten av Alf. Men det hade inte varit rätt mot Theo och jag tror dom själv också hade velat gå tillsammans. Så så fick det bli. Theo hade sina ryggsmärtor, säkert lite artros också, inre stress och har aldrig varit utan Alf.

Alf blev också sämre under natten, flåsade och flämtade hela natten. Så vi drog inte ut på det utan fick tid kl 13.00 på fredagen.

En fin veterinär som pratade och klappade på dom hela tiden. Alf släppte taget direkt, hans kropp var trött. Han fick ro. Theo kämpade och kämpade. Hon fick ge honom extra lugnande men det hjälpte inte. Hon sa att då sover vi honom så att han ska vara helt avslappnad och utan stress. Ju mer trött han blev desto mer udda rörelser fick han när han inte ville släppa taget. Så jag la mig ner med honom, panna mot panna och pratade med honom hela tiden, sa att vi är där med honom och att han kan vila nu. Då släppte han också taget och fick ro.

Älskade Alf som vi saknar dig! Älskade Theo så vi saknar dig! Vårt lilla lyckopiller. Man kan inte vara nere med en Theo i sitt liv. Vila i frid älskade vänner.

2022-03-05 Stöd och tröst

Det känns inte tungt eller sorgligt att dom inte längre finns med oss. Det är bara en enorm saknad och allt känns som innehållslöst just nu. Värst är tystnaden. Inga tassar.

Många har visat stöd och det känns skönt att nästan alla tyckte det var ett bra beslut att låta dom gå tillsammans. Det hade varit egoistiskt att ha kvar Theo, bara ifall han skulle få några månader/nått år till. Men han hade också ont. Hans rygg var inte bra, hans tassar värkte ibland och han hade gått upp i vikt igen.

Vi har inte börjat ta bort deras saker ännu, får ta det när vi orkar. Det kommer kännas jättehemskt att göra sig av med bäddar, selar, koppel och annat men det blir ingen ny hund (inte i närtid i alla fall). Ingen kan ersätta vår Alf och Theo!

Det finns en väldigt speciell taxgrupp på Facebook. En som stöttar, har en egen kassa och sponsrar sina fyrbenta vänner. De skickade en krya-på-dig present till Theo i höstas och igår kom en bukett för att visa sitt stöd för oss när vi fick säga hej då till våra bästa vänner.

Tack för all omtanke!

Rent fysiskt känns det som att jag tappat en kroppsdel. Dom fattas mig/oss. Jag vet dock att dom har det bättre nu! Dom har inte längre ont och det är en jättestor tröst i detta.

Det är inte jobbigt att se andras hundar och bilder. Vi följer gärna alla er andra ändå. Det är ju härligt med livet som pågår ändå även om Alf och Theo behövde få vila nu.

2022-03-11 Nu är taxmaffian tillsammans

Där uppe springer nu fyra glada vänner och lever rövare skulle jag tro. Idag fick småtaxarna Alma och Elsa somna in. De var lika gamla som Alf och Theo och hade massor av krämpor dom med. Nu slipper dom allt det. Vi saknar dom så otroligt mycket men vet att dom är på ett bättre ställe.

Vila i frid vackra själar!